

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia
COM(2010) 748

2010/xxxx (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w
sprawach cywilnych i handlowych**

(Przekształcenie)

{SEC(2010) 1547}

{SEC(2010) 1548}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Kontekst ogólny

Niniejszy wniosek stanowi przekształcenie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2001 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „Brukselą I”).

Rozporządzenie Bruksela I stanowi ramy współpracy sądowej w sprawach cywilnych w Unii Europejskiej. Ma ono zastosowanie do szerokiego zakresu zagadnień, które obejmują nie tylko roszczenia umowne, lecz także deliktowe i własnościowe. Określono w nim sądy właściwe do rozstrzygania sporów transgranicznych i zapewniono sprawne uznawanie i wykonywanie orzeczeń wydanych w innym państwie członkowskim. Rozporządzenie zastąpiło Konwencję brukselską z 1968 r., która została zawarta między państwami członkowskimi i podlegała regularnym aktualizacjom w celu odzwierciedlenia kolejnych rozszerzeń Unii. Obowiązuje ono w stosunku do wszystkich państw członkowskich, w tym, na mocy odrębnego porozumienia, do Danii, w której zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej obowiązuje specjalny system współpracy sądowej.

Rozporządzenie weszło w życie w marcu 2002 r. Po ośmiu latach Komisja dokonała przeglądu jego funkcjonowania i rozważyła niezbędne zmiany do aktu.

1.2. Podstawa i cele wniosku

Mimo że zasadniczo uznaje się, że rozporządzenie funkcjonuje dobrze, konsultacje z zainteresowanymi stronami szereg analiz prawnych i empirycznych zleconych przez Komisję ujawniło szereg niedociągnięć w aktualnym funkcjonowaniu rozporządzenia, które należy naprawić. Zasadniczo można wyróżnić cztery główne niedociągnięcia:

- Procedura uznawania i wykonywania orzeczenia w innym państwie członkowskim („*exequatur*”) w dalszym ciągu stanowi przeszkodę dla swobodnego przepływu orzeczeń, z czym wiążą się niepotrzebne koszty i opóźnienia dla stron, co uniemożliwia zainteresowanym podmiotom i obywatelom uzyskania pełnych korzyści z rynku wewnętrznego.
- Dostęp do wymiaru sprawiedliwości w UE jest ogólnie niezadowolający w przypadku sporów z udziałem pozwanych spoza UE. z pewnymi wyjątkami obowiązujące rozporządzenie ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy oskarżony ma miejsce zamieszkania na terytorium UE. W przeciwnym wypadku kwestie właściwości prawa reguluje prawo krajowe. Zróżnicowanie systemów prawa krajowego prowadzi do niejednakowego dostępu do wymiaru sprawiedliwości dla unijnych przedsiębiorstw w transakcjach z partnerami z państw trzecich: niektóre mogą z łatwością prowadzić postępowania sądowe w UE, inne nie, nawet w sytuacjach, w których nie występuje inny sąd właściwy zapewniający rzetelny proces. Ponadto, w przypadkach gdy prawo krajowe nie gwarantuje dostępu do sądów w sporach ze stronami spoza UE, egzekwowanie bezwzględnie obowiązujących norm prawa UE zapewniających ochronę np. konsumentów, pracowników lub pośredników handlowych, nie jest zagwarantowane.

- Należy zwiększyć skuteczność umów dotyczących jurysdykcji. Obecnie rozporządzenie zobowiązuje sąd określony przez strony w umowie dotyczącej jurysdykcji do zawieszenia postępowania, jeżeli w pierwszej kolejności zwrócono się do innego sądu. Zasada ta umożliwia stronom działającym w złej wierze opóźnianie rozstrzygnięcia postępowania przez uzgodniony sąd przez wytoczenie wcześniej powództwa przed sądem niebędącym sądem właściwym. Możliwość ta powoduje dodatkowe koszty i opóźnia rozstrzygnięcie sporów oraz podważa pewność prawną i przewidywalność tego procesu, które powinny być zagwarantowane przez umowy dotyczące jurysdykcji.
- Należy usprawnić powiązanie pomiędzy arbitrażem a postępowaniem sądowym. Arbitraż jest wyłączony z zakresu niniejszego rozporządzenia. Jednak zaskarżając umowę o arbitraż przed sądem, strona może ją skutecznie podważyć i doprowadzić do sytuacji, w której prowadzone będą, ze szkodą dla efektywności, równoległe postępowania sądowe, które mogą prowadzić do niemożliwych do pogodzenia rozstrzygnięć sporu. Powoduje to dodatkowe koszty i opóźnienia, podważa przewidywalność rozstrzygnięcia sporów oraz stwarza zachęty do stosowania nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym.

Szczegółową analizę problemów związanych z obowiązującym systemem oraz skutków różnych rozważanych wariantów ich rozwiązania przedstawiono w ocenie skutków załączonej do niniejszego wniosku.

Ogólnym celem rewizji jest dalszy rozwój europejskiej przestrzeni sprawiedliwości poprzez likwidację istniejących przeszkód w swobodnym przepływie orzeczeń sądowych zgodnie z zasadą wzajemnego uznawania. Znaczenie tego celu podkreśliła Rada Europejska w programie sztokholmskim z 2009 r.¹ Bardziej konkretnie, wniosek ma na celu ułatwienie transgranicznych postępowań sądowych oraz swobodnego przepływu orzeczeń sądowych w Unii Europejskiej. Rewizja powinna też przyczynić utworzenia środowiska prawnego niezbędnego dla uzdrowienia gospodarki europejskiej.

2. KONSULTACJE I OCENA SKUTKÓW

Niniejszy wniosek poprzedziły szeroko zakrojone konsultacje, z państwami członkowskimi, innymi instytucjami oraz ekspertami oraz wszystkimi innymi zainteresowanymi, na temat istniejących problemów związanych z obowiązującym systemem oraz możliwymi ich rozwiązaniami. W dniu 21 kwietnia 2009 r. Komisja przyjęła sprawozdanie na temat stosowania rozporządzenia oraz zieloną księgę, w której przedstawiono sugestie dotyczące jego rewizji, w odniesieniu do których otrzymano łącznie 130 odpowiedzi. Komisja wzięła pod uwagę wyniki kilku analiz na temat różnych aspektów rewizji, w szczególności opracowanie z 2007 r. na temat praktycznego stosowania rozporządzenia² oraz z 2006 r. na temat jurysdykcji pozostałej³. Dane empiryczne na temat skutków różnych wariantów reformy zostały zgromadzone w ramach kolejnych dwóch badań zewnętrznych⁴. Komisja

¹ Przyjętym na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 10–11 grudnia 2009 r.

² Badanie zostało przeprowadzone przez prof. Burkharda Hessa z Uniwersytetu w Heidelbergu i jest dostępne pod adresem: http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

³ Badanie zostało przeprowadzone przez prof. Arnauda Nuytsa z Uniwersytetu w Brukseli i jest dostępne pod adresem: http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

⁴ Badanie na temat gromadzenia danych oraz analizy skutków niektórych wybranych aspektów ewentualnej rewizji rozporządzenia Rady nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, przeprowadzone przez Centre

współorganizowała dwie konferencje na temat rewizji: w 2009 r.⁵ i w 2010 r.⁶. W lipcu 2010 r. odbyło się spotkanie z ekspertami krajowymi. Odrębny zespół ekspertów utworzono na potrzeby przeanalizowania kwestii arbitrażu. Trzy spotkania tego zespołu odbyły się w lipcu, wrześniu i październiku 2010 r.

Z procesu konsultacji wynika, że opinie zainteresowanych podmiotów na temat najważniejszych elementów reformy są następujące. W odniesieniu do zniesienia procedury uznawania i wykonywania orzeczenia w innym państwie członkowskim („*exequatur*”), znakomita większość zainteresowanych podmiotów oraz wszystkie państwa członkowskie poparły cel swobodnego przepływu orzeczeń sądowych w Unii Europejskiej. Wyrażono również powszechne poparcie dla zniesienia procedury *exequatur* jako środka osiągnięcia tego celu. Zdecydowana większość zainteresowanych podmiotów wyraziła opinię, że zniesieniu procedury *exequatur* powinny towarzyszyć gwarancje, w szczególności mające na celu ochronę prawa do obrony dłużnika. Opinie były zróżnicowane w odniesieniu do zakresu takich gwarancji oraz miejsca, w którym powinny one być dostępne (w państwie członkowskim wykonania czy w państwie członkowskim pochodzenia). Szczególne wątpliwości podniesiono w związku ze zniesieniem *exequatur* w odniesieniu do spraw o zniesławienie oraz w postępowaniach z powództwa zbiorowego. W odniesieniu do funkcjonowania rozporządzenia w międzynarodowym porządku prawnym panowała powszechna opinia, że najbardziej odpowiednie ramy dla rozporządzenia stanowiłyby negocjacje wielostronne na szczeblu międzynarodowym. Opinie na temat optymalnych dalszych działań w przypadku niepowodzenia takich ram były zróżnicowane. Podczas gdy część zainteresowanych podmiotów i państw członkowskich wyrażała poparcie dla rozszerzenia zakresu przepisów jurysdykcyjnych na pozwanych z państw trzecich, zwłaszcza w celu zapewnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości przed sądami w Europie, większość zainteresowanych podmiotów była zdania, że uznawanie i wykonanie orzeczeń sądowych z państw trzecich powinno pozostać w ramach międzynarodowych, które zagwarantowałyby wzajemność na poziomie międzynarodowym. W kwestii umów o jurysdykcji, zainteresowane podmioty i państwa członkowskie okazały ogromne poparcie dla zwiększenia skuteczności takich umów. Pośród różnych sposobów osiągnięcia tego celu, preferowano wariant zapewnienia pierwszeństwa decyzji o swojej jurysdykcji wyznaczonemu sądowi. Taki mechanizm byłby w dużej mierze zgodny z systemem ustanowionym w Konwencji haskiej o umowach dotyczących właściwości sądu z 2005 r., zapewniając tym samym spójne podejście w ramach Unii oraz na poziomie międzynarodowym, w przypadku gdyby Unia postanowiła w przyszłości przystąpić do tej konwencji. W odniesieniu do powiązania między rozporządzeniem a arbitrażem, mimo że wiele zainteresowanych podmiotów dostrzegło problem i wyraziło poparcie dla przyszłych działań, kilka organizacji zrzeszających arbitrów wyraziło zaniepokojenie wpływem wszelkich regulacji na wiodącą rolę europejskich centrów arbitrażowych na szczeblu światowym. Panowały rozbieżne opinie na temat tego, czy najlepszym rozwiązaniem jest aktywne propagowanie umów o arbitrażu poprzez unikanie postępowań równoległych oraz nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym, czy też szersze wykluczenie arbitrażu z zakresu rozporządzenia. W każdym wypadku większość

for Strategy & Evaluation Services (CSES), 2010 dostępne pod adresem: http://ec.europa.eu/justice/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm; Badanie dotyczące oceny skutków ewentualnej ratyfikacji przez Wspólnotę Europejską Konwencji haskiej o o umowach dotyczących właściwości sądu z 2005 r., przeprowadzone przez GHK, 2007 r., dostępne pod adresem: http://ec.europa.eu/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

⁵ Konferencja zorganizowana wspólnie z Uniwersytetem w Heidelbergu oraz Journal of Private International Law.

⁶ Konferencja zorganizowana wspólnie z prezydenturą hiszpańską.

zainteresowanych podmiotów wyraziła ogólne zadowolenie z funkcjonowania konwencji nowojorskiej z 1958 r., której nie należy podważać żadnym działaniem Unii w tej dziedzinie.

Komisja przeanalizowała koszty i korzyści płynące z najważniejszych aspektów proponowanej reformy w ocenie skutków załączonej do niniejszego wniosku.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1 Streszczenie proponowanych działań

Proponowane aspekty reformy są następujące:

- Zniesienie tymczasowej procedury uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych (*exequatur*) z wyłączeniem orzeczeń w sprawach o zniesławienie i orzeczeń w sprawach o odszkodowanie z powództwa zbiorowego;
- Rozciągnięcie przepisów rozporządzenia dotyczących jurysdykcji na spory z udziałem pozwanych z państw trzecich, m.in. regulujących sytuacje, w których ta sama sprawa jest rozpatrywana przez sądy w UE i poza jej terytorium;
- Zwiększenie skuteczności umów o jurysdykcji;
- Udoskonalenie powiązań między rozporządzeniem i arbitrażem;
- Lepsza koordynacja postępowań przed sądami państw członkowskich;
- Poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości w niektórych konkretnych sporach; oraz
- wyjaśnienie warunków przepływu środków tymczasowych i zabezpieczających w UE.

3.1.1. Zniesienie procedury exequatur

Współpraca sądowa w sprawach cywilnych rozwinęła się w kontekście utworzenia rynku wewnętrznego w Europie w oparciu o założenie wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych. Wzajemne uznawanie orzeczeń ulegało stopniowej poprawie w wyniku osłabiania kontroli zagranicznych orzeczeń w Unii. Obecnie współpraca sądowa oraz poziom zaufania wśród państw członkowskich osiągnęły poziom dojrzałości, który pozwala na przejście na prostszy, tańszy oraz bardziej zautomatyzowany system przepływu orzeczeń sądowych, który zastąpi obecne formalności między państwami członkowskimi. W związku z tym we wniosku znosi się procedurę *exequatur* dla wszystkich orzeczeń wchodzących w zakres rozporządzenia z wyłączeniem orzeczeń w sprawach o zniesławienie oraz postępowań o odszkodowanie z powództwa zbiorowego. Zniesieniu procedury *exequatur* będą towarzyszyć gwarancje proceduralne, które zapewnią odpowiednią ochronę prawa pozwanego do rzetelnego procesu oraz jego prawa do obrony, zagwarantowanych w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Pozwany miałby do dyspozycji trzy najważniejsze środki ochrony prawnej, dzięki którym w wyjątkowych sytuacjach mógłby on zapobiec wejściu w życie orzeczenia wydanego w jednym państwie członkowskim w innym państwie członkowskim: po pierwsze pozwany miałby możliwość zaskarżenia orzeczenia sądowego w państwie członkowskim pochodzenia w przypadku, jeżeli nie został należycie poinformowany o postępowaniu w danym państwie. Po drugie wniosek stworzyłby nadzwyczajny środek zaskarżenia w państwie członkowskim wykonania, który umożliwiałby pozwanemu zaskarżenie wszelkich innych

uchybień proceduralnych, które mogły zaistnieć w toku postępowania przed sądem pochodzenia, a które mogły stanowić naruszenie jego prawa do rzetelnego procesu. Trzeci środek ochrony prawnej umożliwiłby pozwanemu wstrzymanie wykonania orzeczenia w przypadku, jeżeli nie daje się ono pogodzić z innym orzeczeniem wydanym w państwie członkowskim wykonania lub, pod warunkiem spełnienia określonych warunków, w innym państwie. Gwarancje te dotyczą sytuacji, które obecnie obejmują niektóre z obowiązujących podstaw odmowy wykonania orzeczenia, i mają na celu w szczególności zapewnienie ochrony prawa do obrony, przy czym największa różnica polega na tym, że zniesiona zostaje kontrola zgodności z materialnym porządkiem publicznym. Spowoduje to oszczędność czasu i kosztów związanych z procedurą *exequatur*, nie naruszając przy tym niezbędnej ochrony pozwanych.

Wniosek zawiera również szereg standardowych formularzy mających na celu ułatwienie uznawania lub wykonywania zagranicznych orzeczeń po zniesieniu procedury *exequatur*, a także składanie wniosków o ponowne zbadanie orzeczenia zgodnie z opisaną powyżej procedurą ochrony prawa do obrony. Formularze te ułatwią wykonanie orzeczenia przez właściwe organy, w szczególności w przypadku, w którym konieczne jest wyliczenie odsetek i opłat. Służą one również ograniczeniu konieczności tłumaczenia orzeczenia oraz ułatwieniu składania wniosku o ponowne zbadanie orzeczenia przez pozwanego, który zmuszony jest podejmować czynności w innym państwie członkowskim.

We wniosku utrzymano procedurę *exequatur* w odniesieniu do orzeczeń w sprawach o zniesławienie, w których osoba fizyczna oskarża media o naruszenie jej prywatności lub innych dóbr osobistych. Są to szczególnie delikatne sprawy, dlatego państwa członkowskie przyjęły różne podejścia do zapewnienia zgodności z różnymi wchodzącymi w grę prawami podstawowymi, których one dotyczą, takimi jak godność ludzka, poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego, ochrona danych osobowych, wolność wypowiedzi i informacji. Różnice te, w połączeniu z brakiem zharmonizowanej normy kolizyjnoprawnej na poziomie unijnym (zob. art. 1 ust. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 864/2007 („Rzym II”⁷), sprawiają, że wychodzenie z założenia, że istnieje już poziom zaufania między państwami członkowskimi niezbędny, aby w tej kwestii wyjść poza status quo, jest przedwczesne. W związku z tym wydaje się korzystne tymczasowe utrzymanie procedury *exequatur* w odniesieniu do orzeczeń w sprawach o zniesławienie, do czasu uzyskania większej jasności w zakresie norm materialnych lub kolizyjnoprawnych w tym zakresie.

Exequatur zostaje również utrzymany w odniesieniu do orzeczeń w postępowaniach wszczynanych przez grupę powodów, reprezentatywny podmiot lub organ działające w interesie publicznym, które dotyczą odszkodowania za szkody spowodowane w wyniku nieuczciwych praktyk rynkowych większej liczbie powodów („powództwo zbiorowe”). Istniejące mechanizmy rekompensat dla grup osób pokrzywdzonych na skutek nieuczciwych praktyk rynkowych znacząco się różnią w UE. Zasadniczo każdy krajowy system powództw o odszkodowanie jest unikalny i nie ma dwóch podobnych systemów krajowych w tej dziedzinie. Niektóre procedury obowiązują w odniesieniu jedynie w odniesieniu do bardzo konkretnych sektorów (np. odzyskanie strat z tytułu inwestycji kapitałowych w Niemczech lub strat spowodowanych praktykami antykonkurencyjnymi w Zjednoczonym Królestwie); inne mają szerszy zakres (np. hiszpańskie postępowanie z powództwa zbiorowego). Kolejna różnica dotyczy zdolności sądowej w procedurach odwoławczych w postępowaniach o odszkodowanie: niektóre państwa członkowskie upoważniły organy publiczne do wszczynania postępowań w niektórych dziedzinach (np. rzecznik praw obywatelskich w

⁷ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 40.

Finlandii), inne przyznają prawo do działania organizacjom prywatnym, takim jak stowarzyszenia konsumentów (np. Bułgaria) lub osobom fizycznym występującym w imieniu grupy (np. Portugalia). Wiele państw członkowskich posiada kombinację wielu przepisów dotyczących zdolności sądowej. Kolejna różnica dotyczy kategorii poszkodowanych, którzy mogą korzystać z postępowań o odszkodowanie z powództwa zbiorowego. Większość wspomnianych krajowych systemów prawnych dopuszcza pozwy zbiorowe konsumentów, natomiast jedynie kilka zezwala również na roszczenia odszkodowawcze innych poszkodowanych, takich jak małe przedsiębiorstwa. Różnice występują również w odniesieniu do skutków orzeczenia dla członków danej grupy: w większości państw członkowskich decyzja jest wiążąca jedynie w stosunku do tych, którzy wyrazili wyraźną zgodę na udział w postępowaniu („opt-in”, np. Szwecja, Włochy). W kilku państwach członkowskich decyzja staje się wiążąca dla wszystkich członków grupy, chyba że wyraźnie z tego zrezygnowali („opt-out”, Portugalia, Dania, Niderlandy). Ponadto istnieją różnice między państwami członkowskimi w kwestii momentu indywidualnego określania uprawnionych do wystąpienia z roszczeniem; w niektórych państwach członkowskich określenie to musi nastąpić w momencie wniesienia pozwu (np. w Zjednoczonym Królestwie), natomiast w innych może nastąpić na późniejszym etapie (np. Polska i Hiszpania). Istnieją również istotne różnice dotyczące finansowania postępowań z powództwa zbiorowego, podziału uzyskanych kwot oraz wykorzystania alternatywnych mechanizmów rozwiązywania sporów. W związku z wymienionymi dużymi różnicami, na tym etapie nie można zakładać wymaganego poziomu zaufania. Dlatego właśnie Komisja ma za zadanie przeprowadzić konsultacje publiczne dotyczące europejskiego podejścia do pozwów zbiorowych w celu identyfikacji form pozwów zbiorowych, które pasowałyby do systemu prawnego UE i do porządków prawnych 27 państw członkowskich UE. Konsultacje publiczne umożliwią m.in. ustalenie jak skuteczne są przepisy europejskiego prawa cywilnego i prawa procesowego, aby pozwy zbiorowe i orzeczenia były wykonalne na całym terytorium UE. Wychodzenie poza *status quo* w kwestiach dotyczących postępowań o odszkodowanie z powództwa zbiorowego poprzez zniesienie procedury *exequatur* w odniesieniu do orzeczeń wydawanych w postępowaniach zbiorowych przed uzyskaniem wyników konsultacji byłoby przedwczesne. W przypadku, gdyby konsultacje doprowadziły do przyjęcia środków służących zbliżeniu lub harmonizacji w tej dziedzinie, przepisy niniejszego projektu rozporządzenia dotyczące zniesienia procedury *exequatur* należy konsekwentnie rozciągnąć na takie procedury. Rozciągnięcie takie powinno pozostać bez uszczerbku dla możliwości zgłaszania przez Komisję propozycji zniesienia środków tymczasowych w odniesieniu do postępowań z pozwów zbiorowych nawet w przypadku braku takich środków harmonizujących lub zbliżających, w świetle dowodów na skuteczność i dopuszczalność takich zmian europejskiego porządku prawnego.

3.1.2. *Udoskonalenie funkcjonowania rozporządzenia w międzynarodowym porządku prawnym*

Zaproponowano kilka zmian mających na celu poprawę funkcjonowania rozporządzenia w międzynarodowym porządku prawnym.

- Wniosek rozciąga przepisy rozporządzenia dotyczące jurysdykcji na pozwanych z krajów trzecich. Zmiana ta zasadniczo rozszerzy możliwości wszczęcia postępowania sądowego w UE przeciwko pozwanym z państw trzecich przez przedsiębiorstwa i obywateli, ponieważ daje możliwość skorzystania w tych przypadkach ze szczególnych norm jurysdykcyjnych, które przykładowo ustanawiają jurysdykcję w miejscu wykonywania umowy. Konkretniej zmiana ta zagwarantuje, że normy jurysdykcyjne chroniące konsumentów, pracowników i

ubezpieczonych będą miały zastosowanie również w przypadku, gdy miejsce zamieszkania pozwanego znajduje się poza terytorium UE.

- Wniosek wprowadza dalszą harmonizację przepisów dotyczących jurysdykcji dodatkowej i tworzy dwa dodatkowe fora rozwiązywania sporów z udziałem pozwanych zamieszkałych poza UE. Po pierwsze, wniosek przewiduje, że przeciwko pozwanemu spoza UE można wytoczyć powództwo w miejscu, w którym usytuowane są należące do niego ruchomości, pod warunkiem, że ich wartość nie jest nieproporcjonalna do wartości roszczenia i że spór jest w wystarczającym stopniu powiązany z państwem członkowskim, w którym znajduje się sąd, przed który wytoczone powództwo. Ponadto sądy danego państwa członkowskiego mogą wykonywać jurysdykcję, jeżeli nie jest dostępne żadne inne forum gwarantujące prawo do rzetelnego postępowania, a spór jest w wystarczającym stopniu powiązany z danym państwem członkowskim („*forum necessitatis*”). Harmonizacja jurysdykcji dodatkowej gwarantuje obywatelom i przedsiębiorstwom jednakowy dostęp do wymiaru sprawiedliwości na terytorium Unii Europejskiej, a także jednakowe warunki w tym względzie dla przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym. Zharmonizowane przepisy rekompensują likwidację obowiązujących przepisów krajowych. Po pierwsze, kryterium usytuowania majątku równoważy nieobecność pozwanego na terytorium Unii. Zasada taka istnieje obecnie w wielu państwach członkowskich. Jej zaletą jest fakt, że orzeczenie może zostać wykonane w państwie, w którym zostało wydane. Po drugie, kryterium konieczności zapewnia prawo powodów z UE do rzetelnego procesu, co ma szczególne znaczenie w przypadku przedsiębiorstw UE inwestujących w państwach, których wymiar sprawiedliwości nie jest w pełni rozwinięty.
- We wniosku przedstawiono uznaniową regułę zawisłości sporu w odniesieniu do sporów dotyczących tego samego przedmiotu oraz między tymi samymi stronami, które toczą się przed sądami w UE i w państwie trzecim. Sąd w państwie członkowskim może w wyjątkowych przypadkach zawiesić postępowanie, jeżeli sprawę w pierwszej kolejności wniesiono do sądy w państwie trzecim i przewiduje się, że wyda on orzeczenie w rozsądnym terminie, a orzeczenie będzie mogło zostać uznane i wykonane w danym państwie członkowskim. Celem tej zmiany jest uniknięcie postępowań toczących się równolegle w UE i poza jej terytorium.

3.1.3. Zwiększenie skuteczności umów o jurysdykcji

We wniosku zawarto dwie zmiany, których celem jest zwiększenie skuteczności umów o jurysdykcji.

Jeżeli strony wyznaczyły do rozstrzygnięcia sporu konkretny sąd lub sądy, we wniosku przyznano pierwszeństwo podjęcia decyzji o swojej jurysdykcji wyznaczonemu sądowi, niezależnie od tego, czy był pierwszym, czy drugim sądem, do którego wniesiono sprawę. Wszystkie inne sądy zawieszają postępowania do momentu uznania, bądź – w przypadku nieważności umowy – odrzucenia jurysdykcji przez wybrany sąd. Zmiana ta spowoduje zwiększenie skuteczności umów o jurysdykcji oraz wyeliminuje zachęty do nieuczciwych taktyk wszczynania postępowań przed sądami nieposiadającymi właściwości.

Ponadto we wniosku wprowadzono zharmonizowaną normę kolizyjnoprawną dotyczącą materialnej ważności umów o jurysdykcji, zapewniając tym samym podobny skutek niezależnie od sądu, do którego zwrócono się w pierwszej kolejności.

Obie zmiany odzwierciedlają rozwiązania określone w Konwencji haskiej o umowach dotyczących właściwości sądu z 2005 r., ułatwiając tym samym ewentualne przystąpienie Unii Europejskiej do tej konwencji.

3.1.4. Udoskonalenie powiązań między rozporządzeniem i arbitrażem

Wniosek zawiera przepis szczególny dotyczący powiązań między arbitrażem a postępowaniem sądowym. Nakłada on na sąd, do którego wystąpiono o rozstrzygnięcie sporu, obowiązek zawieszenia postępowania, jeżeli zgłoszono wobec niego zarzut braku jurysdykcji na podstawie umowy o arbitraż i wytoczono powództwo przed sądem polubownym lub wszczęto postępowanie sądowe dotyczące umowy o arbitraż w państwie członkowskim, w którym znajduje się miejsce prowadzenia postępowania polubownego. Zmiana ta spowoduje zwiększenie skuteczności umów o arbitraż w Europie, uniemożliwi równoległe postępowania sądowe i polubowne oraz wyeliminuje zachęty do stosowania nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym.

3.1.5. Lepsza koordynacja postępowań przed sądami państw członkowskich

Kolejny zestaw zmian ma na celu usprawnienie koordynacji postępowań sądowych w państwach członkowskich. Obejmują one:

- wniosek ma na celu poprawę ogólnej zasady zawisłości sporu przez określenie terminu, w którym sąd, przed który wytoczono powództwo wcześniej podejmuje decyzję o swojej jurysdykcji. Ponadto zmiana przewiduje wymianę informacji między sądami, przed które wytoczono powództwo w tej samej sprawie.
- wniosek ułatwia konsolidację spraw, które pozostają ze sobą w związku, przez zniesienie wymogu zgodnie z którym konsolidacja musi być możliwa zgodnie z przepisami prawa krajowego.
- jeżeli chodzi o środki zabezpieczające, w tym tymczasowe, wniosek przewiduje swobodny przepływ środków zarządzonych przez sąd właściwy co do istoty sprawy, w tym – z zastrzeżeniem pewnych warunków – środków zarządzonych *ex parte*. Natomiast uniemożliwia on przepływ środków tymczasowych zarządzonych przez sąd inny niż sąd właściwy co do istoty sprawy. Biorąc pod uwagę duże różnice między systemami prawa krajowego w tej kwestii, działanie tych środków powinno być ograniczone do terytorium państwa członkowskiego, w którym zostały one przyznane, co ogranicza ryzyko wyboru sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. *forum-shopping*). Wreszcie jeżeli w jednym sądzie toczy się postępowanie w sprawie głównej, a wniosek o zarządzanie środka tymczasowego wpływa do innego sądu, wniosek wymaga współpracy obu sądów, aby zagwarantować, że wszystkie okoliczności sprawy zostały wzięte pod uwagę przy wydawaniu środka tymczasowego.

3.1.6. Poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości

Ostatni zestaw zmian służy poprawie funkcjonowania norm jurysdykcyjnych w praktyce. Obejmują one:

- utworzenie forum rozpoznawania roszczeń w zakresie praw rzeczowych w miejscu, w którym usytuowane są ruchomości;
- możliwość wnoszenia przez pracowników pozwów przeciwko wielu pozwanym w obszarze zatrudnienia zgodnie z art. 6 ust. 1. Możliwość ta istniała w ramach Konwencji brukselskiej z 1968 r. Ponowne uwzględnienie jej w rozporządzeniu będzie korzystne dla pracowników chcących wszczynać postępowania przeciwko pracodawcom łącznym, mającym siedzibę w różnych państwach członkowskich (zob. sytuację, o której mowa w sprawie C-462/06). Przywrócenie możliwości konsolidowania postępowań w tym kontekście przyniesie korzyści przede wszystkim pracownikom. Sytuacja odwrotna, tj. w której pracodawca mógłby skonsolidować postępowania przeciwko kilku pracownikom, nie wydaje się pojawiać w praktyce w kwestiach indywidualnych umów o pracę.
- możliwość zawierania umów o jurysdykcji w odniesieniu do sporów dotyczących wynajmu lub dzierżawy pomieszczeń do celów komercyjnych oraz
- obowiązek informowania pozwanego wdającego się w spór o konsekwencjach prawnych niezaskarżenia orzeczenia sądu.

3.2 Podstawa prawna

Niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie 44/2001 oparte na art. 61 lit. c) oraz 67 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Od momentu wejścia w życie traktatu lizbońskiego, odpowiednią podstawę prawną stanowi art. 81 ust. 2 lit. a), c) i e) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Przepisy tytułu V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie mają zastosowania w odniesieniu do Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do traktatów. Jednak przepisy rozporządzenia 44/2001 zostały rozciągnięte na Danią na mocy Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych z dnia 19 października 2005 r. Umowa ta zawiera również mechanizm umożliwiający Danii stosowanie każdego aktu zmieniającego rozporządzenie 44/2001.

Tytuł V nie ma także zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, chyba że państwa te zdecydują inaczej zgodnie z odnośnymi postanowieniami ustanowionymi w Protokole w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

3.3 Pomocniczość i proporcjonalność

Poszczególne elementy opisanej powyżej rewizji spełniają wymogi pomocniczości i proporcjonalności. Jeżeli chodzi o pomocniczość, zniesienie procedury *exequatur* nie może zostać osiągnięte przez państwa członkowskie działające indywidualnie, ponieważ procedura ta została zharmonizowana w rozporządzeniu Bruksela I i w związku z tym może zostać zmieniona wyłącznie w drodze rozporządzenia. To samo rozumowanie dotyczy poprawy obowiązujących norm jurysdykcyjnych i koordynacji postępowań między państwami członkowskimi. Jeżeli chodzi o proponowaną harmonizację jurysdykcji pozostającej przez państwa członkowskie, obecne zróżnicowanie przepisów prawa krajowego stwarza unikalne warunki rynkowe dla przedsiębiorstw zawierających transakcje z partnerami spoza UE.

Jedynie ustawodawstwo na poziomie europejskim może utworzyć jednakowe warunki. Jeżeli chodzi wreszcie o powiązanie z arbitrażem, państwa członkowskie nie są w stanie same zapewnić właściwej koordynacji postępowań polubownych w swoich państwach członkowskich z postępowaniami sądowymi toczącymi się w innych państwach członkowskich, ponieważ wpływ ustawodawstwa krajowego jest ograniczony zasadą terytorialności. Niezbędne jest zatem działanie na szczeblu UE.

Załączona do niniejszego wniosku ocena skutków wskazuje, że korzyści płynące z każdego z proponowanych środków przewyższają ich koszty, dlatego też przedstawione we wniosku środki są proporcjonalne.

3.4 Wpływ na prawa podstawowe

Jak opisano szczegółowo w ocenie skutków dołączonej do niniejszego wniosku oraz zgodnie z unijną strategią skutecznego wprowadzania w życie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁸, wszystkie elementy reformy są zgodne z prawami określonymi w Karcie, w szczególności prawem do skutecznego środka odwoławczego oraz prawa do rzetelnego procesu sądowego, zagwarantowanych zgodnie z art. 47 Karty. Służą one również podwyższeniu poziomu ochrony konsumentów, o którym mowa w art. 38. Zniesieniu procedury *exequatur* będzie towarzyszyć utworzenie specjalnych procedur oceny, które zapewnią pozwanemu skuteczny środek ochrony prawnej oraz to że orzeczenie, które narusza jego prawo do rzetelnego procesu lub prawo do obrony, nie będzie miało do niego zastosowania. Przewidywane zmiany w międzynarodowym porządku prawnym poprawią dostęp do wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej dla obywateli, w szczególności stron słabszych, a także przedsiębiorstw. Likwidacja możliwości obejścia umowy dotyczącej jurysdykcji lub umowy o arbitraż ogranicza ryzyko równoległych postępowań, zwiększając tym samym ogólną skuteczność wymiaru sprawiedliwości i wolność działalności gospodarczej, o której mowa w art. 16 Karty. Żaden przepis niniejszego rozporządzenia nie narusza praw podstawowych pracowników i pracodawców lub ich odnośnych organizacji, do negocjowania i zawierania układów zbiorowych oraz do podejmowania, w przypadkach konfliktu interesów, działań zbiorowych, w tym strajku, w obronie swoich interesów, zgodnie z art. 28 Karty.

⁸ Komunikat Komisji, COM(2010) 573 wersja ostateczna z 19.10.2010.

↓ 44/2001

2010/xxxx (COD)

Wniosek

**ROZPORZĄDZENIE ~~RADY (WE nr 44/2001)~~ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY**

z dnia 22 grudnia 2000 r.

**w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w
sprawach cywilnych i handlowych**

(Przekształcenie)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

↓ 44/2001 (dostosowany)

uwzględniając Traktat ~~ustanawiający Wspólnotę Europejską~~ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w szczególności jego art. ~~61 lit. e)~~ 67 ust. 4 i art. ~~67 ust. 1~~ 81 ust. 2 lit. a), c) i e) ,

↓ 44/2001

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej⁹,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹⁰ ~~[2]~~,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

↓ nowy

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach

⁹ Dz.U. C 376 z 28.12.1999, s. 1.

¹⁰ Opinia wydana dnia 21 września 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

¹¹ Dz.U. C 117 z 26.4.2000, s. 6. Dz.U. C [...], [...], s. [...].

cywilnych i handlowych¹² było kilkakrotnie zmieniane¹³. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, rozporządzenie to należy przekształcić.

↓ 44/2001 motyw 1
(dostosowany)

- (2) ~~Wspólnota~~ ☒ Unia ☒ wyznaczyła sobie za cel utrzymanie i dalszy rozwój obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, ~~w którym zagwarantowany jest swobodny przepływ osób~~ ☒ ułatwienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności przy pomocy zasady wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych ☒. Celem stopniowej budowy tego obszaru ~~Wspólnota~~ ☒ Unia ☒ między innymi ~~w zakresie współpracy sądowej w sprawach cywilnych~~ musi podejmować środki w zakresie współpracy sądowej w sprawach cywilnych, ☒ zwłaszcza gdy są one ☒ niezbędne dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

↓ 44/2001 motyw 2
⇒ nowy

- (3) Różnice pomiędzy przepisami poszczególnych państw o jurysdykcji i uznawaniu orzeczeń utrudniają należyte funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Dlatego nieodzownym jest wydanie przepisów celem ujednoczenia przepisów o jurysdykcji w sprawach cywilnych i handlowych ~~oraz uproszczenia formalności ze względu na~~ ⇒, aby zapewnić ⇐ szybkie i nieskomplikowane uznawanie i wykonywanie orzeczeń z Państw Członkowskich związanych niniejszym rozporządzeniem.

↓ 44/2001 motyw 3
(dostosowany)

- (4) Dziedzina ta objęta jest współpracą sądową w sprawach cywilnych w rozumieniu art. ~~65~~ ☒ 81 ☒ Traktatu ☒ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ☒.

↓ 44/2001 motyw 6
(dostosowany)

- (5) Celem zagwarantowania swobodnego przepływu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych niezbędnym i stosownym jest, aby przepisy o jurysdykcji oraz uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń zostały określone w drodze aktu ~~wspólnotowego~~ ☒ unijnego ☒, który będzie wiążący i bezpośrednio stosowany.

↓ 44/2001 motyw 4
(dostosowany)

- (6) ☒ W związku z tym, że cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze

¹² Dz.U. L 012 z 16.1.2001, s. 1.

¹³ Zob. załącznik VII.

jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki ☒ zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. ☒ Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu. ☒

↓ 44/2001 motyw 5
(dostosowany)

- (7) Na podstawie art. 293 tiret czwarte Traktatu ☒ ustanawiającego Wspólnotę Europejską ☒ pPaństwa cCzłonkowskie zawarły dnia 27 września 1968 r. Konwencję brukselską o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, której tekst został zmieniony przez kKonwencje o przystąpieniu nowych pPaństw cCzłonkowskich do tej konwencji¹⁴ (dalej zwaną „Konwencją brukselską”). Państwa cCzłonkowskie i pPaństwa EFTA zawarły dnia 16 września 1988 r. konwencję z Lugano o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, która stanowi konwencję równoległą do Konwencji brukselskiej z 1968 r.

↓ nowy

- (8) W dniu 22 grudnia 2000 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, które zastąpiło Konwencję brukselską w zakresie dotyczącym terytorium Unii, między wszystkimi państwami członkowskimi z wyłączeniem Danii. Decyzją Rady 2006/325/WE z 27 kwietnia 2006 r. Unia zawarła porozumienia z Danią zapewniające stosowanie przepisów rozporządzenia nr 44/2001 w odniesieniu do Danii. Konwencja lugańska z 1988 r. została zmieniona konwencją lugańską o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zawartą w dniu 30 października 2007 r. przez Unię, Danię i państwa EFTA¹⁵. Należy zapewnić ciągłość interpretacji tych konwencji i rozporządzenia.
- (9) W dniu 21 kwietnia 2009 r. Komisja przyjęła sprawozdanie dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 44/2001¹⁶. W sprawozdaniu stwierdzono, że zasadniczo funkcjonowanie rozporządzenia jest zadowalające, należy jednak usprawnić stosowanie niektórych jego przepisów, ułatwić w większym stopniu swobodny przepływ sędziów oraz jeszcze bardziej zwiększyć dostęp do wymiaru sprawiedliwości.

¹⁴ Dz.U. L 299 z 31.12.1972, s. 32. Dz.U. L 304 z 30.10.1978, s. 1. Dz.U. L 388 z 31.12.1982, s. 1. Dz.U. L 285 z 3.10.1989, s. 1. Dz.U. C 15 z 15.1.1997, s. 1. Zob. wersja skonsolidowana w Dz.U. C 27 z 26.1.1998, s. 1.

¹⁵ Dz.U. L 339 z 21.12.2007, s. 1.

¹⁶ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczące stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, COM (2009) 174 wersja ostateczna.

↓ 44/2001 motyw 7
(dostosowany)

- (10) Przedmiotowy zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia powinien rozciągać się, pomijając kilka dokładnie określonych dziedzin prawa, na zasadniczą część prawa cywilnego i handlowego. ☒ W świetle przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych, kwestie te powinny zostać wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia. ☒

↓ nowy

- (11) Niniejsze rozporządzenie nie odnosi się do arbitrażu, z wyłączeniem ograniczonej liczby przewidzianych w nim przypadków. W szczególności nie odnosi się do formy, istnienia, ważności ani skutków umów arbitrażowych, uprawnień arbitrów, postępowań przed sądami arbitrażowymi ani do ważności, stwierdzenia nieważności oraz uznawania i wykonywania orzeczeń arbitrażowych.

↓ 44/2001 motyw 8

~~Spory prawne podlegające niniejszemu rozporządzeniu muszą mieć łącznik z terytorium jednego spośród Państw Członkowskich związanych tym rozporządzeniem. Wspólne przepisy o jurysdykcji powinny zatem znajdować zastosowanie zasadniczo wtedy, gdy pozwany ma miejsce zamieszkania w jednym z tych Państw Członkowskich.~~

↓ 44/2001 motyw 9

~~Pozwani bez miejsca zamieszkania w Państwie Członkowskim podlegają w ogólności krajowym przepisom o jurysdykcji, obowiązującym na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się sąd, przed który wytoczono powództwo, podczas gdy pozwani mający miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, które nie jest związane niniejszym rozporządzeniem, nadal podlegają Konwencji brukselskiej.~~

↓ 44/2001 motyw 10

~~Celem zagwarantowania swobodnego przepływu orzeczeń sądowych orzeczenia wydane w jednym spośród Państw Członkowskich związanych niniejszym rozporządzeniem powinny być uznawane i wykonywane w innym Państwie Członkowskim związanym niniejszym rozporządzeniem, i to również wtedy, gdy dłużnik egzekwowany ma swoje miejsce zamieszkania w państwie trzecim.~~

↓ 44/2001 motyw 11

- (12) Przepisy o jurysdykcji powinny być w wysokim stopniu przewidywalne i powinny zależeć zasadniczo od miejsca zamieszkania pozwanego, a tak ustalona jurysdykcja powinna mieć miejsce zawsze, z wyjątkiem kilku dokładnie określonych przypadków, w których ze względu na przedmiot sporu lub umowę stron uzasadnione jest inne kryterium powiązania. Siedziba osób prawnych musi być zdefiniowana wprost w

rozporządzeniu celem wzmocnienia przejrzystości wspólnych przepisów i uniknięcia konfliktów kompetencyjnych.

↓ 44/2001 motyw 12

⇒ nowy

- (13) Jurysdykcja oparta na łączniku miejsca zamieszkania powinna zostać uzupełniona jurysdykcją opartą na innych łącznikach, które powinny zostać dopuszczone ze względu na ścisły związek pomiędzy sądem a sporem prawnym lub w interesie prawidłowego wymiaru sprawiedliwości. ⇒ Istnienie silnego związku powinno zagwarantować pewność prawną oraz uniknięcie pozywania pozwanego przed sąd państwa członkowskiego, przed którego pozwania nie mógł zasadnie oczekiwać. Ma to istotne znaczenie zwłaszcza w przypadku sporów dotyczących zobowiązań pozaumownych wynikających z naruszenia prywatności i innych dóbr osobistych, w tym zniesławienia. ⇐
-

↓ 44/2001 motyw 13

- (14) W sprawach dotyczących ubezpieczenia, umów z udziałem konsumentów zawartych pomiędzy konsumentami i z zakresu prawa pracy strona słabsza powinna być chroniona przez przepisy jurysdykcyjne dla niej bardziej korzystne niż przepisy ogólne.
-

↓ 44/2001 motyw 14

- (15) Z zastrzeżeniem jurysdykcji wyłącznych określonych w niniejszym rozporządzeniu musi być przestrzegana swoboda stron w zakresie umownego wyboru jurysdykcji, z wyjątkiem spraw dotyczących ubezpieczenia, umów z udziałem konsumentów zawartych pomiędzy konsumentami i z zakresu prawa pracy, w których dopuszczalna jest jedynie ograniczona swoboda stron w zakresie umownego wyboru jurysdykcji.
-

↓ nowy

- (16) W celu ochrony interesów powodów i pozwanych, a także propagowania właściwego działania wymiaru sprawiedliwości w Unii, fakt, że pozwany ma miejsce zamieszkania w państwie trzecim nie powinien już oznaczać, że pewne unijne reguły dotyczące jurysdykcji nie będą stosowane, nie należy też stosować odesłania do przepisów w prawie krajowym.

- (17) Niniejsze rozporządzenie powinno więc wprowadzać kompletny zestaw przepisów dotyczących międzynarodowej jurysdykcji sądów w państwach członkowskich. Obowiązujące przepisy o jurysdykcji zapewniają ścisłe powiązanie postępowania, do którego odnosi się niniejsze rozporządzenie, z terytorium państwa członkowskiego, co uzasadnia nimi rozciągnięcie ich na pozwanych niezależnie od miejsca ich zamieszkania. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem określać przypadki, gdy sąd państwa członkowskiego może wykonywać jurysdykcję dodatkową.

- (18) W interesie zgodnego wymiaru sprawiedliwości należy unikać tak dalece, jak jest to tylko możliwe, równoległych postępowań, aby w dwóch państwach członkowskich nie zapadały niezgodne ze sobą orzeczenia. Należy przewidzieć jasną i skuteczną regulację w celu wyjaśnienia kwestii zawisłości sprawy i postępowań pozostających w związku, jak również w celu zapobiegania problemom wynikającym z różnego określenia w poszczególnych państwach momentu, od którego postępowanie uważa się za zawisłe. Dla celów niniejszego rozporządzenia moment ten powinien zostać określony autonomicznie.

- (19) Aby zapewnić pełne poszanowanie woli stron i uniknąć nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym, należy zwiększyć skuteczność umów o jurysdykcji. Niniejsze rozporządzenie powinno więc zapewnić pierwszeństwo podjęcia decyzji o swojej właściwości sądowi określonemu w umowie, niezależnie od tego, czy wniesiono do niego sprawę w pierwszej kolejności.
- (20) Skuteczność umów o jurysdykcji należy zwiększyć również aby zapewnić pełne poszanowanie woli stron. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której uzgodniono lub wyznaczono właściwość państwa członkowskiego. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno zawierać przepisy szczególne mające na celu uniknięcie postępowań równoległych i nieuczciwych taktyk w postępowaniu sądowym w takich przypadkach. Miejsce arbitrażu powinno odnosić się do siedziby wyznaczonej przez strony lub sąd arbitrażowy, instytucję arbitrażową lub przez dowolny inny organ wybrany bezpośrednio lub pośrednio przez strony.
- (21) Powinien istnieć elastyczny mechanizm, który pozwalałby sądom w państwach członkowskich na uwzględnienie postępowań toczących się przed sądami państw trzecich, biorąc pod uwagę przede wszystkim skuteczne sprawowanie wymiaru sprawiedliwości oraz fakt, czy jakiegokolwiek orzeczenie wydane w państwie trzecim może zostać uznane i wykonane w danym państwie członkowskim.
- (22) Należy objaśnić pojęcie środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających. Powinny one obejmować w szczególności nakazy o charakterze zabezpieczającym, które mają na celu uzyskanie informacji lub zabezpieczenie dowodów, uwzględniając tym samym nakazy przeszukania lub zajęcia, o których mowa w art. 6 i 7 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej¹⁷. Nie powinny natomiast uwzględniać środków, które nie mają charakteru zabezpieczającego, takich jak środki nakazujące przesłuchanie świadków w celu umożliwienia powodowi podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania.

¹⁷ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45.

↓ 44/2001 motyw 16

~~Wzajemne zaufanie w wymiar sprawiedliwości w ramach Wspólnoty usprawiedliwia uznawanie orzeczeń wydanych w Państwie Członkowskim z mocy prawa, bez jakiegokolwiek szczególnego postępowania, z wyjątkiem przypadku sporu co do uznania.~~

↓ 44/2001 motyw 17

~~Z uwagi na owo wzajemne zaufanie jest również uzasadnionym, aby postępowanie o stwierdzenie wykonalności orzeczenia wydanego w innym Państwie Członkowskim przebiegało szybko i skutecznie. Stwierdzenie wykonalności orzeczenia musi więc następować niemal automatycznie, po dokonaniu zwykłego formalnego sprawdzenia przedłożonych dokumentów, bez możliwości uwzględniania przez sąd z urzędu którejkolwiek z przeszkód wykonania orzeczenia przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.~~

↓ 44/2001 motyw 18

~~Dla zachowania praw dłużnika do obrony musi mieć on jednak możliwość złożenia środka zaskarżenia przeciwko stwierdzeniu wykonalności w postępowaniu, w którym wysłuchane zostają obydwie strony, jeśli uważa, że zachodzi jedna z podstaw odmowy wykonania. Możliwość złożenia środka zaskarżenia musi istnieć również dla wnioskodawcy, jeśli jego wniosek o stwierdzenie wykonalności został oddalony.~~

↓ nowy

(23) Wzajemne zaufanie do sprawowania wymiaru sprawiedliwości w Unii oraz cel ograniczenia nakładów czasowych oraz kosztów, jakie wiążą się z transgranicznym postępowaniem sądowym uzasadniają zniesienie obowiązujących środków tymczasowych podejmowanych przed wykonaniem orzeczenia w państwie członkowskim wykonania. W związku z tym orzeczenie wydane przez sądy państwa członkowskiego powinno, do celów jego wykonania, być traktowane jak gdyby zostało doręczone w państwie członkowskim wykonania. Jednak w świetle różnic między systemami państw członkowskich oraz szczególnie delikatnej natury spraw dotyczących zniesławienia i odszkodowań uzyskiwanych z powództwa zbiorowego, w odniesieniu do orzeczeń z tej dziedziny należy utrzymać tymczasowo obowiązującą procedurę uznawania i wykonywania do czasu dalszych zmian prawa w tej dziedzinie. Zakres przepisów szczególnych odnoszących się do zniesławienia powinien odpowiadać zakresowi wyłączeń w tej kwestii z rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) i powinien być interpretowany w ten sam sposób. Przepisy dotyczące zniesienia tymczasowych środków wykonawczych należy rozciągnąć na orzeczenia zarządzające odszkodowanie w postępowaniach z pozwów zbiorowych w przypadku przyjęcia środków służących harmonizacji lub zbliżeniu przepisów proceduralnych obowiązujących w takich postępowaniach. Rozciągnięcie takie powinno pozostać bez uszczerbku dla możliwości zgłaszania przez Komisję propozycji zniesienia środków tymczasowych w odniesieniu do postępowań z pozwów zbiorowych nawet w przypadku braku takich środków harmonizujących lub przybliżających, w świetle dowodów na skuteczność i dopuszczalność takich zmian europejskiego porządku prawnego.

(24) Zniesieniu środków tymczasowych powinny towarzyszyć niezbędne gwarancje, mające w szczególności na celu zapewnienie pełnego poszanowania prawa do obrony i rzetelnego procesu sądowego zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Wymaga to wprowadzenia na etapie wykonania nadzwyczajnych środków na rzecz pozwanych, którzy nie wdali się w spór w wyniku niedoręczenia zawiadomienia lub których w inny sposób dotknęły uchybienia proceduralne w postępowaniach sądowych w państwie pochodzenia, które mogą stanowić naruszenie art. 47 Karty.

(25) Zniesienie środków tymczasowych wymaga dostosowania swobodnego przepływu środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających. Jeżeli środki takie zostały zarządzone przez sąd właściwy ze względu na przedmiot sporu, należy zapewnić ich swobodny przepływ. Jeżeli jednak środki takie zostały przyjęte przez sąd nieposiadający właściwości w sprawie głównej, działanie takich środków powinno być ograniczone do terytorium danego państwa członkowskiego. Ponadto należy dopuścić swobodny przepływ środków zarządzonych *ex parte*, jeżeli towarzyszą im odpowiednie gwarancje.

↓ 44/2001 motyw 19
(dostosowany)

(26) W celu zapewnienia kontynuacji pomiędzy Konwencją brukską a niniejszym rozporządzeniem powinny być przewidziane przepisy przejściowe. Dotyczy to również wykładni postanowień Konwencji brukskiej ☒ oraz przepisów, które je zastępują ☒ przez Trybunał Sprawiedliwości ~~Wspólnot~~ ☒ Unii ☒ Europejskiej. ~~Protokół z 1971 r.¹⁸ powinien być nadal stosowany do postępowań, które w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia już się toczą.~~

↓ nowy

(27) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać pełne poszanowanie praw podstawowych określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do skutecznego środka odwoławczego oraz prawa do rzetelnego procesu sądowego, zagwarantowanych w art. 47 Karty. Żaden przepis niniejszego rozporządzenia nie powinien ograniczać wolności wypowiedzi i informacji (art. 11), prawa do życia prywatnego i rodzinnego (art. 7), ani praw pracowników i pracodawców, lub ich odpowiednich organizacji, zgodnie z prawem Unii oraz ustawodawstwami i praktykami krajowymi, do negocjowania i zawierania układów zbiorowych na odpowiednich poziomach oraz do podejmowania, w przypadkach konfliktu interesów, działań zbiorowych, w tym strajku, w obronie swoich interesów (art. 28).

¹⁸ Dz.U. L 204 z 02.8.1975, s. 28. Dz.U. L 304 z 30.10.1978, s. 1. Dz.U. L 388 z 31.12.1982, s. 1. Dz.U. L 285 z 3.10.1989, s. 1. Dz.U. C 15 z 15.1.1997, s. 1. Zob. tekst jednolity w Dz.U. C 27 z 26.1.1998, s. 28.

↓ 44/2001 motyw 20
(dostosowany)
⇒ nowy

- (28) Zjednoczone Królestwo i Irlandia ~~poinformowały na piśmie~~ zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego ~~Unię Wspólnotę Europejską, że chciałyby uczestniczyć~~ uczestniczyły w przyjęciu i stosowaniu ~~niniejszego~~ rozporządzenia (WE) nr 44/2001. ⇒ Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Unię Europejską, [Zjednoczone Królestwo i Irlandia notyfikowały życzenie uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia]/[bez uszczerbku dla art. 4 wspomnianego Protokołu, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie będą uczestniczyć w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie są nim związane ani nie ma ono do nich zastosowania] ⇐.

↓ 44/2001 motyw 21
(dostosowany)
⇒ nowy

- (29) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ~~ustanawiającego Wspólnotę Europejską~~ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej , Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, które dlatego nie jest dla Danii wiążące i nie znajduje w stosunku do niej zastosowania ⇒ , bez uszczerbku dla możliwości stosowania przez Danię zmian do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zgodnie z art. 3 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych sporządzonej w dniu 19 października 2005 r.¹⁹ ⇐.

↓ 44/2001 motyw 22

~~Ponieważ w stosunkach pomiędzy Danią a Państwami Członkowskimi związanymi niniejszym rozporządzeniem obowiązuje Konwencja brukselska, Konwencja ta oraz Protokół z 1971 r. będą nadal stosowane w stosunku pomiędzy Danią a Państwami Członkowskimi związanymi niniejszym rozporządzeniem.~~

↓ 44/2001 motyw 23
(dostosowany)

- (30) Konwencja brukselska obowiązuje ~~również~~ nadal na terytoriach ~~p~~Państw ~~c~~Członkowskich podlegających jej terytorialnemu zakresowi zastosowania i wyłączonych z niniejszego rozporządzenia na podstawie art. ~~299~~ 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej .

¹⁹ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

↓ 44/2001 motyw 24
(dostosowany)

- (31) W interesie spójności należy ponadto przewidzieć, że niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów o jurysdykcji i uznawaniu orzeczeń zawartych w szczególnych aktach prawa ~~wspólnotowego~~ Unii Europejskiej .

↓ 44/2001 motyw 25

- (32) W celu zachowania międzynarodowych zobowiązań zaciągniętych przez pPaństwa cCzłonkowskie niniejsze rozporządzenie nie może wywierać skutków w zakresie zawartych przez pPaństwa cCzłonkowskie konwencji w sprawach szczególnych.

↓ 44/2001 motyw 26

~~W celu uwzględnienia odrębności prawa procesowego niektórych Państw Członkowskich podstawowe zasady przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny zostać złagodzone w zakresie, w jakim jest to niezbędne. W tym celu do niniejszego rozporządzenia powinny zostać włączone niektóre postanowienia Protokołu do Konwencji brukselskiej.~~

↓ 44/2001 motyw 27

~~W celu umożliwienia prawidłowego przejścia w niektórych dziedzinach, co do których Protokół do Konwencji brukselskiej zawierał postanowienia szczególne, w niniejszym rozporządzeniu przewidziane są na okres przejściowy przepisy, które uwzględniają szczególną sytuację w niektórych Państwach Członkowskich.~~

↓ 44/2001 motyw 28
(dostosowany)

~~Najpóźniej pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawi sprawozdanie o jej stosowaniu. W razie potrzeby Komisja może przy tym przedłożyć także propozycje dostosowawcze.~~

↓ 44/2001 motyw 29

~~Załączniki I-IV dotyczące krajowych przepisów o jurysdykcji, sądów lub innych właściwych organów i środków zaskarżenia Komisja będzie zmieniała na podstawie zmian przekazanych przez dane Państwo Członkowskie; zmiany załączników V i VI będą dokonywane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji²⁰;~~

²⁰ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

↓ nowy

(33) Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu dostosowania załączników I, II, V, VI i VII.

↓ 44/2001 (dostosowany)

~~PRZYJMUJĄ~~~~PRZYJMUJE~~ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES ☒ I DEFINICJE ☒

↓ 44/2001
⇒ nowy

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie w sprawach cywilnych i handlowych, niezależnie od rodzaju sądu. Nie obejmuje ono w szczególności spraw podatkowych, celnych i administracyjnych.

2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:

- a) stanu cywilnego, zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych, jak również ustawowego przedstawicielstwa osób fizycznych, stosunków majątkowych wynikających z małżeństwa, prawa spadkowego włącznie z testamentami;
 - b) upadłości, układow i innych podobnych postępowań;
 - c) ubezpieczeń społecznych.
 - d) sądownictwa polubownego ⇒ , z zastrzeżeniem przepisów art. 29 ust. 4 oraz art. 33 ust. 3 ⇐ .
-

↓ nowy

e) zobowiązań alimentacyjnych wynikających ze stosunku rodzinnego, pokrewieństwa, małżeństwa lub powinowactwa.

↓ 44/2001

3. W niniejszym rozporządzeniu pojęcie „państwo członkowskie” oznacza ~~każde~~ ~~państwo~~ ~~członkowskie~~ z wyjątkiem Danii.

W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

↓ 44/2001 (dostosowany)

a) „orzeczenie” oznacza każde orzeczenie wydane przez sąd państwa członkowskiego, niezależnie od tego, czy jak zostanie określone jako wyrok, postanowienie, nakaz zapłaty lub nakaz egzekucyjny, włącznie z postanowieniem w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania wydanym przez urzędnika sądowego.

↓ nowy

W rozumieniu rozdziału III „orzeczenie” obejmuje środki tymczasowe, w tym zabezpieczające, zarządzone przez sąd, który na mocy niniejszego rozporządzenia ma jurysdykcję do orzekania w sprawie głównej. Obejmuje on również środki zarządzone bez wzywania pozwanego do stawienia, które mają być wykonane bez uprzedniego doręczenia ich pozwanemu, jeżeli pozwany może następnie zaskarżyć środek na mocy prawa państwa członkowskiego pochodzenia;

b) „środki tymczasowe, w tym zabezpieczające” obejmują środki zabezpieczające zmierzające do uzyskania informacji i dowodów;

c) „sąd” obejmuje wszystkie organy, którym państwa członkowskie nadały jurysdykcję w sprawach należących do zakresu niniejszego rozporządzenia;

d) „ugoda sądowa” oznacza ugodę zatwierdzoną przez sąd lub zawartą przed sądem w trakcie postępowania;

e) „dokument urzędowy” oznacza dokument, który został formalnie sporządzony lub zarejestrowany jako dokument urzędowy w państwie członkowskim pochodzenia, i którego urzędowy charakter:

(i) wynika z podpisu i treści dokumentu, oraz

(ii) został stwierdzony przez organ publiczny lub inny organ uprawniony do tego;

„państwo członkowskie pochodzenia” oznacza, w zależności od przypadku, państwo członkowskie, w którym wydano orzeczenie, zatwierdzono lub zawarto ugodę sądową oraz sporządzono dokument urzędowy;

g) „państwo członkowskie wykonania” oznacza państwo członkowskie, w którym ma nastąpić wykonanie orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego;

h) „sąd pochodzenia” oznacza sąd w którym wydano orzeczenie, które ma zostać uznane i wykonane.

ROZDZIAŁ II
JURYSDYKCJA
SEKCJA 1
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł ~~23~~

1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium pPaństwa cCzłonkowskiego mogą być pozywane, niezależnie od ich obywatelstwa, przed sądy tego pPaństwa cCzłonkowskiego.
2. Do osób, które nie są obywatelami pPaństwa cCzłonkowskiego, w którym mają miejsce zamieszkania, stosuje się przepisy jurysdykcyjne właściwe dla obywateli tego państwa.

Artykuł ~~34~~

1. Osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium pPaństwa cCzłonkowskiego mogą być pozywane przed sądy innego pPaństwa cCzłonkowskiego tylko zgodnie z przepisami ustanowionymi w sekcjach 2–7 niniejszego rozdziału.

~~2. W szczególności nie mają wobec tych osób zastosowania krajowe przepisy jurysdykcyjne wymienione w załączniku I.~~

2. Osoby nie mające miejsca zamieszkania w państwach członkowskich mogą być pozywane przed sądy państwa członkowskiego tylko zgodnie z przepisami ustanowionymi w sekcjach 2–8 niniejszego rozdziału.

~~Artykuł 4~~

~~1. Jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania na terytorium Państwa Członkowskiego, jurysdykcję sądów każdego Państwa Członkowskiego, z zastrzeżeniem art. 22 i 23, określa prawo tego Państwa.~~

~~2. Przeciwnie pozwanemu, który nie ma miejsca zamieszkania na terytorium Państwa Członkowskiego, każda osoba mająca miejsce zamieszkania na terytorium Państwa~~

~~Członkowskiego, niezależnie od posiadanego obywatelstwa, może powoływać się w tym państwie na obowiązujące tam przepisy jurysdykcyjne, w szczególności te, które są wymienione w załączniku I, jak obywatel tego państwa.~~

SEKCJA 2

WŁAŚCIWOŚĆ SZCZEGÓLNA

Artykuł 5

↓ 44/2001 (dostosowany)

~~Osoba, która ma miejsce zamieszkania na terytorium Państwa Członkowskiego, może być pozwana w innym Państwie Członkowskim: ☒~~ Właściwość przysługuje następującym sądom ☒ :

1. a) jeżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy – ~~przed sądowni~~ miejsca gdzie zobowiązanie zostało wykonane albo miało być wykonane; ;

↓ 44/2001 (dostosowany)

- b) w rozumieniu niniejszego przepisu – i o ile co innego nie zostało uzgodnione – miejscem wykonania ☒ danego ☒ zobowiązania jest:
 - w przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych – miejsce w pPaństwie cCzłonkowskim, w którym rzeczy te zgodnie z umową zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone;
 - w przypadku świadczenia usług – miejsce w pPaństwie cCzłonkowskim, w którym usługi zgodnie z umową były świadczone albo miały być świadczone;
- c) jeśli lit. b) nie ma zastosowania, wówczas stosuje się lit. a);

~~2. w sprawach alimentacyjnych – przed sąd miejsca, gdzie uprawniony do alimentów ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu albo – w wypadku, gdy sprawa alimentacyjna jest rozpoznawana łącznie ze sprawą dotyczącą stanu cywilnego – przed sąd, który ma jurysdykcję do rozpoznania tej sprawy według własnego prawa, chyba że jurysdykcja ta opiera się jedynie na obywatelstwie jednej ze stron;~~

↓ 44/2001 (dostosowany)

32. jeżeli przedmiotem postępowania jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego albo roszczenia wynikające z takiego czynu – ~~przed sądowni~~ miejsca, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę;

↓ nowy

3. w odniesieniu do praw rzeczowych lub posiadania ruchomości, sąd miejsca położenia danego majątku;

↓ 44/2001 (dostosowany)

4. w sprawach roszczeń cywilnoprawnych o odszkodowanie lub przywrócenie stanu poprzedniego, które wynikają z czynu zagrożonego karą – ~~przed sądowni~~ karnemu, do którego wniesiono akt oskarżenia, o ile sąd ten może według swojego prawa rozpoznawać roszczenia cywilnoprawne;
5. w sprawach dotyczących sporów wynikających z działalności filii, agencji lub innego oddziału – ~~przed sądowni~~ miejsca, gdzie znajduje się filia, agencja lub inny oddział;
6. w sprawach, w których występuje w charakterze założyciela, „trustee” lub uposażonego z tytułu „trustu” utworzonego na podstawie ustawy lub czynności prawnej dokonanej w formie pisemnej albo poświadczonej na piśmie – ~~przed sądowni~~ Państwa członkowskiego, na terytorium którego „trust” ma swoją siedzibę;
7. w sprawach dotyczących sporu o zapłatę wynagrodzenia za ratownictwo lub udzielenie pomocy dla ładunku lub frachtu, które żądane jest z tytułu działań związanych z ratownictwem lub udzieleniem pomocy – ~~przed sądowni~~ na obszarze właściwości którego ten ładunek lub fracht:
-

↓ 44/2001

- a) został zajęty w celu zabezpieczenia zapłaty; lub
- b) mógł zostać zajęty, lecz złożone zostało poręczenie lub inne zabezpieczenie,
- pod warunkiem że przepis ten ma zastosowanie jedynie wówczas, jeżeli twierdzi się, że pozwany ma prawa do ładunku lub frachtu albo że takie prawa miał w czasie działań ratowniczych lub udzielenia pomocy.

Artykuł 6

↓ 44/2001 (dostosowany)

Osoba ~~mająca miejsce zamieszkania na terytorium Państwa Członkowskiego~~ może być również pozwana:

1. jeżeli ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim i pozywa się łącznie kilka osób – przed sąd miejsca, w którym ma miejsce zamieszkania jeden z pozwanych, o ile między sprawami istnieje tak ścisła więź, że pożądane jest ich łączne rozpoznanie i rozstrzygnięcie w celu uniknięcia wydania w oddzielnych postępowaniach sprzecznych ze sobą orzeczeń;

↓ 44/2001

2. w sprawach dotyczących powództwa z tytułu rękojmi i gwarancji lub powództwa interwencyjnego – przed sąd, przed którym toczy się główne postępowanie, chyba że powództwo to zostało wytoczone jedynie w celu wyłączenia tej osoby spod jurysdykcji sądu dla niej właściwego;
3. w sprawach dotyczących powództwa wzajemnego, które opiera się na tej samej umowie lub na tym samym stanie faktycznym, na których zostało oparte powództwo główne – przed sąd, w którym zawisło powództwo główne;
4. jeżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy i powództwo może zostać połączone z powództwem przeciwko temu samemu pozwanemu o prawa rzeczowe na nieruchomościach – przed sąd pPaństwa cCzłonkowskiego, w którym położona jest nieruchomość.

Artykuł 7

Jeżeli na podstawie niniejszego rozporządzenia sąd pPaństwa cCzłonkowskiego ma jurysdykcję w sprawach dotyczących odpowiedzialności z tytułu używania lub eksploatacji statku, wówczas również w sprawach dotyczących ograniczenia tej odpowiedzialności rozstrzyga ten sąd lub inny sąd wskazany na jego miejsce przez prawo tego państwa.

SEKCJA 3

JURYSDYKCJA W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH UBEZPIECZENIA

Artykuł 8

Bez uszczerbku dla ~~art. 4 i~~ art. 5 ~~ust. pkt 5~~ w sprawach dotyczących ubezpieczenia jurysdykcję określa niniejsza sekcja.

Artykuł 9

↓ 44/2001 (dostosowany)

1. Ubezpieczyciel ~~mający miejsce zamieszkania na terytorium Państwa Członkowskiego~~ może być pozwany:

↓ 44/2001

- a) przed sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania;
- b) w innym pPaństwie cCzłonkowskim w przypadku powództw ubezpieczającego, ubezpieczonego lub uposażonego z tytułu ubezpieczenia – przed sąd miejsca, w którym powód ma miejsce zamieszkania; lub

c) jeżeli jest on współubezpieczycielem, przed sąd pPaństwa cCzłonkowskiego, przed który został pozwany główny ubezpieczyciel.

2. Jeżeli ubezpieczyciel nie ma miejsca zamieszkania na terytorium pPaństwa cCzłonkowskiego, ale posiada filię, agencję lub inny oddział w pPaństwie cCzłonkowskim, to w sporach wynikających z ich działalności jest traktowany tak, jak gdyby miał miejsce zamieszkania na terytorium tego pPaństwa cCzłonkowskiego.

Artykuł 10

W odniesieniu do ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej lub ubezpieczenia nieruchomości ubezpieczyciel może być ponadto pozwany przed sąd miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Tę samą zasadę stosuje się, jeżeli ruchomości i nieruchomości objęte są tą samą umową ubezpieczenia, a powstała na nich szkoda wynika z tego samego zdarzenia.

Artykuł 11

1. W odniesieniu do ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel może być również pozwany przed sąd, w którym zawisło powództwo poszkodowanego przeciwko ubezpieczonemu, o ile jest to dopuszczalne według prawa tego sądu.

2. Przepisy art. 8, 9 i 10 mają zastosowanie do powództw wytoczonych przez poszkodowanego bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi, jeżeli takie bezpośrednie powództwo jest dopuszczalne.

3. Jeżeli prawo właściwe dla takiego powództwa bezpośredniego przewiduje przypozwanie ubezpieczającego lub ubezpieczonego, to ten sam sąd ma jurysdykcję także wobec tych osób.

Artykuł 12

1. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 3 ubezpieczyciel może pozywać tylko przed sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, na którego terytorium pozwany ma miejsce zamieszkania, bez względu na to, czy jest on ubezpieczającym, ubezpieczonym czy też uposażonym z tytułu ubezpieczenia.

2. Przepisy niniejszej sekcji nie naruszają prawa do wytoczenia powództwa wzajemnego przed sąd, przed którym zgodnie z niniejszą sekcją zawisło powództwo główne.

Artykuł 13

Od przepisów niniejszej sekcji można odstąpić na podstawie umowy tylko wówczas:

1. jeżeli umowa została zawarta po powstaniu sporu; lub
2. jeżeli przyznaje ona ubezpieczającemu, ubezpieczonemu lub uposażonemu z tytułu ubezpieczenia uprawnienie do występowania przed sądy inne niż wymienione w niniejszej sekcji; lub

3. jeżeli została ona zawarta między ubezpieczającym a ubezpieczycielem, którzy w chwili zawarcia umowy mają miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu w tym samym państwie członkowskim, celem uzasadnienia jurysdykcji sądów tego Państwa także wówczas, gdy zdarzenie wywołujące szkodę nastąpiło za granicą, chyba że taka umowa nie jest dopuszczalna według prawa tego Państwa; lub
4. jeżeli została ona zawarta przez ubezpieczającego, który nie ma miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, z wyjątkiem ubezpieczenia obowiązkowego lub ubezpieczenia nieruchomości położonej w państwie członkowskim; lub
5. jeżeli dotyczy ona umowy ubezpieczenia obejmującej jedno lub więcej ryzyk, wymienionych w art. 14.

Artykuł 14

Do zakresu regulacji artykułu 13 ustęp 5 należą następujące ryzyka:

1. wszelkie szkody:
 - a) w statkach morskich, urządzeniach umieszczonych na wodach przybrzeżnych lub na morzu otwartym albo w statkach powietrznych, wynikłe z ryzyk związanych z ich używaniem w celach gospodarczych;
 - b) w przewożonych towarach innych niż bagaż pasażerów, jeżeli towary te przewożone są wyłącznie lub częściowo przez te statki morskie lub powietrzne;
2. odpowiedzialność wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem odpowiedzialności za szkody na osobie pasażerów lub za szkody w ich bagażu:
 - a) wynikająca z używania lub eksploatacji statków morskich, urządzeń lub statków powietrznych, o których mowa w pkt 1 lit. a), chyba że – co dotyczy tych ostatnich – przepisy prawne państwa członkowskiego, w którym statek powietrzny został wpisany do rejestru, zakazują zawierania umów dotyczących jurysdykcji w sprawach ubezpieczenia od takich ryzyk;
 - b) za szkody spowodowane przez przewożone towary podczas przewozu w rozumieniu pkt 1 lit. b);
3. straty finansowe związane z używaniem lub eksploatacją statków morskich, urządzeń lub statków powietrznych, o których mowa w pkt 1 lit. a), w szczególności utrata frachtu lub opłaty czarterowej;
4. jakiegokolwiek dodatkowe ryzyko pozostające w związku z jednym z ryzyk wymienionych w ~~ust. pkt~~ 1–3;

↓ 44/2001 (dostosowany)

5. nie naruszając pkt 1–4, wszystkie „wielkie ryzyka” według definicji w ~~dyrektywie Rady 73/239/EWG²¹~~ dyrektywie 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²² ~~zmienionej dyrektywą Rady 88/357/EWG²³ i 90/618/EWG²⁴~~ w obowiązującej ~~każdorazowo wersji.~~

↓ 44/2001

⇒ nowy

SEKCJA 4

JURYSDYKCJA W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH UMÓW Z UDZIAŁEM KONSUMENTÓW

Artykuł 15

1. Jeżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia z umowy, którą zawarła osoba, konsument, w celu, który nie może być uważany za działalność zawodową lub gospodarczą tej osoby, jurysdykcję określa się na podstawie niniejszej sekcji, bez uszczerbku dla ~~art. 4 oraz~~ art. 5 ~~ust. pkt~~ 5,

- a) jeżeli chodzi o umowę sprzedaży na raty rzeczy ruchomych; lub
- b) jeżeli chodzi o umowę pożyczki spłacanej ratami lub inną umowę kredytową, która przeznaczona jest do finansowania kupna rzeczy tego rodzaju; lub
- c) we wszystkich innych przypadkach, gdy druga strona umowy w pPaństwie cCzłonkowskim, na terytorium którego konsument ma miejsce zamieszkania, prowadzi działalność zawodową lub gospodarczą lub taką działalność w jakikolwiek sposób kieruje do tego pPaństwa cCzłonkowskiego lub do kilku państw włącznie z tym Państwem Członkowskim, a umowa wchodzi w zakres tej działalności.

2. Jeżeli kontrahent konsumenta nie ma miejsca zamieszkania na terytorium pPaństwa cCzłonkowskiego, ale posiada filię, agencję lub inny oddział w pPaństwie cCzłonkowskim, to będzie on traktowany w sporach dotyczących ich działalności, tak jak gdyby miał miejsce zamieszkania na terytorium tego Państwa.

3. Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do umów przewozu, z wyjątkiem umów podróży przewidujących w zamian za cenę ryczałtową połączone świadczenia przewozu i noclegu.

²¹ ~~Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 181 z 20.7.2000, str. 65).~~

²² Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

²³ Dz.U. L 172 z 4.7.1988, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/26/WE.

²⁴ Dz.U. L 330 z 29.11.1990, s. 44.

Artykuł 16

1. Konsument może wytoczyć powództwo przeciwko swemu kontrahentowi albo przed sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, na którego terytorium ten kontrahent ma miejsce zamieszkania, albo przed sąd miejsca, w którym konsument ma miejsce zamieszkania.
2. Kontrahent może wytoczyć powództwo przeciwko konsumentowi tylko przed sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, na którego terytorium konsument ma miejsce zamieszkania.
3. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają prawa do wytoczenia powództwa wzajemnego przed sąd, przed którym zgodnie z niniejszą sekcją zawisło powództwo główne.

Artykuł 17

Od przepisów niniejszej sekcji można odstąpić na podstawie umowy tylko wówczas:

1. jeżeli umowa została zawarta po powstaniu sporu; lub
2. jeżeli przyznaje ona konsumentowi uprawnienie do wytaczania powództwa przed sądy inne niż wymienione w niniejszej sekcji; lub
3. jeżeli została ona zawarta między konsumentem a jego kontrahentem, którzy w chwili zawarcia umowy mają miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu w tym samym pPaństwie cCzłonkowskim, a umowa ta uzasadnia jurysdykcję sądów tego pPaństwa cCzłonkowskiego, chyba że taka umowa nie jest dopuszczalna według prawa tego pPaństwa cCzłonkowskiego.

SEKCJA 5

JURYSDYKCJA W ZAKRESIE INDYWIDUALNYCH UMÓW O PRACĘ

Artykuł 18

1. Jeżeli przedmiotem postępowania jest indywidualna umowa o pracę lub roszczenia z indywidualnej umowy o pracę, jurysdykcję określa się według niniejszej sekcji, bez uszczerbku dla ~~art. 4 i~~ art. 5 ~~ust. pkt 5~~ ⇒ oraz art. 6 ust. 1 ⇐ .
2. Jeżeli pracodawca, z którym pracownik zawarł indywidualną umowę o pracę, nie ma miejsca zamieszkania na terytorium pPaństwa cCzłonkowskiego, ale posiada filię, agencję lub inny oddział w pPaństwie cCzłonkowskim, to będzie traktowany w sporach dotyczących ich działalności, jak gdyby miał miejsce zamieszkania na terytorium tego pPaństwa cCzłonkowskiego.

Artykuł 19

↓ 44/2001 (dostosowany)

Pracodawca ~~mający miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim~~ może być pozwany:

↓ 44/2001

1. przed sądy ~~p~~Państwa ~~c~~Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania; lub
2. w innym ~~p~~Państwie ~~c~~Członkowskim:

↓ 44/2001

- a) przed sąd, miejsca, w którym pracownik zazwyczaj świadczy lub ostatnio zazwyczaj świadczył pracę; lub

↓ 44/2001

- b) jeżeli pracownik zazwyczaj nie świadczy lub zazwyczaj nie świadczył pracy w jednym i tym samym państwie – przed sąd miejsca, w którym znajduje się albo znajdował się oddział, który pracownika zatrudnił.

Artykuł 20

1. Pracodawca może wytoczyć powództwo tylko przed sądami ~~p~~Państwa ~~c~~Członkowskiego, na terytorium którego pracownik ma miejsce zamieszkania.
2. Przepisy niniejszej sekcji nie naruszają prawa do wytoczenia powództwa wzajemnego przed sąd, przed którym zgodnie z niniejszą sekcją zawisło powództwo główne.

Artykuł 21

Od przepisów niniejszej sekcji można odstąpić na podstawie umowy tylko wówczas:

1. jeżeli umowa została zawarta po powstaniu sporu; lub
2. jeżeli przyznaje ona pracownikowi prawo do wytaczania powództwa przed sądy inne niż wymienione w niniejszej sekcji.

SEKCJA 6

JURYSDYKCJA WYŁĄCZNA

Artykuł 22

↓ 44/2001 (dostosowany)
⇒ nowy

~~Niezależnie od miejsca zamieszkania~~ Jurysdykcję wyłączną mają:

1. w sprawach, których przedmiotem są prawa rzeczowe na nieruchomościach oraz najem lub dzierżawa nieruchomości sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, w którym nieruchomość jest położona. ☒ Jednak: ☒
 - a) ~~Jednak~~ w sprawach dotyczących najmu lub dzierżawy nieruchomości zawartych na czasowy użytek prywatny, nieprzekraczający sześciu kolejnych miesięcy, jurysdykcję mają również sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania, jeżeli najemca lub dzierżawca jest osobą fizyczną, a właściciel oraz najemca lub dzierżawca mają miejsce zamieszkania w tym samym pPaństwie cCzłonkowskim ⇒ w momencie zawarcia umowy lub w momencie wszczęcia postępowania ⇐ ;

↓ nowy

- b) w umowach dotyczących najmu lub dzierżawy pomieszczeń do użytku profesjonalnego, strony mogą uzgodnić, że jurysdykcję ma sąd lub sądy państwa członkowskiego, zgodnie z art. 23

↓ 44/2001

2. w sprawach, których przedmiotem jest ważność, nieważność lub rozwiązanie spółki lub osoby prawnej albo ważność decyzji ich organów sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, na którego terytorium spółka lub osoba prawna ma swoją siedzibę. Sąd ustala miejsce siedziby w oparciu o przepisy swojego prawa prywatnego międzynarodowego;
3. w sprawach, których przedmiotem jest ważność wpisów do rejestrów publicznych sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, na którego terytorium rejestry są prowadzone;

↓ 44/2001 (dostosowany)

4. w sprawach, których przedmiotem jest rejestracja lub ważność patentów, znaków towarowych, wzorów i modeli, jak również podobnych praw wymagających zgłoszenia lub zarejestrowania ☒ niezależnie od tego, czy dana kwestia została podniesiona w pozwie czy też w drodze zarzutu procesowego; ☒ sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, na którego terytorium wystąpiono ze zgłoszeniem lub o

rejestrację albo nastąpiło zgłoszenie lub rejestracja albo na podstawie aktu prawa ~~wspólnotowego~~ unijnego lub umowy międzynarodowej uznaje się, że zgłoszenie lub rejestracja nastąpiły.

↓ 44/2001

Bez uszczerbku dla jurysdykcji Europejskiego Urzędu Patentowego zgodnie z Konwencją o przyznawaniu europejskich patentów, podpisaną w Monachium dnia 5 października 1973 r., sądy każdego pPaństwa cCzłonkowskiego mają, bez względu na miejsca zamieszkania stron, jurysdykcję wyłączną we wszystkich postępowaniach dotyczących przyznania lub ważności europejskiego patentu przyznanego dla tego państwa;

5. w postępowaniach, których przedmiotem jest wykonanie orzeczeń sądy pPaństwa cCzłonkowskiego, na którego terytorium wykonanie powinno nastąpić lub nastąpiło.

SEKCJA 7

UMOWA DOTYCZĄCA JURYSDYKCJI

Artykuł 23

↓ 44/2001 (dostosowany)
⇒ nowy

1. Jeżeli strony, ~~z których przynajmniej jedna ma miejsce zamieszkania na terytorium Państwa Członkowskiego~~, uzgodniły, że sąd lub sądy pPaństwa cCzłonkowskiego powinny rozstrzygać spór już wynikły albo spór przyszły mogący wynikać z określonego stosunku prawnego, to sąd lub sądy tego pPaństwa cCzłonkowskiego mają jurysdykcję ⇒ chyba, że umowa jest w swojej zasadniczej treści nieważna na mocy prawa danego państwa członkowskiego ⇐. Sąd lub sądy tego państwa mają jurysdykcję wyłączną, o ile strony nie uzgodniły czego innego. Taka umowa dotycząca jurysdykcji musi być zawarta:

↓ 44/2001

- a) w formie pisemnej lub ustnej potwierdzonej na piśmie; lub
- b) w formie, która odpowiada praktyce przyjętej między stronami; lub
- c) w handlu międzynarodowym – w formie odpowiadającej zwyczajowi handlowemu, który strony znały lub musiały znać i który strony umów tego rodzaju w określonej dziedzinie handlu powszechnie znają i którego stale przestrzegają.

2. Elektroniczne przekazy umożliwiające trwałą zapis umowy są zrównane z formą pisemną.

~~3. Jeżeli taka umowa została zawarta przez strony, z których żadna nie ma miejsca zamieszkania na terytorium któregośkolwiek Państwa Członkowskiego, to sądy innych Państw~~

~~Członkowskich nie mogą orzekać, chyba że uzgodniony przez strony sąd lub sądy prawomocnie stwierdziły brak swej jurysdykcji.~~

3. Jeżeli w zawartych na piśmie warunkach powołania „trustu” zostało stwierdzone, że powództwa przeciwko założycielowi, „trustee” lub uposażonemu z tytułu „trustu” rozpoznawać ma sąd lub sądy państwa członkowskiego, to ten sąd lub te sądy mają jurysdykcję wyłączną, jeżeli chodzi o stosunki między tymi osobami lub ich prawa lub obowiązki w ramach „trustu”.

4. Umowy dotyczące jurysdykcji i odpowiednie przepisy zawarte w warunkach powołania „trustu” nie wywołują skutku prawnego, jeżeli są sprzeczne z przepisami art. 13, 17 i 21 albo jeżeli sądy, których jurysdykcja została wyłączona przez strony w umowie, mają wyłączną jurysdykcję na podstawie art. 22.

Artykuł 24

1. Jeżeli sąd państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji na podstawie innych przepisów niniejszego rozporządzenia, uzyskuje on jurysdykcję, jeżeli pozwany przed sądem tym wda się w spór. Zasada ta nie ma zastosowania, jeżeli pozwany wdaje się w spór w tym celu, aby podnieść zarzut braku jurysdykcji lub jeżeli inny sąd ma na podstawie artykułu 22 jurysdykcję wyłączną.

↓ nowy

2. W sprawach, o których mowa w sekcjach 3, 4 i 5 niniejszego rozdziału dokument wszczynający postępowanie lub dokument równorzędny musi zawierać informację dla pozwanego o prawie do zgłoszenia zarzutu braku jurysdykcji sądu oraz o konsekwencjach wdania się w spór. Przed przyjęciem jurysdykcji na podstawie niniejszego artykułu sąd upewnia się, że pozwany otrzymał takie informacje.

SEKCJA 8

JURYSDYKCJA DODATKOWA I *FORUM NECESSITATIS*

Artykuł 25

Jeżeli żaden sąd państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji zgodnie z art. 2–24, przysługuje ona sądom państwa członkowskiego, w którym znajduje się majątek pozwanego, o ile

a) wartość tego majątku nie jest niewspółmierna do wartości roszczenia; oraz

b) sprawa ma wystarczający związek z państwem członkowskim sądu, przed którym wytoczono powództwo.

Artykuł 26

Jeżeli żaden sąd państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji na mocy niniejszego rozporządzenia, sądy państwa członkowskiego mogą w wyjątkowych przypadkach rozpoznać sprawę, jeśli jest to niezbędne dla zapewnienia prawa do rzetelnego procesu lub prawa do dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności:

- a) jeśli postępowanie nie może zostać we właściwy sposób wszczęte ani przeprowadzone lub nie jest możliwe w państwie trzecim, z którym sprawa jest ściśle związana; lub
 - b) jeżeli orzeczenie w sprawie roszczenia wydane w państwie trzecim nie zostałyby uznane i wykonane w państwie członkowskim sądu, w którym zawisło powództwo na mocy prawa tego państwa a takie uznanie oraz wykonanie jest konieczne do zagwarantowania realizacji praw powoda;
- oraz sprawa ma wystarczający związek z państwem członkowskim sądu, przed którym wytoczono powództwo.

↓ 44/2001
⇒ nowy

SEKCJA 89

BADANIE JURYSDYKCJI I DOPUSZCZALNOŚCI POSTĘPOWANIA

Artykuł 2527

Sąd państwa członkowskiego stwierdza z urzędu brak swej jurysdykcji, jeżeli wystąpiono do niego o rozpoznanie sprawy ⇒ do której rozpoznania nie ma jurysdykcji na mocy niniejszego rozporządzenia ⇐ należącej na podstawie art. 22 do wyłącznej jurysdykcji sądu innego Państwa Członkowskiego.

↓ 44/2001 (dostosowany)

Artykuł 2628

1. Jeżeli pozwany, który ma miejsce zamieszkania w jednym Państwie Członkowskim, jest pozwany przed sąd innego państwa członkowskiego i nie wdaje się w spór, sąd z urzędu stwierdza brak swej jurysdykcji, jeżeli jego jurysdykcja nie wynika z przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Sąd zawieszając postępowanie do czasu ustalenia, że pozwany miał możliwość uzyskania dokumentu wszczynającego postępowanie albo dokumentu równorzędnego w czasie umożliwiającym mu przygotowanie obrony albo że podjęte zostały wszelkie niezbędne do tego czynności.

↓ 44/2001 (dostosowany)
⇒ nowy

~~32.~~ ~~☒~~ ~~Zamiast ☒ przepisów~~ ~~Przepisy~~ ~~ust. 2 zastępuje się przepisami ☒~~ stosuje się przepisy ~~☒~~ art. 19 ~~ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania dokumentów sądowych lub pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych w Państwach Członkowskich²⁵, rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁶~~ jeżeli dokument wszczynający postępowanie albo dokument równorzędny miał być przekazany z jednego ~~p~~Państwa ~~c~~Członkowskiego do innego ~~p~~Państwa ~~c~~Członkowskiego zgodnie z wymienionym rozporządzeniem.

~~43.~~ Jeżeli przepisy rozporządzenia (WE) nr ~~1393/2007~~~~1348/2000~~ nie znajdują zastosowania, obowiązuje art. 15 Konwencji haskiej z dnia 15 listopada 1965 r. o doręczaniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych, jeżeli dokument wszczynający postępowanie albo dokument równorzędny miał być przekazany zgodnie z tą Konwencją.

SEKCJA ~~9~~10

ZAWISŁOŚĆ SPRAWY – SPRAWY WIĄŻĄCE SIĘ ZE SOBĄ

Artykuł ~~27~~29

1. ~~⇒~~Bez uszczerbku dla art. 32 ust.2,~~←~~ jeżeli przed sądami różnych ~~p~~Państw ~~c~~Członkowskich zawisły sprawy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami, sąd, przed który wytoczono powództwo później, z urzędu zawiesza postępowanie do czasu stwierdzenia jurysdykcji sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo.

↓ nowy

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo, stwierdza swoją jurysdykcję w terminie sześciu miesięcy, chyba że uniemożliwiają to nadzwyczajne okoliczności. Na wniosek innego sądu, przed który wytoczono powództwo, sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo informuje ten sąd o dacie, w której wytoczono przed nim powództwo oraz czy stwierdził swoją jurysdykcję w danej sprawie, a jeśli nie, podaje szacunkowy termin jej stwierdzenia.

↓ 44/2001

~~23.~~ Jeżeli stwierdzona zostanie jurysdykcja sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo, sąd, przed który wytoczono powództwo później, stwierdza brak swej jurysdykcji na rzecz tego sądu.

²⁵ ~~Dz.U. L 160 z 30.6.2000, s. 37.~~

²⁶ ~~Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79.~~

↓ nowy

4. Jeżeli uzgodnione lub wyznaczone miejsce prowadzenia postępowania polubownego znajduje się w państwie członkowskim, sądy innego państwa członkowskiego, w odniesieniu do których zgłoszono zarzut braku jurysdykcji, zawieszają postępowanie po tym jak przed sądami państwa członkowskiego, w którym znajduje się miejsce prowadzenia postępowania polubownego, lub przed sądem polubownym wszczęto postępowanie, w którym głównym celem lub kwestią incydentalną jest stwierdzenie istnienia, ważności lub skutków tej umowy o arbitraż.

Niniejszy ustęp nie stanowi dla sądu, w odniesieniu do którego zgłoszono zarzut braku jurysdykcji, przeszkody dla stwierdzenia braku swojej jurysdykcji, jeśli nakazuje mu to jego prawo krajowe.

Jeżeli zostanie stwierdzone istnienie, ważność lub skutki umowy o arbitraż, sąd przed który wytoczono powództwo, stwierdza brak swojej jurysdykcji.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do spraw dotyczących kwestii, o których mowa w sekcjach 3, 4 i 5 rozdziału II.

↓ 44/2001

Artykuł ~~28~~30

1. Jeżeli przed sądami różnych państw członkowskich zawisłe są sprawy, które pozostają ze sobą w związku, każdy sąd, przed który wytoczono powództwo później, może zawiesić postępowanie.

↓ 44/2001 (dostosowany)

⇒ nowy

2. Jeżeli ~~sprawy takie są~~ ☒ sprawa taka jest przed sądem, przed którym najpierw wytoczono powództwo, ☒ ~~zawisłe~~ ☒ zawisła ☒ w pierwszej instancji, każdy inny sąd, ~~przed który wytoczono powództwo później~~, może na wniosek strony stwierdzić także brak swej jurysdykcji, jeżeli sąd, przed który najpierw wytoczono powództwo, ma jurysdykcję w tych sprawach, ~~a połączenie spraw jest dopuszczalne zgodnie z jego prawem.~~

↓ 44/2001

3. W rozumieniu niniejszego artykułu uważa się, że sprawy pozostają ze sobą w związku, jeżeli istnieje między nimi tak ścisła więź, że pożądane jest ich łączne rozpoznanie i rozstrzygnięcie w celu uniknięcia wydania w oddzielnych postępowaniach sprzecznych ze sobą orzeczeń.

↓ nowy

Artykuł 31

Jeżeli przed sądem państwa członkowskiego zawisło powództwo główne, a do sądów innego państwa członkowskiego wniesiono wniosek o środki tymczasowe, w tym zabezpieczające, sądy te współpracują ze sobą w celu zagwarantowania odpowiedniej koordynacji postępowań dotyczących powództwa głównego i środków tymczasowych.

W szczególności sąd, do którego wniesiono wniosek o środki zabezpieczające, w tym tymczasowe, występuje do drugiego sądu o informacje na temat wszystkich istotnych okoliczności sprawy, takich jak pilność wnioskowanego środka lub odmowie orzeczenia podobnego środka przez sąd, przed który wytoczono powództwo główne.

↓ 44/2001

Artykuł ~~29~~32

1. Jeżeli sprawy należą do wyłącznej jurysdykcji kilku sądów, sąd, przed który wytoczono powództwo później, stwierdza~~ni~~ brak swej jurysdykcji na rzecz sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo.

↓ nowy

2. Z wyjątkiem umów podlegających przepisom sekcji 3, 4 i 5 niniejszego rozdziału, jeżeli umowa, o której mowa w art. 23 nadaje wyłączną jurysdykcję sądowi lub sądom państwa członkowskiego, sądy innych państw członkowskich nie mają jurysdykcji w sprawie dopóty, dopóki sąd lub sądy wyznaczone w umowie nie stwierdzą braku swojej jurysdykcji.

↓ 44/2001

Artykuł ~~30~~33

1. Dla celów niniejszej sekcji przyjmuje się, że powództwo zostało wytoczone przed sąd:

- ~~1~~a) w chwili, w której dokument wszczynający postępowanie albo dokument równorzędny został wniesiony do sądu, pod warunkiem że powód nie zaniechał następnie podjęcia czynności, do których podjęcia był obowiązany celem spowodowania doręczenia dokumentu pozwanemu; lub
- ~~2~~b) jeżeli doręczenie pozwanemu powinno nastąpić przed wniesieniem dokumentu do sądu – w chwili, w której organ odpowiedzialny za doręczenie otrzymał dokument, pod warunkiem że powód nie zaniechał następnie podjęcia czynności, do których podjęcia był obowiązany celem wniesienia dokumentu do sądu.

Organem odpowiedzialnym za doręczenie, o którym mowa w lit. b), jest pierwszy organ otrzymujący dokumenty, które mają zostać doręczone.

2. Sądy i organy odpowiedzialne za doręczenie, o którym mowa w ust. 1 odnotowują, w odpowiednich przypadkach, datę i godzinę wniesienia dokumentu wszczynającego postępowanie lub otrzymania dokumentów, które mają zostać doręczone.

3. Dla celów niniejszej sekcji uznaje się, że powództwo zostało wytoczone przed sądem polubownym, jeżeli strona wyznaczyła sędziego polubownego lub zwróciła się do instytucji, organu lub sądu o pomoc w ustanowieniu sądu polubownego.

Artykuł 34

1. Nie naruszając przepisów art. 3–7, jeżeli w okresie, w którym przed sądami państwa trzeciego zawisły sprawy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami, wytoczone zostaje powództwo przed sądem w państwie członkowskim, sąd ten może zawiesić postępowanie, jeżeli:

- a) powództwo zostało wytoczone najpierw przed sądem państwa trzeciego;
- b) można oczekiwać, że sąd w państwie trzecim wyda, w rozsądnym terminie, orzeczenie, które będzie można uznać i, w odpowiednich przypadkach, wykonać w tym państwie członkowskim; oraz
- c) sąd upewnił się, że jest to potrzebne do zapewnienia prawidłowego wymiaru sprawiedliwości.

2. W okresie zawieszenia strona, która wytoczyła powództwo przed sądem w państwie członkowskim, nie traci korzyści związanych z przerwaniem biegu przedawnienia przewidzianych w prawie tego państwa członkowskiego.

3. Sąd może podjąć postępowanie w każdym czasie na wniosek jednej ze stron lub z urzędu, jeżeli spełniony został jeden z następujących warunków:

- a) postępowanie przed sądem państwa trzeciego zostało zawieszono lub umorzono;
- b) sąd ocenia, że postępowanie przed sądem państwa trzeciego nie zostanie przypuszczalnie zakończone w rozsądnym terminie;
- c) podjęcie postępowania jest niezbędne do zapewnienia prawidłowego wymiaru sprawiedliwości.

4. Sąd umarza postępowania na wniosek jednej ze stron lub z urzędu, jeżeli postępowanie przed sądem państwa trzeciego zakończyło się i doprowadziło do wydania orzeczenia, które można wykonać w tym państwie albo uznać, lub, w odpowiednich przypadkach, wykonać, w państwie członkowskim.

↓ 44/2001

SEKCJA ~~10~~11

ŚRODKI TYMCZASOWE WŁĄCZNIE ZE ŚRODKAMI ZABEZPIELAJĄCYMI

↓ nowy

Artykuł 35

Jeżeli sądy państwa członkowskiego mają jurysdykcję w sprawie głównej, mają one jurysdykcję do orzekania środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, przewidzianych w prawie tego państwa.

↓ 44/2001 (dostosowany)

⇒ nowy

Artykuł ~~31~~36

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, włącznie ze środkami zabezpieczającymi, przewidzianych w prawie państwa członkowskiego, może zostać wniesiony do sądu tego Państwa także wówczas, gdy na podstawie niniejszego rozporządzenia sprawa główna należy do jurysdykcji sądu innego państwa członkowskiego ⇒ lub sądu polubownego ⇐ .

↓ 44/2001 (dostosowany)

ROZDZIAŁ III

UZNAWANIE ☒ , WYKONALNOŚĆ ☒ I WYKONANIE

~~Artykuł 32~~

~~W rozumieniu niniejszego rozporządzenia „orzeczenie” oznacza każde orzeczenie wydane przez sąd Państwa Członkowskiego, niezależnie od tego, czy zostanie określone jako wyrok, postanowienie, nakaz zapłaty lub nakaz egzekucyjny, włącznie z postanowieniem w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania wydanym przez urzędnika sądowego.~~

Artykuł 37

1. Niniejszy rozdział reguluje uznawanie, wykonalność i wykonywanie orzeczeń należących do zakresu niniejszego rozporządzenia.
2. Sekcja 1 dotyczy wszystkich orzeczeń, z wyjątkiem tych, o których mowa w ust. 3.
3. Sekcja 2 dotyczy orzeczeń wydanych w innym państwie członkowskim.
 - a) dotyczących zobowiązań pozaumownych wynikających z naruszenia prywatności i innych dóbr osobistych, w tym ze zniesławienia, oraz
 - b) w sprawach dotyczących odszkodowania za szkody wywołane przez nieuczciwe praktyki rynkowe wielu poszkodowanym, w których powództwo zostało wytoczone przez:
 - i. organ państwowy,
 - ii. organizację niekomercyjną, której głównym celem i przedmiotem działalności jest reprezentowanie i obrona interesów grup osób fizycznych i prawnych poprzez dostarczanie im, nie w celach zarobkowych, porady prawnej i reprezentowanie ich w sądzie, lub
 - iii. grupę ponad dwunastu powodów.
4. Bez uszczerbku dla uprawnienia Komisji do zaproponowania w każdym czasie rozciągnięcia przepisów sekcji 1 na orzeczenia należące do zakresu ust. 3 lit. b) uwzględniając stan zgodności przepisów krajowych i rozwój prawa unijnego, trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub wcześniej, w przypadku gdy Komisja proponuje dalszą harmonizację, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie, w którym oceni potrzebę dalszego utrzymywania procedury uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych w sprawach, o których mowa w ust. 3 lit. b).

SEKCJA 1

ORZECZENIA NIEWYMAGAJĄCE STWIERDZENIA WYKONALNOŚCI

PODSEKCJA 1

ZNIESIENIE EXEQUATUR

Artykuł 38

1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozdziału orzeczenie wydane w państwie członkowskim jest uznawane w innych państwach członkowskich bez konieczności przeprowadzenia jakiegokolwiek specjalnego postępowania oraz bez możliwości sprzeciwienia się uznaniu go.

2. Orzeczenie wydane w jednym państwie członkowskim, które jest wykonalne w tym państwie, jest wykonalne w innym państwie członkowskim bez potrzeby stwierdzenia jego wykonalności.

Artykuł 39

1. Strona, która chce powołać się w innym państwie członkowskim na orzeczenie uznane na mocy art. 38 ust. 1, przedstawia odpis orzeczenia spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności.

2. W razie potrzeby sąd, przed którym powołano się na uznane orzeczenie, może zwrócić się do strony powołującej się na to orzeczenie o przedstawienie zaświadczenia wydanego przez sąd pochodzenia na formularzu określonym w załączniku I oraz transliteracji lub tłumaczenia treści formularza, zgodnie z art. 69.

Sąd pochodzenia wydaje takie zaświadczenie także na wniosek każdej zainteresowanej strony.

3. Sąd, przed którym powołano się na uznane orzeczenie, może zawiesić swoje postępowanie, w całości lub części, jeżeli orzeczenie zostało zaskarżone w państwie członkowskim pochodzenia lub w przypadku złożenia wniosku o ponowne zbadanie orzeczenia na mocy art. 45 lub 46.

PODSEKCJA 2

WYKONYWANIE

Artykuł 40

Wykonalne orzeczenie upoważnia z mocy prawa do przyjęcia środków zabezpieczających przewidzianych w prawie państwa członkowskiego wykonania.

Artykuł 41

1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozdziału, postępowanie w sprawie wykonania orzeczeń wydanych w innym państwie członkowskim podlega prawu państwa członkowskiego wykonania. Orzeczenie wydane w państwie członkowskim, które jest wykonalne w państwie członkowskim wykonania, jest wykonywane na tych samych warunkach, co orzeczenie wydane w tym państwie.

2. Nie naruszając przepisów ust. 1, podstawy odmowy lub zawieszenia wykonania na mocy prawa państwa członkowskiego wykonania nie obowiązują w zakresie dotyczącym sytuacji, o których mowa w art. 4346.

Artykuł 42

1. Do celów wykonywania w innym państwie członkowskim orzeczenia innego niż te, o których mowa w ust. 2, wnioskodawca przedstawia właściwym organom egzekucyjnym:

- a) odpis orzeczenia spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności; oraz
- b) zaświadczenie wydane zgodnie ze wzorem formularza określonym w załączniku I przez sąd pochodzenia, potwierdzające, że orzeczenie jest wykonalne oraz zawierające, w odpowiednich przypadkach, wyciąg z orzeczenia, jak również odpowiednie informacje o możliwych do odzyskania kosztach postępowania oraz naliczeniu odsetek.

2. Do celów wykonywania w innym państwie członkowskim orzeczenia zarządzającego środki tymczasowe, w tym zabezpieczające, wnioskodawca przedstawia właściwym organom egzekucyjnym:

- a) odpis orzeczenia spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności; oraz
- b) zaświadczenie wydane zgodnie ze wzorem formularza określonym w załączniku I przez sąd pochodzenia i zawierające opis środka oraz potwierdzające
 - (i) że sąd ten ma jurysdykcję w sprawie głównej; oraz

(ii) że pozwany ma prawo zaskarżyć środek na mocy prawa państwa członkowskiego pochodzenia, w przypadku gdy jest on zarządzany bez wezwania pozwanego do stawiennictwa i ma zostać wykonany bez uprzedniego doręczenia go pozwanemu,

3. W razie potrzeby właściwy organ może wymagać transliteracji lub tłumaczenia treści formularza, o którym mowa w lit. b) w ust. 1 i 2, zgodnie z art. 69.

4. Właściwy organ nie może wymagać od wnioskodawcy przedstawienia tłumaczenia orzeczenia. Tłumaczenie to może być jednak wymagane, jeżeli okaże się ono konieczne wskutek zaskarżenia wykonania orzeczenia.

Artykuł 43

Na wniosek pozwanego właściwy organ w państwie członkowskim wykonania odmawia wykonania orzeczenia, w całości lub w części, jeżeli:

a) orzeczenia nie da się pogodzić z orzeczeniem wydanym między tymi samymi stronami w państwie członkowskim wykonania;

b) orzeczenia nie da się pogodzić z wcześniejszym orzeczeniem wydanym w innym państwie członkowskim albo w państwie trzecim w sporze o to samo roszczenie między tymi samymi stronami, o ile to wcześniejsze orzeczenie spełnia warunki konieczne do jego uznania w państwie członkowskim wykonania.

Artykuł 44

1. W przypadku złożenia wniosku o ponowne zbadanie orzeczenia na mocy art. 45 lub art. 46 właściwy organ w państwie członkowskim wykonania może, na wniosek pozwanego:

a) ograniczyć postępowanie egzekucyjne do środków zabezpieczających;

b) uzależnić wykonanie od złożenia, określonego przez siebie, zabezpieczenia; lub

c) zawiesić, w całości lub w części, wykonanie orzeczenia.

2. Na wniosek pozwanego właściwy organ zawiesza wykonanie orzeczenia, jeżeli w państwie członkowskim pochodzenia zawieszono wykonalność tego orzeczenia.

3. W przypadku gdy środek zabezpieczający zarządzono bez wezwania pozwanego do stawiennictwa oraz wykonano bez uprzedniego doręczenia do pozwanemu, na wniosek pozwanego właściwy organ może zawiesić wykonanie, jeżeli pozwany zaskarżył środek w państwie członkowskim pochodzenia.

PODSEKCJA 3

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 45

1. Pozwany, który nie wdał się w spór przed sądem państwa członkowskiego pochodzenia, ma prawo złożyć do właściwego sądu tego państwa członkowskiego wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia, jeżeli:

- a) nie doręczono mu dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu równorzędnego w czasie i w sposób umożliwiający mu przygotowanie obrony; lub
- b) nie miał możliwości zakwestionowania roszczenia z powodu działania siły wyższej lub ze względu na wyjątkowe okoliczności bez jakiegokolwiek winy z jego strony,

chyba że nie zaskarżył orzeczenia, chociaż miał taką możliwość.

2. Wniosek składany jest na formularzu określonym w załączniku II.

3. Wniosek może zostać złożony bezpośrednio do sądu w państwie członkowskim pochodzenia właściwego do ponownego zbadania wniosku na mocy niniejszego artykułu. Wniosek może być również złożony do właściwego sądu państwa członkowskiego wykonania, który bez nienależytej zwłoki przekazuje wniosek właściwemu sądowi w państwie członkowskim pochodzenia za pośrednictwem środków komunikacji zgłoszonych na mocy art. 87 lit. b).

4. Wniosek o ponowne zbadanie składany jest niezwłocznie, w każdym razie w terminie 45 dni od dnia, w którym pozwany faktycznie zapoznał się z treścią orzeczenia i był w stanie na nie zareagować. Jeżeli pozwany występuje o ponowne zbadanie wniosku w kontekście postępowania egzekucyjnego, termin biegnie najpóźniej od dnia, w którym przeprowadzono pierwszą czynność egzekucyjną mającą na celu zajęcie całości lub części jego majątku. Wniosek uznaje się za złożony w momencie, w którym został otrzymany przez jeden z sądów, o których mowa w ust. 3.

5. Jeżeli wniosek jest oczywiście bezzasadny, sąd oddala wniosek niezwłocznie, a w każdym razie w terminie 30 dni od otrzymania wniosku. W takim przypadku orzeczenie pozostaje w mocy.

Jeżeli sąd uzna wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia za uzasadniony z uwagi na jedną z przesłanek ustanowionych w ust. 1, orzeczenie zostaje uchylone. Jednak strona, która uzyskała orzeczenie przed sądem pochodzenia, nie traci korzyści związanych z przerwaniem biegu przedawnienia uzyskanych w pierwotnym postępowaniu.

6. Niniejszy przepis stosuje się zamiast art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007, jeżeli dokument wszczynający postępowanie lub dokument równorzędny musiały zostać przekazane z jednego państwa członkowskiego do innego na mocy tego rozporządzenia.

Artykuł 46

1. W przypadkach innych niż te objęte zakresem art. 45, strona ma prawo złożyć wniosek o odmowę uznania lub wykonania orzeczenia, jeżeli takie uznanie lub wykonanie nie byłoby dozwolone w świetle podstawowych zasad stanowiących fundament prawa do rzetelnego procesu.
2. Wniosek składany jest do właściwego sądu państwa członkowskiego wykonania wymienionego w załączniku III. Właściwość miejscową określa się na podstawie miejsca zamieszkania dłużnika lub na podstawie miejsca, w którym egzekucja powinna zostać przeprowadzona.
3. Postępowanie w sprawie składania wniosku podlega prawu państwa członkowskiego wykonania.
4. Jeżeli wniosek jest oczywiście bezzasadny sąd oddala wniosek niezwłocznie, a w każdym razie w terminie 30 dni od otrzymania wniosku.
5. Jeżeli sąd uzna wniosek za uzasadniony, odmawia się uznania lub wykonania orzeczenia.
6. Od orzeczenia wydanego zgodnie z niniejszym artykułem może być wniesiony tylko środek zaskarżenia, o którym mowa w załączniku IV.
7. Sąd rozpoznający wniosek zgodnie z niniejszym artykułem może zawiesić postępowanie, jeżeli w państwie członkowskim pochodzenia został wniesiony od orzeczenia zwyczajny środek zaskarżenia lub jeżeli termin do wniesienia takiego środka zaskarżenia jeszcze nie upłynął; w tym ostatnim wypadku sąd może wyznaczyć termin, w którym środek zaskarżenia powinien zostać wniesiony.
8. Strona przegrywająca ponosi koszty postępowania na mocy niniejszego artykułu, w tym koszty prawne poniesione przez drugą stronę.

↓ 44/2001 (dostosowany)

SEKCJA ~~12~~

~~UZNAWANIE~~ ☒ ORZECZENIA PRZEJŚCIOWO WYMAGAJĄCE STWIERDZENIA WYKONALNOŚCI ☒

Artykuł ~~33~~47

1. Orzeczenia wydane w jednym pPaństwie cCzłonkowskim dotyczące spraw, o których mowa w art. 37 ust. 3, są uznawane w innych pPaństwach cCzłonkowskich bez potrzeby przeprowadzania specjalnego postępowania.
2. Jeżeli sporna jest kwestia uznania orzeczenia, wówczas każda ze stron, która powołuje się na uznanie orzeczenia, może w trybie postępowania przewidzianym ~~o którym mowa w sekcjach~~ ☒ art. 50–63 ☒ niniejszego rozdziału, wystąpić z wnioskiem o ustalenie, że orzeczenie podlega uznaniu.

↓ 44/2001

3. Jeżeli uznanie jest powoływane w sporze przed sądem pPaństwa cCzłonkowskiego, a rozstrzygnięcie tego sporu zależy od uznania, sąd ten może rozstrzygać o uznaniu.

↓ 44/2001 (dostosowany)

Artykuł ~~34~~48

Orzeczenia nie uznaje się, jeżeli:

1. uznanie byłoby oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*) pPaństwa cCzłonkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie;

↓ 44/2001

2. pozwanemu, który nie wdał się w spór, nie doreczono dokumentu wszczynającego postępowanie lub dokumentu równorzędnego w czasie i w sposób umożliwiających mu przygotowanie obrony, chyba że pozwany nie złożył przeciwko orzeczeniu środka zaskarżenia, chociaż miał do tego możliwość;

3. orzeczenia nie da się pogodzić z orzeczeniem wydanym między tymi samymi stronami w pPaństwie cCzłonkowskim, w którym wystąpiono o uznanie;

↓ 44/2001

4. orzeczenia nie da się pogodzić z wcześniejszym orzeczeniem wydanym w innym pPaństwie cCzłonkowskim albo w państwie trzecim w sporze o to samo roszczenie między tymi samymi stronami, o ile to wcześniejsze orzeczenie spełnia warunki konieczne do jego uznania w pPaństwie cCzłonkowskim, w którym wystąpiono o uznanie.

↓ 44/2001

⇒ nowy

~~Artykuł 35~~

~~1. Orzeczenia nie uznaje się nadto, jeżeli jest ono sprzeczne z przepisami sekcji 3, 4 i 6 rozdziału II lub w wypadku przewidzianym w art. 72.~~

~~2. Przy badaniu podstaw jurysdykcji wymienionych w ust. 1 sąd lub inny właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie, jest związany ustaleniami faktycznymi, na których sąd Państwa Członkowskiego pochodzenia oparł swą jurysdykcję.~~

~~3. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1, jurysdykcja sądu Państwa Członkowskiego pochodzenia nie może być przedmiotem ponownego badania. Przepisy dotyczące jurysdykcji nie należą do porządku publicznego w rozumieniu art. 34 pkt 1.~~

Artykuł ~~37~~49

~~1. Sąd państwa członkowskiego, przed którym dochodzi się uznania orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, może zawiesić ⇒ zawiesza ⇐ postępowanie, jeżeli od orzeczenia został wniesiony zwyczajny środek zaskarżenia ⇒ w państwie członkowskim zawieszono wykonalność orzeczenia z powodu wniesienia środka zaskarżenia ⇐ .~~

~~2. Sąd Państwa Członkowskiego, przed którym dochodzi się uznania orzeczenia wydanego w Irlandii lub Zjednoczonym Królestwie, może zawiesić postępowanie, jeżeli wykonanie orzeczenia zostało tymczasowo wstrzymane w Państwie Członkowskim pochodzenia z powodu wniesienia środka zaskarżenia.~~

↓ 44/2001 (dostosowany)

SEKCJA 2

WYKONYWANIE

Artykuł ~~38~~50

~~1. Orzeczenia wydane w jednym państwie członkowskim i w tym państwie wykonalne będą wykonywane ☒ są wykonalne ☒ w innym ☒ innych ☒ państwach Państwie Członkowskim ☒ członkowskich ☒, jeżeli ich wykonalność w nim zostanie stwierdzona na wniosek uprawnionego ☒ zgodnie z trybem postępowania przewidzianym w art. 51–63 ☒ .~~

↓ 44/2001

~~2. Jednakże w Zjednoczonym Królestwie orzeczenie takie jest wykonywane w Anglii i Walii, w Szkocji lub w Irlandii Północnej, jeżeli na wniosek uprawnionego zostanie zarejestrowane do wykonania w odnośnej części Zjednoczonego Królestwa.~~

Artykuł ~~39~~51

↓ 44/2001 (dostosowany)
⇒ nowy

1. Wniosek ☒ o stwierdzenie wykonalności ☒ składa się do sądu albo innego właściwego organu ~~wskazanego w wykazie w załączniku II~~ ⇒ państwa członkowskiego wykonania zgłoszonego przez to państwo członkowskie Komisji zgodnie z art. 87 lit. d) ⇐ .

↓ 44/2001

2. Właściwość miejscową określa się na podstawie miejsca zamieszkania dłużnika lub na podstawie miejsca, w którym egzekucja powinna zostać przeprowadzona.

Artykuł ~~40~~52

↓ 44/2001 (dostosowany)

1. Do postępowania w sprawie składania wniosku o stwierdzenie wykonalności stosuje się prawo państwa członkowskiego wykonania.
2. Do wniosku dołącza się następujące dokumenty:
 - a) odpis orzeczenia spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności;
 - b) zaświadczenie wydane przez sąd lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia na formularzu określonym w załączniku VI, bez uszczerbku dla art. 53.

↓ 44/2001

~~2. Wnioskodawca wskazuje adres do doręczeń w okręgu sądu, do którego składa wniosek. Jeżeli prawo Państwa Członkowskiego wykonania nie przewiduje wskazywania takiego adresu, wnioskodawca wskazuje pełnomocnika do doręczeń.~~

~~3. Do wniosku dołącza się dokumenty wymienione w art. 53.~~

Artykuł ~~55~~53

1. Jeżeli zaświadczenie „o którym mowa w ~~według~~ art. 52 ust. 2 lit. b) ~~54~~ nie zostało przedstawione, sąd albo inny właściwy organ może wyznaczyć termin do jego przedstawienia lub poprzestać na dokumencie równorzędnym albo zwolnić od obowiązku przedstawienia zaświadczenia, jeżeli dalsze wyjaśnianie uzna za niekonieczne.

↓ 44/2001 (dostosowany)

2. W sytuacji o której mowa w ust. 1 ~~na~~ Na żądanie sądu albo innego właściwego organu przedstawia się tłumaczenie dokumentów. ~~Tłumaczenie powinno być uwierzytelnione przez osobę do tego uprawnioną w jednym z Państw Członkowskich.~~

Artykuł ~~44~~54

Po spełnieniu formalności przewidzianych w art. ~~53~~52 następuje niezwłoczne stwierdzenie wykonalności orzeczenia ~~bez badania według~~ bez ponownego badania na mocy art. 48 ~~art. 34 i 35~~. Dłużnik w tym stadium postępowania nie ma możliwości złożenia jakiegokolwiek oświadczenia.

Artykuł ~~42~~55

1. O orzeczeniu wydanym po rozpoznaniu wniosku o stwierdzenie wykonalności wnioskodawca zostaje niezwłocznie zawiadomiony w formie przewidzianej przez prawo państwa członkowskiego wykonania.

↓ 44/2001

2. Stwierdzenie wykonalności i, o ile to jeszcze nie nastąpiło, orzeczenie doręcza się dłużnikowi.

Artykuł ~~43~~56

1. Każda ze stron może wnieść środek zaskarżenia od orzeczenia rozstrzygającego o wniosku o stwierdzenie wykonalności.

↓ 44/2001

⇒ nowy

2. Środek zaskarżenia wnosi się do sądu ~~wskazanego w wykazie w załączniku III~~ ⇒ państwa członkowskiego wykonania zgłoszonego przez to państwo członkowskie Komisji zgodnie z art. 87 lit. e) ⇐ .

3. Środek zaskarżenia jest rozpoznawany zgodnie z przepisami właściwymi dla postępowania, w którym wysłuchane zostają obydwie strony.

4. Jeżeli dłużnik nie wdaje się w spór przed sądem rozpoznającym środek zaskarżenia wnioskodawcy, art. ~~2826 ust. 2-4~~ stosuje się także, gdy dłużnik nie ma miejsca zamieszkania na terytorium żadnego państwa członkowskiego.

5. Środek zaskarżenia przeciwko stwierdzeniu wykonalności należy wnieść w ciągu ~~miesiąca~~ ⇒ 30 dni ⇐ od jego doręczenia. Jeżeli dłużnik ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż to, w którym nastąpiło stwierdzenie wykonalności, termin ~~nade~~ wniesienia środka zaskarżenia wynosi ~~dwa miesiące~~ ⇒ 45 dni ⇐ i biegnie od dnia doręczenia stwierdzenia wykonalności dłużnikowi osobiście lub w jego mieszkaniu. Przedłużenie tego terminu z powodu dużej odległości jest wyłączone.

Artykuł ~~44~~57

~~Od~~ Orzeczenie wydane ~~orzeczenia wydanego~~ w następstwie wniesienia środka zaskarżenia może być ~~zakwestionowane~~ wniesiony tylko ~~środek zaskarżenia zgodnie z załącznikiem IV~~ ⇒ w trybie postępowania zgłoszonym przez dane państwo członkowskie Komisji zgodnie z art. 87 lit. f) ⇐ .

Artykuł ~~45~~58

↓ 44/2001 (dostosowany)

1. Sąd rozpoznający środek zaskarżenia zgodnie z art. ~~5643~~ albo art. ~~5744~~ może odmówić stwierdzenia wykonalności albo je uchylić tylko z powodu jednej z przyczyn wymienionych w art. ~~4834 i 35~~. Sąd wydaje orzeczenie niezwłocznie.

~~2. Orzeczenie zagraniczne nie może być w żadnym wypadku przedmiotem kontroli merytorycznej.~~

↓ nowy

2. Z zastrzeżeniem art. 56 ust. 4, sąd, do którego wniesiono środek zaskarżenia na mocy art. 56, wydaje orzeczenie w terminie 90 dni od daty wniesienia środka, chyba że uniemożliwiają to wyjątkowe okoliczności.

↓ 44/2001 (dostosowany)

☒ 3. Sąd, do którego wniesiono środek zaskarżenia na mocy art. 57 wydaje swoją decyzję niezwłocznie. ☒

↓ 44/2001 (dostosowany)

⇒ nowy

Artykuł ~~46~~59

1. Sąd rozpoznający środek zaskarżenia zgodnie z art. ~~5643~~ albo art. ~~5744~~ może zawiesić ☒ zawiesza ☒ postępowanie na wniosek dłużnika, jeżeli w pPaństwie cCzłonkowskim pochodzenia ⇒ wstrzymano wykonalność orzeczenia ⇐ został wniesiony od orzeczenia zwyczajny środek zaskarżenia lub jeżeli termin do wniesienia takiego ⇐ ⇒ wskutek wniesienia ⇐ środka zaskarżenia jeszcze nie upłynął; w tym ostatnim wypadku sąd może wyznaczyć termin, w którym środek zaskarżenia powinien być wniesiony.

~~2. Jeżeli orzeczenie zostało wydane w Irlandii lub Zjednoczonym Królestwie, wówczas każdy środek zaskarżenia dopuszczalny w Państwie Członkowskim pochodzenia uważa się za zwyczajny środek zaskarżenia w rozumieniu ust. 1.~~

2 Sąd może również uzależnić wykonanie od złożenia, określonego przez siebie, zabezpieczenia.

Artykuł ~~60~~

↓ 44/2001 (dostosowany)

1. Jeżeli orzeczenie podlega uznaniu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem ☒ sekcją ☒, nie ma przeszkód dla skorzystania przez wnioskodawcę zgodnie z prawem pPaństwa

członkowskiego wykonania ze środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, bez potrzeby stwierdzenia wykonalności zgodnie z art. ~~544~~.

2. Stwierdzenie wykonalności uprawnia z mocy prawa do stosowania takich środków.

↓ 44/2001 (dostosowany)

3. W czasie biegu terminu do wniesienia środka zaskarżenia przewidzianego w art. ~~564~~ ust. 5 i do chwili rozpoznania środka zaskarżenia nie może być prowadzona z majątku dłużnika egzekucja, z wyjątkiem środków zabezpieczających.

Artykuł ~~486~~1

1. Jeżeli orzeczenie ~~zagraniczne~~ rozstrzyga o kilku roszczeniach dochodzonych w pozwie i stwierdzenie wykonalności nie może nastąpić co do wszystkich roszczeń, sąd albo inny właściwy organ stwierdza wykonalność co do jednego lub kilku roszczeń.

↓ 44/2001

2. Wnioskodawca może wnosić o stwierdzenie wykonalności jedynie części orzeczenia.

↓ 44/2001
⇒ nowy

Artykuł ~~506~~2

Wnioskodawca, któremu w pPaństwie członkowskim pochodzenia przyznano całkowitą lub częściową pomoc prawną lub zwolnienie od kosztów i opłat, korzysta w ~~postępowaniu według niniejszego rozdziału~~ ⇒ we wszelkich postępowaniach o stwierdzenie wykonalności ⇐ z najbardziej dogodnego traktowania w zakresie pomocy prawnej lub zwolnienia od kosztów i opłat, jakie przewiduje prawo pPaństwa członkowskiego wykonania.

↓ 44/2001

Artykuł ~~526~~3

W postępowaniu o stwierdzenie wykonalności w pPaństwie członkowskim wykonania nie można pobierać żadnych opłat skarbowych lub należności ustalanych od wartości przedmiotu sporu.

SEKCJA 3

PRZEPISY WSPÓLNE

↓ 44/2001

Artykuł 64

W żadnych okolicznościach orzeczenie wydane w państwie członkowskim nie może być przedmiotem kontroli merytorycznej w państwie członkowskim uznania, stwierdzenia wykonalności lub wykonania.

↓ nowy

Artykuł 65

Od strony dochodzącej stwierdzenia, wykonalności lub wykonania orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim nie wymaga się posiadania w państwie członkowskim wykonania adresu pocztowego, ani upoważnionego pełnomocnika.

Artykuł 66

Jeżeli orzeczenie zawiera środek lub zarządzenie nieznanne w państwie członkowskim wykonania, właściwy organ w tym państwie dostosowuje je w miarę możliwości do środka lub zarządzenia przewidzianego w swoim prawie wewnętrznym, mającego równorzędne skutki i służącego podobnym celom i interesom.

↓ 44/2001 (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~49~~67

Orzeczenia ~~zagraniczne~~ wydane w państwie członkowskim nakazujące płatność kary pieniężnej są wykonalne w państwie członkowskim wykonania zgodnie z sekcją 1 lub 2, w zależności od przypadku. ⇒ Właściwy sąd lub inny właściwy organ państwa członkowskiego określa ~~tylko wówczas, jeżeli~~ jej wysokość , jeżeli nie została ona ostatecznie określona przez sądy państwa członkowskiego pochodzenia.

Artykuł ~~54~~68

Na stronę, która w jednym pPaństwie cCzłonkowskim wnosi o wykonanie orzeczenia wydanego w innym pPaństwie cCzłonkowskim, nie można z tego powodu, że jest cudzoziemcem lub że nie ma w pPaństwie cCzłonkowskim wykonania miejsca zamieszkania lub pobytu, nałożyć obowiązku złożenia kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu lub depozytu, niezależnie od ich nazwy.

Artykuł 69

1. Jeżeli na mocy niniejszego rozporządzenia wymagana jest transliteracja lub tłumaczenie, są one dokonywane na język urzędowy danego państwa członkowskiego, lub, jeżeli w tym państwie członkowskim obowiązuje więcej języków urzędowych, na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych, w jakich zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego prowadzi się postępowanie sądowe w miejscu, w którym powołano się na uznane orzeczenie lub złożono wniosek.

2. Do celów formularzy, o których mowa w art. 39 i 42, transliteracja lub tłumaczenia mogą być dokonane także na każdy inny język urzędowy instytucji Unii, które dane państwo członkowskie zgodziło się akceptować.

3. Wszelkie tłumaczenia na mocy niniejszego rozporządzenia wykonywane są przez osobę uprawnioną do tego w jednym z państw członkowskich.

~~*Artykuł 53*~~

~~1. Strona, która powołuje się na uznanie orzeczenia lub wnosi o stwierdzenie wykonalności, zobowiązana jest do przedstawienia odpisu orzeczenia spełniającego warunki wymagane do uznania go za posiadający moc dowodową.~~

~~2. Bez uszczerbku dla art. 55 strona, która wnosi o stwierdzenie wykonalności, zobowiązana jest ponadto do przedstawienia zaświadczenia zgodnie z art. 54.~~

~~*Artykuł 54*~~

~~*Sąd albo inny właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym wydane zostało orzeczenie, wystawia, na wniosek, zaświadczenie, używając formularza według załącznika V do niniejszego rozporządzenia.*~~

~~1. Jeżeli zaświadczenie według art. 54 nie zostało przedstawione, sąd albo inny właściwy organ może wyznaczyć termin do jego przedstawienia lub poprzestać na dokumencie równorzędnym albo zwolnić od obowiązku przedstawienia zaświadczenia, jeżeli dalsze wyjaśnianie uzna za niekonieczne.~~

~~2. Na żądanie sądu albo innego właściwego organu przedstawia się tłumaczenie dokumentów. Tłumaczenie powinno być uwierzytelnione przez osobę do tego uprawnioną w jednym z Państw Członkowskich.~~

~~Artykuł 56~~

~~Dokumenty, o których mowa w artykule 53 i artykule 55 ustęp 2 oraz pełnomocnictwo procesowe, o ile zostało ono udzielone, nie wymagają legalizacji ani innej podobnej formalności.~~

ROZDZIAŁ IV

DOKUMENTY URZĘDOWE I UGODY SĄDOWE

~~Artykuł 57~~70

↓ 44/2001 (dostosowany)
⇒ nowy

~~1. Dokumenty urzędowe sporządzone i wykonalne w jednym państwie członkowskim będą objęte stwierdzeniem wykonalności w innym Państwie Członkowskim, na wniosek, w postępowaniu według art. 38 i następnym. ⇒ wykonywany w innych państwach członkowskich w ten sam sposób, co orzeczenia, zgodnie z, odpowiednio, sekcjami 1 lub 2 rozdziału III ⇐. Sąd rozpoznający środek zaskarżenia zgodnie z art. 43 albo art. 44 może odmówić stwierdzenia wykonalności albo je uchylić tylko wtedy, jeżeli wykonanie dokumentu urzędowego byłoby oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym Państwa Członkowskiego wykonania.~~

↓ 44/2001
⇒ nowy

~~2. Za dokumenty urzędowe w rozumieniu ust. 1 będą uważane również zawarte przed organami administracyjnymi albo sporządzone przez te organy porozumienia lub zobowiązania alimentacyjne.~~

~~32. Przedstawiony dokument musi spełniać warunki wymagane do uznania go za posiadający moc dowodową w państwie członkowskim, w którym został sporządzony. ⇒ Na wniosek każdej zainteresowanej strony właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia wydaje zaświadczenie zgodnie ze wzorem formularza określonym w załączniku V i VII, stosownie do przypadku, zawierające streszczenie wykonalnego zobowiązania zawartego w tym dokumencie. ⇐~~

↓ 44/2001 (dostosowany)
⇒ nowy

~~43. Przepisy sekcji 1 lub 23 rozdziału III ⇔ stosownie do przypadku, ⇔ stosuje się odpowiednio. Właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym dokument urzędowy został sporządzony, wystawia, na wniosek, zaświadczenie, używając formularza według załącznika VI do niniejszego rozporządzenia.~~

Artykuł ~~58~~71

Ugody sądowe ~~zawarte przed sądem w toku postępowania i wykonalne w pPaństwie cCzłonkowskim, w którym zostały zawarte, pochodzenia sąbada wykonywane w Państwie Członkowskim wykonania~~ ⇒ w innych państwach członkowskich ⇐ na tych samych warunkach jak dokumenty urzędowe. Właściwy sąd albo inny właściwy organ pPaństwa cCzłonkowskiego pochodzenia , ~~w którym ugoda sądowa została zawarta,~~ wystawia, na wniosek każdej zainteresowanej strony , zaświadczenie, zgodnie ze wzorem używając formularza określonym w według załącznika V ~~do niniejszego rozporządzenia~~ ⇒ zawierając streszczenie ugody zawartej między stronami ⇐ .

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE

↓ nowy

Artykuł 72

W kontekście niniejszego rozporządzenia nie wymaga się legalizacji ani żadnych podobnych formalności.

↓ 44/2001 (dostosowany)

Artykuł ~~59~~73

1. ~~Jeżeli wymaga~~ W celu ustalenia, czy strona ma miejsce zamieszkania na terytorium pPaństwa cCzłonkowskiego, którego sądy rozpoznają sprawę, sąd stosuje swoje prawo.
2. Jeżeli strona nie ma miejsca zamieszkania w pPaństwie cCzłonkowskim, którego sądy rozpoznają sprawę, sąd w celu ustalenia, czy strona ma miejsce zamieszkania w innym pPaństwie cCzłonkowskim, stosuje prawo tego pPaństwa cCzłonkowskiego.

Artykuł ~~60~~74

1. Dla celów stosowania niniejszego rozporządzenia spółki i osoby prawne mają swoje miejsce zamieszkania w miejscu, w którym znajduje się:
 - a) ich statutowa siedziba; lub
 - b) ich główny organ zarządzający; lub
 - c) ich główne przedsiębiorstwo.
2. W przypadku Zjednoczonego Królestwa i Irlandii pod pojęciem „siedziby statutowej” należy rozumieć *registered office* lub, jeżeli taki nigdzie nie istnieje – *place of incorporation*

(miejsce uzyskania zdolności prawnej) lub, jeżeli takie nigdzie nie istnieje – miejsce, zgodnie z którym nastąpiło *formation* (założenie).

3. W celu ustalenia, czy „trust” ma siedzibę w państwie członkowskim, przed którego sądami zawisła sprawa, sąd stosuje swoje prawo prywatne międzynarodowe.

Artykuł 675

Bez uszczerbku dla bardziej korzystnych przepisów prawa wewnętrznego osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium jednego państwa członkowskiego, które ścigane są z powodu popełnienia przestępstwa nieumyślnego przed sądami karnymi innego państwa członkowskiego, którego nie są obywatelami, mogą być reprezentowane przez uprawnione do tego osoby, nawet gdy nie stawiają się osobiście. Jednakże sąd może zarządzić osobiste stawiennictwo; w wypadku niezastosowania się do takiego zarządzenia orzeczenie co do roszczenia ze stosunku prawnego z zakresu prawa cywilnego, wydane bez możliwości obrony ze strony oskarżonego, nie musi być ani uznane ani wykonane w innych państwach członkowskich.

Artykuł 62

~~W Szwecji w postępowaniach sumarycznych *betalningsföreläggande* (postępowanie upominawcze) i *handräkning* (postępowanie pomocnicze) pojęcie „sąd” obejmuje także szwedzki *kronofogdemyndighet* (urząd egzekucyjny).~~

↓ 44/2001 (dostosowany)

Artykuł 63

~~1. Osoba mająca miejsce zamieszkania na terytorium Luksemburga pozwana przed sądem innego państwa członkowskiego na podstawie art. 5 pkt 1 może powołać się na brak jurysdykcji tego sądu, jeżeli miejsce przeznaczenia dla dostawy rzeczy ruchomych lub świadczenia usług znajduje się w Luksemburgu.~~

~~2. Jeżeli zgodnie z ust. 1 miejsce przeznaczenia dla dostawy rzeczy ruchomych lub świadczenia usług znajduje się w Luksemburgu, wtedy umowa dotycząca jurysdykcji jest skuteczna prawnie tylko wówczas, gdy została przyjęta w formie pisemnej lub ustnej potwierdzonej na piśmie w rozumieniu art. 23 ust. 1 lit. a).~~

~~3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do umów o świadczenie usług finansowych.~~

~~4. Niniejszy artykuł obowiązuje przez okres sześciu lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.~~

Artykuł 64

~~1. W sporach pomiędzy kapitanem a członkiem załogi statku morskiego zarejestrowanego w Grecji lub w Portugalii o wynagrodzenie lub pozostałe warunki służby sądy państwa członkowskiego badają, czy przedstawiciel dyplomatyczny lub konsularny właściwy dla~~

~~statku został powiadomiony o sporze. Mogą one rozstrzygać, gdy tylko przedstawiciel został powiadomiony.~~

~~2. Niniejszy artykuł obowiązuje przez okres sześciu lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.~~

Artykuł ~~65~~76

↓ 2003 Akt przystąpienia, art. 20 i załącznik II, s. 715
⇒ nowy

1. Właściwość określona w art. 6 ust. 2 i art. 11 w sprawach z zakresu gwarancji lub innych postępowaniach z udziałem osób trzecich ~~nie znajduje zastosowania w stosunku do Niemiec, Austrii i Węgier~~ ⇒ w państwach członkowskich, o których mowa w załączniku VIII, wyłącznie w zakresie, na jaki zezwala prawo krajowe ⇐ . Każda osoba ~~mieszkająca w innym Państwie Członkowskim~~ może być pozwana przed sądy ⇐ ⇒ tych państw członkowskich na mocy przepisów, o których mowa w załączniku VIII dotyczących przypozwania, bez uszczerbku dla art. 22 i 23. ⇐

~~a) w Niemczech — zgodnie z art. 68 i 72-74 kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung) dotyczących przypozwania;~~

~~b) w Austrii — zgodnie z art. 21 kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung) dotyczącego przypozwania.~~

~~e) (e) Węgier, zgodnie z art. 58 do 60 kodeksu postępowania cywilnego (Polgári perrendtartás) w odniesieniu do zawiadomień osób trzecich.~~

↓ nowy

Sąd mający jurysdykcję na mocy niniejszego artykułu decyduje o dopuszczalności przypozwania.

↓ 2003 Akt przystąpienia, art. 20 i załącznik II, s. 715
⇒ nowy

~~2)~~ Orzeczenia wydane w innych ~~p~~Państwach ~~c~~złonkowskich na podstawie art. 6 ust. 2 i art. 11 są uznawane i wykonywane w ~~Niemczech, Austrii i na Węgrzech~~ ⇒ państwach członkowskich, o których mowa w załączniku VIII ⇐ zgodnie z rozdziałem III. Wszelkie skutki prawne jakie orzeczenia sądowe wydawane w tych państwach mogą wywierać w stosunku do osób trzecich przez zastosowanie przepisów ust. 1 są uznawane w innych ~~p~~Państwach ~~c~~złonkowskich.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł ~~66~~77

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie tylko do takich powództw i dokumentów urzędowych, które zostały wytoczone bądź sporządzone ~~po jego wejściu w życie~~. ☒ od daty rozpoczęcia jego stosowania ☒

☒ 2. Do postępowań prawnych wszczętych przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia oraz dokumentów formalnie sporządzonych lub zarejestrowanych jako dokumenty urzędowe przed tą datą stosuje się przepisy rozdziału III sekcja 2 i 3. ☒

~~2. Jeżeli powództwo zostało wytoczone w Państwie Członkowskim pochodzenia przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, wówczas orzeczenia wydane po tej chwili będą uznawane i zezwoli się na ich wykonanie zgodnie z rozdziałem III:~~

~~a) jeżeli powództwo wytoczone zostało w Państwie Członkowskim pochodzenia po tym, jak Konwencja brukselska lub Konwencja lugańska weszła w życie zarówno w Państwie Członkowskim pochodzenia, jak i w Państwie Członkowskim, w którym powoływane jest orzeczenie;~~

~~b) we wszystkich innych przypadkach, jeżeli sąd miał jurysdykcję na podstawie przepisów, które są zgodne z przepisami jurysdykcyjnymi rozdziału II lub umowy, która obowiązywała w chwili wytoczenia powództwa pomiędzy Państwem Członkowskim pochodzenia a Państwem Członkowskim, w którym powoływane jest orzeczenie.~~

ROZDZIAŁ VII

STOSUNEK DO INNYCH AKTÓW PRAWNYCH

Artykuł ~~67~~78

Niniejsze rozporządzenie nie narusza stosowania przepisów, które regulują jurysdykcję lub uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach szczególnych i które zawarte są we ~~wspólnotowych~~ ☒ unijnych ☒ aktach prawnych lub w prawie poszczególnych ~~Państw~~ Członkowskich, zharmonizowanym w wykonaniu takich aktów.

Artykuł ~~687~~9

1. Niniejsze rozporządzenie zastępuje w stosunkach pomiędzy ~~p~~Państwami ~~c~~ Członkowskimi Konwencję brukselską, z wyjątkiem dotyczącym tych terytoriów ~~p~~ Państw ~~c~~ Członkowskich, które objęte są terytorialnym zakresem zastosowania tejże Konwencji i które na podstawie art. ~~299~~ 355 Traktatu wyłączone są z zakresu niniejszego rozporządzenia.

↓ 44/2001

2. O ile niniejsze rozporządzenie zastępuje w stosunkach pomiędzy ~~p~~ Państwami ~~c~~ Członkowskimi postanowienia Konwencji brukselskiej, odesłania do tejże Konwencji uważa się za odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł ~~698~~0

↓ 44/2001 (dostosowany)

⇒ nowy

Z zastrzeżeniem art. ~~8166 ust. 2~~ oraz art. ~~8270~~ niniejsze rozporządzenie zastępuje w stosunkach pomiędzy ~~p~~ Państwami ~~c~~ Członkowskimi ~~następujące~~ konwencje i ~~umowy~~: dotyczące tych samych spraw co niniejsze rozporządzenie. W szczególności zastępuje się konwencje wymienione w załączniku IX.

- ~~Konwencję pomiędzy Belgią a Francją o jurysdykcji, uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych, podpisaną w Paryżu dnia 8 lipca 1899 r.,~~
- ~~Konwencję pomiędzy Belgią a Niderlandami o jurysdykcji sądów, upadłości, jak również o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych, podpisaną w Brukseli dnia 28 marca 1925 r.,~~
- ~~Konwencję pomiędzy Francją a Włochami o wykonywaniu wyroków sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 3 czerwca 1930 r.,~~

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 307, 24.11.2001, s. 28 (dostosowany)

- ~~Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Republiką Francuską przewidującą wzajemne wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, wraz z Protokołem, podpisaną w Paryżu dnia 18 stycznia 1934 r.,~~
- ~~Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Królestwem Belgii przewidującą wzajemne wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, wraz z Protokołem, podpisaną w Brukseli dnia 2 maja 1934 r.,~~

↓ 44/2001 (dostosowany)

- ~~Konwencję pomiędzy Niemcami a Włochami o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 9 marca 1936 r.,~~

- ~~Konwencję pomiędzy Belgią a Austrią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych dotyczących zobowiązań alimentacyjnych, podpisaną w Wiedniu dnia 25 października 1957 r.;~~
 - ~~Konwencję pomiędzy Niemcami a Belgią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Bonn dnia 30 czerwca 1958 r.;~~
 - ~~Konwencję pomiędzy Niderlandami a Włochami o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 17 kwietnia 1959 r.;~~
 - ~~Konwencję pomiędzy Niemcami a Austrią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, ugód oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 6 czerwca 1959 r.;~~
 - ~~Konwencję pomiędzy Belgią a Austrią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, orzeczeń arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 16 czerwca 1959 r.;~~
-

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 307,
24.11.2001, s. 28 (dostosowany)

- ~~Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Republiką Federalną Niemiec o wzajemnym uznawaniu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Bonn dnia 14 lipca 1960 r.;~~
 - ~~Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Austrią przewidującą wzajemne uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 14 lipca 1961 r., wraz z Protokołem zmieniającym, podpisanym w Londynie dnia 6 marca 1970 r.;~~
-

↓ 44/2001 (dostosowany)

- ~~Konwencję pomiędzy Grecją a Niemcami o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, ugód oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Atenach dnia 4 listopada 1961 r.~~
- ~~Konwencję pomiędzy Belgią a Włochami o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i innych tytułów egzekucyjnych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 6 kwietnia 1962 r.;~~
- ~~Konwencję pomiędzy Niderlandami a Niemcami o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i innych tytułów egzekucyjnych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Hadze dnia 30 sierpnia 1962 r.;~~
- ~~Konwencję pomiędzy Niderlandami a Austrią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Hadze dnia 6 lutego 1963 r.;~~

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 307,
24.11.2001, s. 28 (dostosowany)

- ~~Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Republiką Włoch o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 7 lutego 1964 r., wraz z Protokołem zmieniającym, podpisanym w Rzymie dnia 14 lipca 1970 r.;~~

↓ 44/2001 (dostosowany)

- ~~Konwencję pomiędzy Francją a Austrią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 15 lipca 1966 r.;~~

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 307,
24.11.2001, s. 28 (dostosowany)

- ~~Konwencję między Zjednoczonym Królestwem a Królestwem Niderlandów przewidującą wzajemne uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych, podpisaną w Hadze dnia 17 listopada 1967 r.;~~

↓ 44/2001 (dostosowany)

- ~~Konwencję pomiędzy Hiszpanią a Francją o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Paryżu dnia 28 maja 1969 r.;~~
- ~~Konwencję pomiędzy Luksemburgiem a Austrią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Luksemburgu dnia 29 lipca 1971 r.;~~
- ~~Konwencję pomiędzy Włochami a Austrią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, ugód sądowych oraz aktów notarialnych, podpisaną w Rzymie dnia 16 listopada 1971 r.;~~
- ~~Konwencję pomiędzy Hiszpanią a Włochami o pomocy prawnej oraz uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Madrycie dnia 22 maja 1973 r.;~~
- ~~Konwencję pomiędzy Finlandią, Islandią, Norwegią, Szwecją i Danią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych, podpisaną w Kopenhadze dnia 11 października 1977 r.;~~
- ~~Konwencję pomiędzy Austrią a Szwecją o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych, podpisaną w Sztokholmie dnia 16 września 1982 r.;~~
- ~~Konwencję pomiędzy Hiszpanią a Republiką Federalną Niemiec o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i ugód oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Bonn dnia 14 listopada 1983 r.;~~

- ~~Konwencję pomiędzy Austrią a Hiszpanią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, ugód i dokumentów urzędowych podlegających wykonaniu w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 17 lutego 1984 r.,~~
- ~~Konwencję pomiędzy Finlandią a Austrią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych, podpisaną w Wiedniu dnia 17 listopada 1986 r.,~~
- ~~Umowę pomiędzy Belgią, Niderlandami i Luksemburgiem o jurysdykcji, upadłości, uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych, podpisaną w Brukseli dnia 24 listopada 1961 r., w zakresie, w jakim obowiązuje,~~

↓ Akt przystąpienia z 2003 r., art. 20 i załącznik II, s. 715 (dostosowany)

- ~~Konwencja między Republiką Czechosłowacką a Portugalią w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądów, podpisana w Lizbonie dnia 23 listopada 1927 r., nadal obowiązująca między Republiką Czeską i Portugalią,~~
- ~~Konwencja między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnej współpracy sądowej, podpisana w Wiedniu dnia 16 grudnia 1954 r.,~~
- ~~Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Węgierską Republiką Ludową o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 6 marca 1959 r.,~~
- ~~Konwencja między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Królestwem Grecji w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń, podpisana w Atenach dnia 18 czerwieca 1959 r.,~~
- ~~Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii o obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 6 lutego 1960 r., obecnie obowiązująca między Polską i Słowenią,~~
- ~~Umowa między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądów arbitrażowych i ugód zawartych przed sądami arbitrażowymi w sprawach handlowych, podpisana w Belgradzie dnia 18 marca 1960 r.,~~
- ~~Umowa między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach o alimenty, podpisana w Wiedniu dnia 10 października 1961 r.,~~
- ~~Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii o wzajemnych stosunkach w sprawach z zakresu prawa cywilnego oraz o dokumentach, podpisana w Wiedniu dnia 11 grudnia 1963 r.,~~
- ~~Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii w sprawie ustalania stosunków prawnych w~~

~~sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Belgradzie dnia 20 stycznia 1964 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Słowenią,~~

- ~~– Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Francuską o prawie właściwym, jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń w zakresie prawa osobowego i rodzinnego, sporządzona w Warszawie dnia 5 kwietnia 1967 r.,~~
- ~~– Konwencja między Rządami Jugosławii i Francji w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Paryżu dnia 18 maja 1971 r.,~~
- ~~– Konwencja między Federacyjną Socjalistyczną Republiką Jugosławii a Królestwem Belgii w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach o alimenty, podpisana w Belgradzie dnia 12 grudnia 1973 r.,~~
- ~~– Konwencja między Węgrami a Grecją w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 8 października 1979 r.,~~
- ~~– Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Atenach dnia 24 października 1979 r.,~~
- ~~– Konwencja między Węgrami a Francją w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i rodzinnych, w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń i w sprawie pomocy prawnej w sprawach karnych i w sprawie ekstradycji, podpisana w Budapeszcie dnia 31 lipca 1980 r.,~~
- ~~– Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Republiką Grecką w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Atenach dnia 22 października 1980 r., nadal obowiązujący między Republiką Słowacką i Grecją,~~
- ~~– Konwencja między Republiką Cypryjską a Węgierską Republiką Ludową w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 30 listopada 1981 r.,~~
- ~~– Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Republiką Cypryjską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Nikozji dnia 23 kwietnia 1982 r., nadal obowiązujący między Republiką Słowacką i Cyprzem,~~
- ~~– Umowa między Republiką Cypryjską a Republiką Grecką w sprawie współpracy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych, handlowych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 5 marca 1984 r.,~~
- ~~– Traktat między Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie pomocy prawnej i uznawania oraz wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych, rodzinnych i handlowych, podpisany w Paryżu dnia 10 maja 1984 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską i Francją,~~
- ~~– Umowa między Republiką Cypryjską a Socjalistyczną Federalną Republiką Jugosławii w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana~~

~~w Nikozji dnia 19 września 1984 r., obecnie obowiązująca między Cyprem i Słowenią,~~

- ~~– Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Republiką Włoską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Pradze dnia 6 grudnia 1985 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Włochami,~~
- ~~– Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Królestwem Hiszpanii w sprawie pomocy prawnej, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych, podpisany w Madrycie dnia 4 maja 1987 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Hiszpanią,~~
- ~~– Umowa między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Polską Rzeczpospolitą Ludową o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracownicznych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r. nadal obowiązująca między Republiką Czeską, Słowacją i Polską,~~
- ~~– Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Węgierską Republiką Ludową w sprawie pomocy prawnej i stosunków prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Bratysławie dnia 28 marca 1989 r. nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Węgrami,~~
- ~~– Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o pomocy sądowej oraz o uznawaniu i wykonywaniu wyroków w sprawach cywilnych, podpisana w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r.,~~
- ~~– Traktat między Republiką Czeską a Republiką Słowacką w sprawie pomocy prawnej udzielanej przez organy sądowe i w sprawie ustalania niektórych stosunków prawnych w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Pradze dnia 29 października 1992 r.,~~
- ~~– Umowa między Republiką Łotwy, Republiką Estonii a Republiką Litwy w sprawie pomocy prawnej i stosunków prawnych, podpisana w Tallinie dnia 11 listopada 1992 r.,~~
- ~~– Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracownicznych i karnych, sporządzona w Warszawie dnia 26 stycznia 1993 r.,~~
- ~~– Umowa między Republiką Łotewską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracownicznych i karnych, sporządzona w Rydze dnia 23 lutego 1994 r.,~~
- ~~– Umowa między Republiką Cypru a Rzeczpospolitą Polską o współpracy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, sporządzona w Nikozji dnia 14 listopada 1996 r.,~~
- ~~– Umowa między Republiką Estońską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, pracownicznych i karnych, sporządzona w Tallinie dnia 27 listopada 1998 r.,~~

- ~~Konwencja między Bułgarią a Belgią o niektórych sprawach sądowych, podpisana w Sofii dnia 2 lipca 1930 r.;~~
- ~~Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii w sprawie wzajemnej pomocy prawnej, podpisana w Sofii dnia 23 marca 1956 r., nadal obowiązująca między Bułgarią a Słowenią;~~
- ~~Umowa między Rumuńską Republiką Ludową a Węgierską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Bukareszcie dnia 7 października 1958 r.;~~
- ~~Umowa między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Czechosłowacką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Pradze dnia 25 października 1958 r., nadal obowiązująca między Rumunią a Słowacją;~~
- ~~Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Rumuńską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Sofii dnia 3 grudnia 1958 r.;~~
- ~~Umowa między Rumuńską Republiką Ludową a Federalną Ludową Republiką Jugosławii o pomocy prawnej, podpisana w Belgradzie dnia 18 października 1960 r. oraz protokół do niej, nadal obowiązujące między Rumunią a Słowenią;~~
- ~~Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Polską Rzeczpospolitą Ludową o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r.;~~
- ~~Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Austrii o pomocy prawnej w zakresie prawa cywilnego i rodzinnego oraz ważności i doręczaniu dokumentów wraz z załączonym protokołem, podpisana w Wiedniu dnia 17 listopada 1965 r.;~~
- ~~Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Węgierską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Sofii dnia 16 maja 1966 r.;~~
- ~~Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Grecką dotycząca pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych oraz protokół do niej, podpisana w Bukareszcie dnia 19 października 1972 r.;~~
- ~~Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Włoską dotycząca pomocy sądowej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Bukareszcie dnia 11 listopada 1972 r.;~~
- ~~Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Francuską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Paryżu dnia 5 listopada 1974 r.;~~

- ~~Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Królestwem Belgii o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Bukareszcie dnia 30 października 1975 r.;~~
- ~~Umowa między Ludową Republiką Bulgarii a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Atenach dnia 10 kwietnia 1976 r.;~~
- ~~Umowa między Ludową Republiką Bulgarii a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej oraz ustalaniu stosunków w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Sofii dnia 25 listopada 1976 r.;~~
- ~~Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Londynie dnia 15 czerwca 1978 r.;~~
- ~~Protokół dodatkowy do Konwencji między Rumuńską Republiką Ludową a Królestwem Belgii o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisany w Bukareszcie dnia 30 października 1979 r.;~~
- ~~Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Królestwem Belgii dotycząca uznania i wykonywania decyzji sądowych w sprawie zobowiązań alimentacyjnych, podpisana w Bukareszcie dnia 30 października 1979 r.;~~
- ~~Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Królestwem Belgii o uznawaniu i wykonywaniu wyroków rozwodowych, podpisana w Bukareszcie dnia 6 listopada 1980 r.;~~
- ~~Umowa między Ludową Republiką Bulgarii a Republiką Cypru o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 29 kwietnia 1983 r.;~~
- ~~Umowa między rządem Ludowej Republiki Bulgarii a rządem Republiki Francuskiej o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach cywilnych, podpisana w Sofii dnia 18 stycznia 1989 r.;~~
- ~~Umowa między Ludową Republiką Bulgarii a Republiką Włoską o pomocy prawnej i wykonywaniu decyzji w sprawach cywilnych, podpisana w Rzymie dnia 18 maja 1990 r.;~~
- ~~Umowa między Republiką Bulgarii a Królestwem Hiszpanii o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach cywilnych, podpisana w Sofii dnia 23 maja 1993 r.;~~
- ~~Umowa między Rumunią a Republiką Czeską o pomocy sądowej w sprawach cywilnych, podpisana w Bukareszcie dnia 11 lipca 1994 r.;~~
- ~~Konwencja między Rumunią a Królestwem Hiszpanii w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania decyzji sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Bukareszcie dnia 17 listopada 1997 r.;~~
- ~~Konwencja między Rumunią a Królestwem Hiszpanii uzupełniająca do Konwencji Haskiej dotyczącej postępowania cywilnego (Haga, 1 marca 1954 r.), podpisana w Bukareszcie dnia 17 listopada 1997 r.;~~

- ~~Umowa między Rumunią a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, podpisana w Bukareszcie dnia 15 maja 1999 r.~~
-

↓ 44/2001 (dostosowany)

Artykuł ~~70~~81

1. Konwencje ~~i umowy~~ o których mowa ~~wymienione~~ w art. ~~80~~69 pozostają w mocy w zakresie spraw, do których nie ma zastosowania niniejsze rozporządzenie.
 2. Pozostają one także w mocy w stosunku do orzeczeń i dokumentów urzędowych wydanych albo sporządzonych przed ~~wejściem w życie niniejszego rozporządzenia~~ ☒ 1 marca 2002 r. ☒ .
-

↓ 44/2001

Artykuł ~~71~~82

1. Niniejsze rozporządzenie nie narusza konwencji, których ~~p~~Państwa ~~c~~ Członkowskie są stronami i które w sprawach szczególnych regulują jurysdykcję, uznawanie lub wykonywanie orzeczeń.
2. Celem zapewnienia jednolitej wykładni ust. 1 ustęp ten będzie stosowany w następujący sposób:
 - a) niniejsze rozporządzenie nie wyłącza tego, aby sąd ~~p~~Państwa ~~c~~ Członkowskiego, które jest stroną konwencji dotyczącej spraw szczególnych, oparł swoją jurysdykcję na takiej konwencji, i to także wówczas, jeżeli pozwany ma miejsce zamieszkania na terytorium ~~p~~Państwa ~~c~~ Członkowskiego, które nie jest stroną takiej konwencji. W każdym wypadku sąd ten stosuje art. ~~26~~ 28 niniejszego rozporządzenia;
 - b) orzeczenia wydane w jednym ~~p~~Państwie ~~c~~ Członkowskim przez sąd, który oparł swoją jurysdykcję na konwencji dotyczącej spraw szczególnych, będą uznawane i wykonywane w innych ~~p~~Państwach ~~c~~ Członkowskich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli ~~p~~Państwa ~~c~~ Członkowskie pochodzenia i wezwane ~~p~~Państwa ~~c~~ Członkowskie są stronami konwencji dotyczącej spraw szczególnych, która reguluje warunki uznawania i wykonywania orzeczeń, wówczas obowiązują te warunki. W każdym wypadku mogą być stosowane przepisy niniejszego rozporządzenia w zakresie postępowania o uznanie i wykonanie orzeczeń.

Artykuł ~~72~~83

Niniejsze rozporządzenie nie narusza porozumień, na mocy których ~~p~~Państwa ~~c~~ Członkowskie przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zobowiązały się zgodnie z art. 59 Konwencji brukselskiej do nieuznawania orzeczeń sądów Państwa będącego stroną tej Konwencji przeciwko pozwany mającym miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu na terytorium państwa trzeciego, jeżeli orzeczenia w wypadkach określonych w art. 4

wymienionej Konwencji mogą być wydane tylko na podstawie jurysdykcji przewidzianej ~~przewidywanych~~ w art. 3 ust. 2 wymienionej Konwencji.

↓ nowy

Artykuł 84

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisanej w Lugano w dniu 30 października 2007 r.

↓ 44/2001

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

↓ nowy

Artykuł 85

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na prawo pracowników i pracodawców, lub ich odpowiednich organizacji, do podejmowania zbiorowych działań w celu ochrony ich interesów, w szczególności na prawo do strajku lub innych działań zgodnie z prawem unijnym oraz z prawem i praktykami krajowymi.

↓ 44/2001 (dostosowany)

~~Artykuł 73~~

~~Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu najpóźniej pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia sprawozdanie z jego stosowania. W razie potrzeby Komisja może załączyć do tego sprawozdania także propozycje dotyczące dostosowania niniejszego rozporządzenia.~~

↓ nowy

Artykuł 86

Państwa członkowskie publikują w ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych ustanowionej decyzją 2001/470/WE²⁷, zmienioną decyzją 568/2009, opis krajowych norm i procedur dotyczących wykonywania, w tym organów odpowiedzialnych za

²⁷ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 25.

wykonywanie, informacje o wszelkich ograniczeniach egzekucji, w szczególności przepisach służących ochronie dłużnika oraz okresach przedawnienia, w celu publicznego udostępnienia tych informacji.

Państwa członkowskie stale aktualizują te informacje.

Artykuł 87

Do dnia _____ [rok przed datą wejścia w życie rozporządzenia] państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o:

- a) sądach właściwych do ponownego zbadania orzeczenia w państwie członkowskim pochodzenia na mocy art. 45 ust. 3;
- b) środkach komunikacji akceptowanych w państwie członkowskim pochodzenia do przekazywania wniosków o ponowne zbadanie orzeczenia na mocy art. 45;
- c) właściwych sądach w państwie członkowskim wykonania, do których składać można wnioski o ponowne zbadanie orzeczenia zgodnie z art. 45 ust. 3;
- d) sądach, do których należy składać wnioski o stwierdzenie wykonalności na mocy art. 51 ust. 1;
- e) sądach, w których składa się środek zaskarżenia dotyczący orzeczenia w sprawie wniosku o stwierdzenie wykonalności na mocy art. 56 ust. 2;
- f) sądach, w których składa się dalszy środek zaskarżenia na mocy art. 57;
- g) językach, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia formularzy, o których mowa w art. 69;

Komisja udostępnia te informacje publicznie wszelkimi właściwymi środkami, w szczególności poprzez europejską sieć sądową w sprawach cywilnych i handlowych ustanowioną decyzją 2001/470.

↓ 44/2001 (dostosowany)

Artykuł ~~74~~88

1. Państwa ~~c~~złonkowskie notyfikują Komisji teksty, na podstawie których zmieniane będą wykazy zawarte w załącznikach ~~I-IV~~ III, IV i IX, jak również wszelkie przypadki wycofania lub technicznej zmiany przepisów wymienionych w załączniku VIII . Komisja dostosowuje odpowiednio poszczególne załączniki.

↓ 1103/2008 Art. 1 i pkt 1
załącznika

~~2. Aktualizacje i dostosowania techniczne formularzy, których wzory zawarte są w załącznikach V i VI, przyjmowane są przez Komisję. Środki te, mające na celu zmianę~~

~~elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 75 ust. 2.~~

↓ nowy

2. Komisja może przyjąć, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 90-92, zmiany w załącznikach I, II, V, VI i VII.

Artykuł 89

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 88 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony.
2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. Powierzone Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych podlegają warunkom określonym w art. 90 i 91.

Artykuł 90

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 88 ust. 2, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę.
2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy zamierza ona odwołać przekazanie uprawnień, informuje drugiego prawodawcę i Komisję, najpóźniej miesiąc przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz uzasadnienie tego odwołania.
3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 91

1. Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy licząc od daty zawiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.
2. Jeśli przed upływem tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wchodzi w życie z dniem podanym w tym akcie.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje uzasadnienie.

↓ 1103/2008 Art. 1 i pkt 2
załącznika

~~Artykuł 75~~

~~1. Komisja będzie wspierana przez Komitet.~~

~~2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.~~

↓ nowy

Artykuł 92

1. Niniejsze rozporządzenie uchyla rozporządzenie (WE) nr 44/2001. Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku X.

2. Z wyjątkiem zakresu odnoszącego się do orzeczeń, o których mowa w art. 37 ust. 3, niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych.

↓ 44/2001 (dostosowany)

Artykuł ~~76~~93

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie ~~z dniem 1 marca 2002 r.~~ ☒ dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ☒

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane ~~w~~ ☒ wszystkich ☒ państwach członkowskich, ~~zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.~~

Obowiązuje ono od dnia [24 miesiące od daty wejścia w życie], z wyjątkiem art. 87, który obowiązuje od dnia [12 miesięcy od daty wejścia w życie].

Sporządzono w [...]

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

↓ nowy

ZAŁĄCZNIK I

CERTYFIKAT DOTYCZĄCY ORZECZENIA W SPRAWACH CYWILNYCH I HANDLOWYCH, W ODNIESIENIU DO KTÓREGO NIE WYMAGA SIĘ STWIERDZENIA WYKONALNOŚCI

**Artykuł 42 ust. 1 lit. b) oraz ust. 2 lit. b) rozporządzenia ___ Parlamentu Europejskiego i
Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w
sprawach cywilnych i handlowych**

1. SĄD POCHODZENIA

1.1. Nazwa:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

1.2.3. Państwo członkowskie

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Tel./faks/e-mail:

2. POWÓD(POWODOWIE)²⁸

2.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

2.2. Adres:

2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

2.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

2.2.3. Państwo:

3. POZWANY (POZWANI)²⁹

3.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

3.2. Adres:

3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

3.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

3.2.3. Państwo:

4. ORZECZENIE

4.1. Data i sygnatura orzeczenia

4.2. Wykonalność orzeczenia

Czy orzeczenie jest wykonalne z państwie członkowskim pochodzenia

Tak

Tak, ale wyłącznie w odniesieniu do poniższych pozwanych (proszę określić):

4.3. Charakter orzeczenia

Orzeczenie w sprawie roszczenia pieniężnego (zob. 4.4.1)

Orzeczenie deklaratoryjne (zob. 4.4.2)

Środek tymczasowy, w tym środek zabezpieczający (zob. 4.4.3)

²⁸ Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż jednego powoda lub pozwanego, należy załączyć dodatkowy arkusz.

²⁹ Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż jednego powoda lub pozwanego, należy załączyć dodatkowy arkusz.

- Pozostałe (zob. 4.4.4)

4.4. Warunki wyroku i odsetki

4.4.1. Orzeczenie w sprawie roszczenia pieniężnego

4.4.1.1. Sąd przyznał wypłatę ... (nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji) na rzecz ... (nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji)

4.4.1.2. Waluta

Euro (EUR) lew bułgarski (BGN) korona czeska (CZK) forint węgierski (HUF) lit litewski (LTL) łąt łotewski (LVL) złoty polski (PLN) funt szterling (GBP) lej rumuński (RON) korona szwedzka (SEK) pozostałe (proszę podać kod ISO):

4.4.1.3. Kwota główna:

- Kwota płatna jednorazowo:
- Kwota nie płatna jednorazowo (proszę określić):

4.4.1.4. Odsetki (o ile dotyczy)

Odsetki przyznane w orzeczeniu:

- Kwota: _____ lub
- oprocentowanie ... %. Odsetki powinno się naliczać się od dnia ... (dd/mm/rrrr) do ... (dd/mm/rrrr).

Odsetki należne na dzień wydania orzeczenia:

- oprocentowanie ... %.

4.4.2. Orzeczenie deklaratoryjne

Krótki opis okoliczności faktycznych sprawy oraz orzeczenia sądu³⁰

4.4.3. Środki tymczasowe włącznie ze środkami zabezpieczającymi

4.4.3.1. Krótki opis zarządzonego środka

4.4.3.2. Środek został zasądzony przez sąd właściwy w sprawie głównej

tak, na podstawie art. __ rozporządzenia __ Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2001 r.

³⁰ W razie potrzeby należy załączyć dodatkowy arkusz.

4.4.3.3. Czy środek zabezpieczający został zasądzony bez wezwania pozwanego do stawienia się w sądzie ?

Nie

Tak, a pozwany ma prawo zaskarżyć środek zgodnie z przepisami prawa krajowego

4.4.4. *Orzeczenie innego rodzaju*

Krótki opis okoliczności faktycznych sprawy oraz orzeczenia sądu³¹

4.5. Koszty

4.5.1.1. Waluta

Euro (EUR) lew bułgarski (BGN) korona czeska (CZK) forint węgierski (HUF) lit litewski (LTL) łąt łotewski (LVL) złoty polski (PLN) funt szterling (GBP) lej rumuński (RON) korona szwedzka (SEK) pozostałe (proszę podać kod ISO):

4.5.1.2. Czy pozwany ponosi, w całości lub w części, koszty postępowania?

Tak Proszę określić jakie koszty i wskazać wysokość poniesionych kosztów.

Opłaty sądowe: ...

Koszty zastępstwa procesowego:

Koszt doręczenia dokumentów: ...

Inne: ...

Nie

Jeżeli załączono dodatkowe arkusze, proszę określić ich liczbę stron: ...

Sporządzono w...dnia... ..

Podpis lub pieczęć sądu pochodzenia:

³¹ W razie potrzeby należy załączyć dodatkowy arkusz.

↓ nowy

ZAŁĄCZNIK II

WNIOSEK O PONOWNE ZBADANIE ORZECZENIA

Artykuł 45 ust. 2 rozporządzenia ___ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

1. POWÓD

1.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

1.2.3. Państwo:

2. SĄD POCHODZENIA

2.1. Nazwa:

2.2. Adres:

2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

2.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

2.2.3. Państwo członkowskie

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

2.3. Tel./faks/e-mail:

3. ORZECZENIE

3.1. Data i sygnatura orzeczenia

4. POWÓD (POWODOWIE) W POSTĘPOWANIU PRZED SĄDEM POCHODZENIA³²

4.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

4.2. Adres:

4.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

4.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

4.2.3. Państwo:

5. POZWANY (POZWANI) W POSTĘPOWANIU PRZED SĄDEM POCHODZENIA³³

5.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

5.2. Adres:

5.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

5.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

5.2.3. Państwo:

6. WNIOSEK O PONOWNE ZBADANIE ORZECZENIA

6.1. Niniejszym składam wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia, ponieważ zostało ono wydane pod moją nieobecność i (proszę zaznaczyć właściwe pole)

nie doręczono mi dokumentu wszczynającego postępowanie lub równoważnego dokumentu; lub

doręczono mi którykolwiek z powyższych dokumentów, jednak w terminie niewystarczającym na przygotowanie obrony (proszę określić); lub

Nie miałem możliwości wniesienia sprzeciwu wobec z powody siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności nie z mojej winy (proszę określić):

³² Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż jednego powoda lub pozwanego, należy załączyć dodatkowy arkusz.

³³ Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż jednego powoda lub pozwanego, należy załączyć dodatkowy arkusz.

6.2. Nie miałem możliwości zaskarżenia orzeczenia

Tak

Sporządzono w...dnia... ..

Data (dd/mm/rr):

Nazwisko wnioskodawcy lub upoważnionego przedstawiciela

Podpis:

ZAŁĄCZNIK III

~~Wnioski Środki zaskarżenia~~, o których mowa ~~wzgodnie z~~ art. ~~4643 ust. 2~~ wnosi się do następujących sądów ~~p~~Państw ~~c~~Członkowskich:

- w Belgii:
 - a) ~~w przypadku środka zaskarżenia wnoszonego przez pozwanego – tribunal de première instance lub rechtbank van eerste aanleg lub erstinstanzliche Gericht;~~
 - b) ~~w przypadku środka zaskarżenia wnoszonego przez wnioskodawcę; Cour d’appel lub hof van beroep,~~
- w Bułgarii – Апелативен съд — София,
- w Republice Czeskiej – sąd odwoławczy za pośrednictwem sądu rejonowego,
- w Niemczech – Oberlandesgericht,
- w Estonii – ringkonnakohus,
- w Grecji – Εφετείο,
- w Hiszpanii ~~Juzgado de Primera Instancia, który wydał zaskarżone orzeczenie –~~ ~~środek zaskarżenia rozstrzyga~~ Audiencia Provincial,
- we Francji –
 - a) cour d’appel ~~w przypadku orzeczeń zatwierdzających wnioski;~~
 - b) ~~prezes tribunal de grande instance w przypadku orzeczeń odrzucających wnioski,~~
- w Irlandii – High Court,
- ~~w Islandii – heradsdomur,~~
- we Włoszech – corte d’appello,
- na Cyprze – Επαρχιακό Δικαστήριο ~~lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o~~ ~~roszczenia alimentacyjne, Οικογενειακό Δικαστήριο,~~
- na Łotwie – Apgabaltiesa za pośrednictwem rajona (pilsētas) tiesa,
- na Litwie – Lietuvos apeliacinis teismas,
- w Luksemburgu – Cour supérieure de Justice jako instancja odwoławcza w sprawach cywilnych,

- na Węgrzech – ~~miejsceowy sąd pierwszej instancji przy siedzibie sądu okręgowego (w Budapeszcie, przy centralnym sądzie rejonowym w Budzie); środek zaskarżenia rozpatruje sąd okręgowy (w Budapeszcie – sąd miasta stołecznego),~~
- na Malcie – Qorti ta' l-Appell zgodnie z procedurą odwoławczą ustanowioną w Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kas.12 ~~lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o rozszczenia alimentacyjne – ċitazzjoni przed Prim' Awla ta' Qorti iċili jew il-Qorti ta' Magistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha',~~
- w Niderlandach – rechtbank,
- w Austrii – Landesgericht ~~za pośrednictwem Bezirksgericht,~~
- w Polsce – sąd apelacyjny ~~za pośrednictwem sądu okręgowego,~~
- w Portugalii – ~~sądem właściwym jest Tribunal da Relação. Środek zaskarżenia wnoszony jest zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, w formie odwołania wniesionego do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie,~~
- w Rumunii – Curte de Apel,
- w Słowenii – okrožno sodišče,
- na Słowacji – sąd odwoławczy ~~za pośrednictwem sądu rejonowego, którego orzeczenie zostało zaskarżone,~~
- w Finlandii – hovioikeus/hovrätt,
- w Szwecji – Svea hovrätt,
- w Zjednoczonym Królestwie:
 - a) w Anglii i Walii – High Court of Justice ~~lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o rozszczenia alimentacyjne, Magistrates Court;~~
 - b) w Szkocji – Court of Session ~~lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o rozszczenia alimentacyjne, Sheriff Court;~~
 - c) w Irlandii Północnej – High Court of Justice ~~lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o rozszczenia alimentacyjne, Magistrates Court;~~
 - d) w Gibraltarze – Supreme Court of Gibraltar ~~lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o rozszczenia alimentacyjne, Magistrates' Court.~~

ZALĄCZNIK IV

Na mocy art. ~~46~~ ust. 644 mogą być wniesione następujące środki zaskarżenia:

- w Belgii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoszech, Luksemburgu i w Niderlandach – skarga kasacyjna,
- w Bułgarii – „обжалване пред Върховния касационен съд”,
- w Republice Czeskiej – „dovolání” oraz „žaloba pro zmatečnost”,
- w Niemczech – „Rechtsbeschwerde”,
- w Estonii – „kassatsioonikaebus”,
- w Irlandii – środek zaskarżenia ograniczony do kwestii prawnych do „Supreme Court”,
- ~~– w Islandii – środek zaskarżenia wnoszony do „Hæstiréttur”,~~
- na Cyprze – środek zaskarżenia wnoszony do Sądu Najwyższego,
- na Łotwie – środek zaskarżenia wnoszony do „Augstākās tiesas Senāts” za pośrednictwem „Apgabaltiesa”,
- na Litwie – środek zaskarżenia wnoszony do „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas”,
- w Węgrzech – „felülvizsgálati kérelem”,
- ~~– na Malcie nie przysługuje środek zaskarżenia do innego sądu; w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – „Qorti ta' l-Appell” zgodnie z procedurą odwoławczą ustanowioną w „kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kas. 12”,~~
- w Austrii – „Revisionsrekurs”,
- w Polsce – „skarga kasacyjna”,
- w Portugalii – środek zaskarżenia ograniczony do kwestii prawnych,
- w Rumunii – „contestatie in anulare” lub „revizuire”,
- w Słowenii – środek zaskarżenia wnoszony do „Vrhovno sodišče Republike Slovenije”,
- na Słowacji – „dovolanie”,
- w Finlandii – środek zaskarżenia wnoszony do „korkein oikeus/högsta domstolen”,

- w Szwecji – środek zaskarżenia wnoszony do „Högsta domstolen”,
- w Zjednoczonym Królestwie – jednorazowy kolejny środek zaskarżenia ograniczony do kwestii prawnych.

↓ nowy

ZAŁĄCZNIK V

ZAŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO LUB UGODY SĄDOWEJ W SPRAWACH CYWILNYCH I HANDLOWYCH, W ODNIESIENIU DO KTÓREGO NIE WYMAGA SIĘ STWIERDZENIA WYKONALNOŚCI

**Artykuł 70 i 71 rozporządzenia ___ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie
jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach
cywilnych i handlowych**

1. SĄD LUB INNY WŁAŚCIWY ORGAN, KTÓRY WYSTAWIŁ NINIEJSZE ZAŚWIADCZENIE

1.1. Nazwa:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

1.2.3. Państwo członkowskie

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Tel./faks/e-mail:

2. DOKUMENT URZĘDOWY /UGODA SĄDOWA

2.1. Data i sygnatura:

2.2. Strony dokumentu urzędowego/ugody sądowej³⁴

2.2.1. Nazwisko (nazwa) wierzyciela (nazwisko i imię/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji):

2.2.2. Nazwisko (nazwa) dłużnika (nazwisko i imię/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji):

2.2.3. Nazwisko (nazwa) strony trzeciej, jeżeli występuje (nazwisko i imię/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji):

2.3. Treść wykonalnego zobowiązania zawartego w dokumencie/ugodzie sądowej³⁵:

Ja, niżej podpisany, niniejszym zaświadczam, że dokument urzędowy / ugoda sądowa jest wykonalny / wykonalna w państwie członkowskim pochodzenia w odniesieniu do stron określonych w pkt. 2.2.2

Jeżeli załączono dodatkowe arkusze, proszę określić ich liczbę stron: ...

Sporządzono w...dnia... ..

Podpis lub pieczęć sądu pochodzenia lub właściwego organu:

³⁴ Niepotrzebne skreślić

³⁵ W razie potrzeby należy załączyć dodatkowe arkusze.

↓ nowy

ZAŁĄCZNIK VI

ZAŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE ORZECZENIA W SPRAWACH CYWILNYCH I HANDLOWYCH, W ODNIESIENIU DO KTÓREGO WYMAGA SIĘ STWIERDZENIA WYKONALNOŚCI

**Artykuł 52 ust. 2 lit. b) rozporządzenia ___ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie
jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach
cywilnych i handlowych**

1. SĄD POCHODZENIA

1.1. Nazwa:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

1.2.3. Państwo członkowskie

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Tel./faks/e-mail:

2. POWÓD(POWODOWIE)³⁶

2.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

2.2. Adres:

2.2.1. *Ulica i numer/skrytka pocztowa:*

2.2.2. *Miejscowość i kod pocztowy:*

2.2.3. *Państwo:*

3. POZWANY (POZWANI)³⁷

3.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

3.2. Adres:

3.2.1. *Ulica i numer/skrytka pocztowa:*

3.2.2. *Miejscowość i kod pocztowy:*

3.2.3. *Państwo:*

4. ORZECZENIE

4.1. Data i sygnatura orzeczenia

4.2. Wykonalność orzeczenia

Czy orzeczenie jest wykonalne z państwie członkowskim pochodzenia

Tak

Tak, ale wyłącznie w odniesieniu do poniższych pozwanych (proszę określić):

4.3. Charakter orzeczenia

Orzeczenie w sprawie roszczenia pieniężnego (zob. 4.4.1)

Orzeczenie deklaratoryjne (zob. 4.4.2)

Środek tymczasowy, w tym środek zabezpieczający (zob. 4.4.3)

³⁶ Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż jednego powoda lub pozwanego, należy załączyć dodatkowy arkusz.

³⁷ Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż jednego powoda lub pozwanego, należy załączyć dodatkowy arkusz.

- Pozostałe (zob. 4.4.4)

4.4. Warunki wyroku i odsetki

4.4.1. Orzeczenie w sprawie roszczenia pieniężnego

4.4.1.1. Sąd przyznał wypłatę ... (nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji) na rzecz ... (nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji)

4.4.1.2. Waluta

- Euro (EUR) lew bułgarski (BGN) korona czeska (CZK) forint węgierski (HUF) lit litewski (LTL) łat łotewski (LVL) złoty polski (PLN) funt szterling (GBP) lej rumuński (RON) korona szwedzka (SEK)
 pozostałe (proszę podać kod ISO):

4.4.1.3. Kwota główna:

- Kwota płatna jednorazowo:
– Kwota nie płatna jednorazowo (proszę określić):

4.4.1.4. Odsetki (o ile dotyczy)

Odsetki przyznane w orzeczeniu:

– Kwota: _____ lub

– oprocentowanie ... %. Odsetki powinno się naliczać się od dnia ... (dd/mm/rrrr) do ... (dd/mm/rrrr).

Odsetki należne na dzień wydania orzeczenia:

– oprocentowanie ... %.

4.4.2. Orzeczenie deklaratoryjne

Krótki opis okoliczności faktycznych sprawy oraz orzeczenia sądu³⁸

4.4.3. Środki tymczasowe włącznie ze środkami zabezpieczającymi

4.4.3.1. Krótki opis zarządzonego środka

4.4.3.2. Środek został zasądzony przez sąd właściwy w sprawie głównej

tak, na podstawie art. __ rozporządzenia __ Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2001 r.

³⁸ W razie potrzeby należy załączyć dodatkowy arkusz.

4.4.3.3. Czy środek zabezpieczający został zasądzony bez wezwania pozwanego do stawienia się w sądzie ?

Nie

Tak, a pozwany ma prawo zaskarżyć środek zgodnie z przepisami prawa krajowego

4.4.4. *Orzeczenie innego rodzaju*

Krótki opis okoliczności faktycznych sprawy oraz orzeczenia sądu³⁹

4.5. Koszty

4.5.1.1. Waluta

Euro (EUR) lew bułgarski (BGN) korona czeska (CZK) forint węgierski (HUF) lit litewski (LTL) łąt łotewski (LVL) złoty polski (PLN) funt szterling (GBP) lej rumuński (RON) korona szwedzka (SEK) pozostałe (proszę podać kod ISO):

4.5.1.2. Czy pozwany ponosi, w całości lub w części, koszty postępowania?

Tak Proszę określić jakie koszty i wskazać wysokość poniesionych kosztów.

Opłaty sądowe: ...

Koszty zastępstwa procesowego:

Koszt doręczenia dokumentów: ...

Inne: ...

Nie

Jeżeli załączono dodatkowe arkusze, proszę określić ich liczbę stron: ...

Sporządzono w...dnia... ..

Podpis lub pieczęć sądu wydania:

³⁹ W razie potrzeby należy załączyć dodatkowy arkusz.

ZAŁĄCZNIK VII

ZAŚWIADCZENIE DOTYCZĄCE DOKUMENTU URZĘDOWEGO LUB UGODY SĄDOWEJ W SPRAWACH CYWILNYCH I HANDLOWYCH, W ODNIESIENIU DO KTÓREGO WYMAGA SIĘ STWIERDZENIA WYKONALNOŚCI

Artykuł 70 i 71 rozporządzenia ___ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

1. SĄD LUB INNY WŁAŚCIWY ORGAN, KTÓRY WYSTAWIŁ NINIEJSZE ZAŚWIADCZENIE

1.1. Nazwa:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

1.2.3. Państwo członkowskie

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Tel./faks/e-mail:

2. DOKUMENT URZĘDOWY /UGODA SĄDOWA

2.1. Data i sygnatura:

2.2. Strony dokumentu urzędowego/ugody sądowej⁴⁰

2.2.1. Nazwisko (nazwa) wierzyciela (nazwisko i imię/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji):

2.2.2. Nazwisko (nazwa) dłużnika (nazwisko i imię/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji):

2.2.3. Nazwisko (nazwa) strony trzeciej, jeżeli występuje (nazwisko i imię/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji):

2.3. Treść wykonalnego zobowiązania zawartego w dokumencie/ugodzie sądowej⁴¹:

Ja, niżej podpisany, niniejszym zaświadczam, że dokument urzędowy / ugoda sądowa jest wykonalny / wykonalna w państwie członkowskim pochodzenia w odniesieniu do stron określonych w pkt. 2.2.2

⁴⁰ Niepotrzebne skreślić

⁴¹ W razie potrzeby należy załączyć dodatkowe arkusze.

!

Jeżeli załączono dodatkowe arkusze, proszę określić ich liczbę stron: ...

Sporządzono w...dnia... ..

Podpis lub pieczęć sądu wydania lub właściwego organu:

ZALACZNIK VIII

Państwa członkowskie i przepisy, o których mowa w art. 76 rozporządzenia _____ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

Państwa członkowskie i przepisy, o których mowa w artykule 76:

Niemcy: artykuły 68, 72, 73 i 74 kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozeßordnung) dotyczące procedury przypozwania,

Estonia: artykuły 214 ust.3 i 4 oraz art. 216 kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung) dotyczące procedury przypozwania;

Łotwa: artykuły 78, 79, 80 i 81 ustawy o postępowaniu cywilnym (Zivilprozeßordnung) dotyczące procedury przypozwania,

Litwa: artykuł 47 Kodeksu postępowania cywilnego (Civilinio proceso kodeksas),

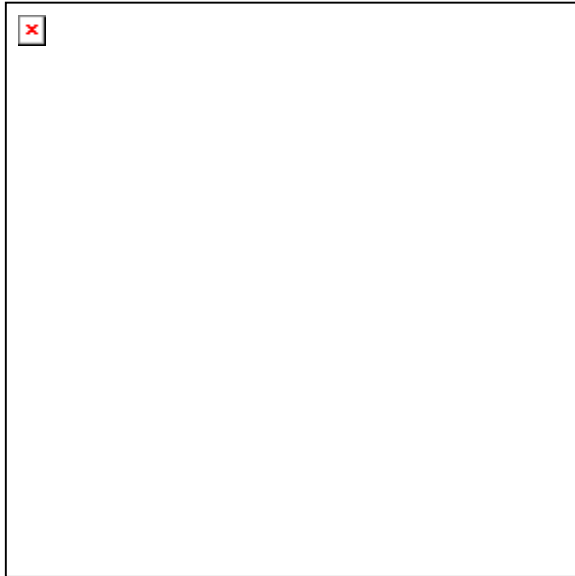
Węgry: artykuły 58–60 kodeksu postępowania cywilnego (Polgári perrendtartás) dotyczące procedury przypozwania,

Austria: artykuł 21 kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozeßordnung), dotyczący procedury przypozwania,

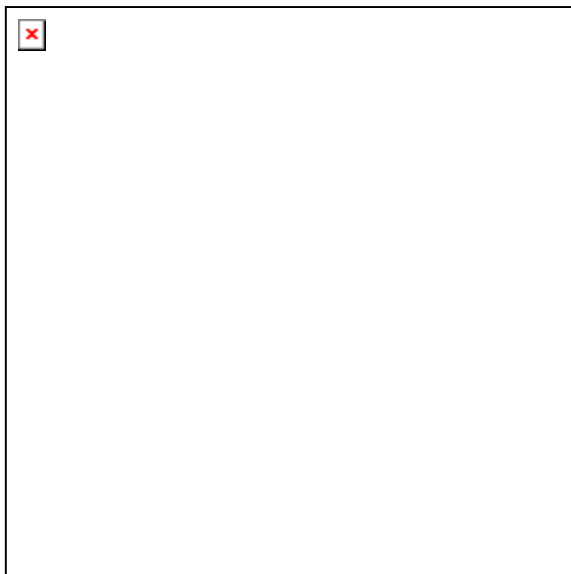
Polska: artykuły 84 i 85 kodeksu postępowania cywilnego (Polgári perrendtartás) dotyczące procedury przypozwania,

Słowenia: artykuł 204 kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozeßordnung), dotyczący procedury przypozwania,

ZALĄCZNIK V

ZALĄCZNIK VI

☒ ZALĄCZNIK IX ☒

☒ Konwencje, o których mowa w art. 80 rozporządzenia ___ Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ☒

☒ Zgodnie z art. 80 które zastępuje się następujące konwencje: ☒

- Konwencję pomiędzy Belgią a Francją o jurysdykcji, uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych, podpisaną w Paryżu dnia 8 lipca 1899 r.,
- Konwencję pomiędzy Belgią a Niderlandami o jurysdykcji sądów, upadłości, jak również o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych, podpisaną w Brukseli dnia 28 marca 1925 r.,
- Konwencję pomiędzy Francją a Włochami o wykonywaniu wyroków sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 3 czerwca 1930 r.,

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 307,
24.11.2001, s. 28

- Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Republiką Francuską przewidującą wzajemne wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, wraz z Protokołem, podpisaną w Paryżu dnia 18 stycznia 1934 r.,
- Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Królestwem Belgii przewidującą wzajemne wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, wraz z Protokołem, podpisaną w Brukseli dnia 2 maja 1934 r.,

↓ 44/2001

- Konwencję pomiędzy Niemcami a Włochami o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 9 marca 1936 r.,
- Konwencję pomiędzy Belgią a Austrią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych dotyczących zobowiązań alimentacyjnych, podpisaną w Wiedniu dnia 25 października 1957 r.,
- Konwencję pomiędzy Niemcami a Belgią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Bonn dnia 30 czerwca 1958 r.,
- Konwencję pomiędzy Niderlandami a Włochami o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 17 kwietnia 1959 r.,
- Konwencję pomiędzy Niemcami a Austrią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, ugód oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 6 czerwca 1959 r.,
- Konwencję pomiędzy Belgią a Austrią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, orzeczeń arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 16 czerwca 1959 r.;

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 307,
24.11.2001, s. 28

- Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Republiką Federalną Niemiec o wzajemnym uznawaniu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Bonn dnia 14 lipca 1960 r.;
- Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Austrią przewidującą wzajemne uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 14 lipca 1961 r., wraz z Protokołem zmieniającym, podpisanym w Londynie dnia 6 marca 1970 r.;

↓ 44/2001

- Konwencję pomiędzy Grecją a Niemcami o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, ugód oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Atenach dnia 4 listopada 1961 r.
- Konwencję pomiędzy Belgią a Włochami o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i innych tytułów egzekucyjnych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 6 kwietnia 1962 r.;

- Konwencję pomiędzy Niderlandami a Niemcami o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i innych tytułów egzekucyjnych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Hadze dnia 30 sierpnia 1962 r.;
 - Konwencję pomiędzy Niderlandami a Austrią o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Hadze dnia 6 lutego 1963 r.; - Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Republiką Włoch o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 7 lutego 1964 r., wraz z Protokołem zmieniającym, podpisanym w Rzymie dnia 14 lipca 1970 r.;
-

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 307,
24.11.2001, s. 28

- Konwencję pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Republiką Włoch o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Rzymie dnia 7 lutego 1964 r., wraz z Protokołem zmieniającym, podpisanym w Rzymie dnia 14 lipca 1970 r.;
-

↓ 44/2001

- Konwencję pomiędzy Francją a Austrią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 15 lipca 1966 r.;
-

↓ Sprostowanie, Dz.U. L 307,
24.11.2001, s. 28

- Konwencję między Zjednoczonym Królestwem a Królestwem Niderlandów przewidującą wzajemne uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych, podpisaną w Hadze dnia 17 listopada 1967 r.;
-

↓ 44/2001

- Konwencję pomiędzy Hiszpanią a Francją o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Paryżu dnia 28 maja 1969 r.,
- Konwencję pomiędzy Luksemburgiem a Austrią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Luksemburgu dnia 29 lipca 1971 r.,
- Konwencję pomiędzy Włochami a Austrią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, ugód sądowych oraz aktów notarialnych, podpisaną w Rzymie dnia 16 listopada 1971 r.,
- Konwencję pomiędzy Hiszpanią a Włochami o pomocy prawnej oraz uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Madrycie dnia 22 maja 1973 r.,

- Konwencję pomiędzy Finlandią, Islandią, Norwegią, Szwecją i Danią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych, podpisaną w Kopenhadze dnia 11 października 1977 r.,
- Konwencję pomiędzy Austrią a Szwecją o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych, podpisaną w Sztokholmie dnia 16 września 1982 r.,
- Konwencję pomiędzy Hiszpanią a Republiką Federalną Niemiec o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i ugód oraz dokumentów urzędowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Bonn dnia 14 listopada 1983 r.,
- Konwencję pomiędzy Austrią a Hiszpanią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, ugód i dokumentów urzędowych podlegających wykonaniu w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Wiedniu dnia 17 lutego 1984 r.,
- Konwencję pomiędzy Finlandią a Austrią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych, podpisaną w Wiedniu dnia 17 listopada 1986 r.,
- Umowę pomiędzy Belgią, Niderlandami i Luksemburgiem o jurysdykcji, upadłości, uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych i arbitrażowych oraz dokumentów urzędowych, podpisaną w Brukseli dnia 24 listopada 1961 r., w zakresie, w jakim obowiązuje,

↓ Akt przystąpienia z 2003 r., art. 20 i załącznik II, s. 715

- Konwencja między Republiką Czechosłowacką a Portugalią w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądów, podpisana w Lizbonie dnia 23 listopada 1927 r., nadal obowiązująca między Republiką Czeską i Portugalią,
- Konwencja między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnej współpracy sądowej, podpisana w Wiedniu dnia 16 grudnia 1954 r.,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Węgierską Republiką Ludową o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 6 marca 1959 r.,
- Konwencja między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Królestwem Grecji w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń, podpisana w Atenach dnia 18 czerwca 1959 r.,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii o obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 6 lutego 1960 r., obecnie obowiązująca między Polską i Słowenią,
- Umowa między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądów arbitrażowych i ugód zawartych przed sądami arbitrażowymi w sprawach handlowych, podpisana w Belgradzie dnia 18 marca 1960 r.,

- Umowa między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach o alimenty, podpisana w Wiedniu dnia 10 października 1961 r.,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii o wzajemnych stosunkach w sprawach z zakresu prawa cywilnego oraz o dokumentach, podpisana w Wiedniu dnia 11 grudnia 1963 r.,
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii w sprawie ustalania stosunków prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Belgradzie dnia 20 stycznia 1964 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Słowenią,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Francuską o prawie właściwym, jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń w zakresie prawa osobowego i rodzinnego, sporządzona w Warszawie dnia 5 kwietnia 1967 r.,
- Konwencja między Rządami Jugosławii i Francji w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Paryżu dnia 18 maja 1971 r.,
- Konwencja między Federacyjną Socjalistyczną Republiką Jugosławii a Królestwem Belgii w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach o alimenty, podpisana w Belgradzie dnia 12 grudnia 1973 r.,
- Konwencja między Węgrami a Grecją w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 8 października 1979 r.,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Atenach dnia 24 października 1979 r.,
- Konwencja między Węgrami a Francją w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i rodzinnych, w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń i w sprawie pomocy prawnej w sprawach karnych i w sprawie ekstradycji, podpisana w Budapeszcie dnia 31 lipca 1980 r.,
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Republiką Grecką w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Atenach dnia 22 października 1980 r., nadal obowiązujący między Republiką Słowacką i Grecją,
- Konwencja między Republiką Cypryjską a Węgierską Republiką Ludową w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 30 listopada 1981 r.,
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Republiką Cypryjską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Nikozji dnia 23 kwietnia 1982 r., nadal obowiązujący między Republiką Słowacką i Cyprzem,

- Umowa między Republiką Cypryjską a Republiką Grecką w sprawie współpracy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych, handlowych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 5 marca 1984 r.,
- Traktat między Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej a Rządem Republiki Francuskiej w sprawie pomocy prawnej i uznawania oraz wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych, rodzinnych i handlowych, podpisany w Paryżu dnia 10 maja 1984 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską i Francją,
- Umowa między Republiką Cypryjską a Socjalistyczną Federalną Republiką Jugosławii w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 19 września 1984 r., obecnie obowiązująca między Cyprem i Słowenią,
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Republiką Włoską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Pradze dnia 6 grudnia 1985 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Włochami,
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Królestwem Hiszpanii w sprawie pomocy prawnej, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych, podpisany w Madrycie dnia 4 maja 1987 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Hiszpanią,
- Umowa między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Polską Rzeczpospolitą Ludową o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r. nadal obowiązująca między Republiką Czeską, Słowacją i Polską,
- Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Węgierską Republiką Ludową w sprawie pomocy prawnej i stosunków prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Bratysławie dnia 28 marca 1989 r. nadal obowiązujący między Republiką Czeską, Słowacją i Węgrami,
- Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o pomocy sądowej oraz o uznawaniu i wykonywaniu wyroków w sprawach cywilnych, podpisana w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r.,
- Traktat między Republiką Czeską a Republiką Słowacką w sprawie pomocy prawnej udzielanej przez organy sądowe i w sprawie ustalania niektórych stosunków prawnych w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Pradze dnia 29 października 1992 r.,
- Umowa między Republiką Łotwy, Republiką Estonii a Republiką Litwy w sprawie pomocy prawnej i stosunków prawnych, podpisana w Tallinie dnia 11 listopada 1992 r.,
- Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Warszawie dnia 26 stycznia 1993 r.,

- Umowa między Republiką Łotewską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Rydze dnia 23 lutego 1994 r.,
- Umowa między Republiką Cypru a Rzeczpospolitą Polską o współpracy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, sporządzona w Nikozji dnia 14 listopada 1996 r.,
- Umowa między Republiką Estońską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Tallinie dnia 27 listopada 1998 r.,

↓ 1791/2006 Art. 1(1) i pkt 11 lit.
A) załącznika

- Konwencja między Bułgarią a Belgią o niektórych sprawach sądowych, podpisana w Sofii dnia 2 lipca 1930 r.;
- Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii w sprawie wzajemnej pomocy prawnej, podpisana w Sofii dnia 23 marca 1956 r., nadal obowiązująca między Bułgarią a Słowenią;
- Umowa między Rumuńską Republiką Ludową a Węgierską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Bukareszcie dnia 7 października 1958 r.,
- Umowa między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Czechosłowacką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Pradze dnia 25 października 1958 r., nadal obowiązująca między Rumunią a Słowacją,
- Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Rumuńską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Sofii dnia 3 grudnia 1958 r.;
- Umowa między Rumuńską Republiką Ludową a Federalną Ludową Republiką Jugosławii o pomocy prawnej, podpisana w Belgradzie dnia 18 października 1960 r. oraz protokół do niej, nadal obowiązujące między Rumunią a Słowenią,
- Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Polską Rzeczpospolitą Ludową o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r.;
- Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Austrii o pomocy prawnej w zakresie prawa cywilnego i rodzinnego oraz ważności i doręczaniu dokumentów wraz z załączonym protokołem, podpisana w Wiedniu dnia 17 listopada 1965 r.,
- Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Węgierską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Sofii dnia 16 maja 1966 r.,

- Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Grecką dotycząca pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych oraz protokół do niej, podpisana w Bukareszcie dnia 19 października 1972 r.;
- Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Włoską dotycząca pomocy sądowej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Bukareszcie dnia 11 listopada 1972 r.;
- Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Republiką Francuską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Paryżu dnia 5 listopada 1974 r.;
- Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Królestwem Belgii o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Bukareszcie dnia 30 października 1975 r.;
- Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Atenach dnia 10 kwietnia 1976 r.;
- Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej oraz ustalaniu stosunków w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Sofii dnia 25 listopada 1976 r.,
- Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Londynie dnia 15 czerwca 1978 r.;
- Protokół dodatkowy do Konwencji między Rumuńską Republiką Ludową a Królestwem Belgii o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisany w Bukareszcie dnia 30 października 1979 r.;
- Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Królestwem Belgii dotycząca uznania i wykonywania decyzji sądowych w sprawie zobowiązań alimentacyjnych, podpisana w Bukareszcie dnia 30 października 1979 r.;
- Konwencja między Rumuńską Republiką Ludową a Królestwem Belgii o uznawaniu i wykonywaniu wyroków rozwodowych, podpisana w Bukareszcie dnia 6 listopada 1980 r.;
- Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Republiką Cypru o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Nikozji dnia 29 kwietnia 1983 r.,
- Umowa między rządem Ludowej Republiki Bułgarii a rządem Republiki Francuskiej o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach cywilnych, podpisana w Sofii dnia 18 stycznia 1989 r.;
- Umowa między Ludową Republiką Bułgarii a Republiką Włoską o pomocy prawnej i wykonywaniu decyzji w sprawach cywilnych, podpisana w Rzymie dnia 18 maja 1990 r.;
- Umowa między Republiką Bułgarii a Królestwem Hiszpanii o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach cywilnych, podpisana w Sofii dnia 23 maja 1993 r.;

- Umowa między Rumunią a Republiką Czeską o pomocy sądowej w sprawach cywilnych, podpisana w Bukareszcie dnia 11 lipca 1994 r.;
- Konwencja między Rumunią a Królestwem Hiszpanii w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania decyzji sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Bukareszcie dnia 17 listopada 1997 r.,
- Konwencja między Rumunią a Królestwem Hiszpanii — uzupełniająca do Konwencji Haskiej dotyczącej postępowania cywilnego (Haga, 1 marca 1954 r.), podpisana w Bukareszcie dnia 17 listopada 1997 r.,
- Umowa między Rumunią a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, podpisana w Bukareszcie dnia 15 maja 1999 r.

ZAŁĄCZNIK X

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 16.1.2001 r.,	
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1496/2002 (Dz.U. L 225 z 22.8.2002, s. 13)	
Pkt 18 lit. A) ust. 3 załącznika II do Aktu przystąpienia z 2003 r. (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 561)	
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1937/2004 (Dz.U. L 334 z 10.11.2004, s. 3)	
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 2245/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, s. 10)	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1)	Jedynie pkt 11 lit. A) ust. 2 załącznika
Rozporządzenie (WE) nr 1103/2008, (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 80)	tylko pkt 1 załącznika
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 280/2009 (Dz.U. L 093 z 7.4.2009, s. 13)	
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 416/2010 (Dz.U. L 119 z 13.5.2010, s. 7)	

ZALĄCZNIK XI

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 44/2001,	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2, wprowadzenie	Artykuł 1 ust. 2, wprowadzenie
Artykuł 1 ust. 2 lit. a)–d)	Artykuł 1 ust. 2 lit. a)–d)
_____	Artykuł 1 ust. 2 lit. e)
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 1 ust. 3
_____	Artykuł 2
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	_____
_____	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 4	_____
Artykuł 5, wprowadzenie	Artykuł 5, wprowadzenie
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 5 ust. 2	_____
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 5 ust. 2
_____	Artykuł 5 ust. 3
Artykuł 5 ust. 4–7	Artykuł 5 ust. 4–7
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8	Artykuł 8
Artykuł 9	Artykuł 9
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11	Artykuł 11

Artykuł 12	Artykuł 12
Artykuł 13	Artykuł 13
Artykuł 14	Artykuł 14
Artykuł 15	Artykuł 15
Artykuł 16	Artykuł 16
Artykuł 17	Artykuł 17
Artykuł 18	Artykuł 18
Artykuł 19	Artykuł 19
Artykuł 20	Artykuł 20
Artykuł 21	Artykuł 21
Artykuł 22, wprowadzenie	Artykuł 22, wprowadzenie
Artykuł 22 ust. 1	Artykuł 22 ust. 1 lit. a)
_____	Artykuł 22 ust. 1 lit. b)
Artykuł 22 ust. 2–5	Artykuł 22 ust. 2–5
Artykuł 23 ust. 1–2	Artykuł 23 ust. 1–2
Artykuł 23 ust. 3	_____
Artykuł 23 ust. 4–5	Artykuł 23 ust. 3–4
Artykuł 24	Artykuł 24 ust. 1
_____	Artykuł 24 ust. 2
_____	Artykuł 25
_____	Artykuł 26
Artykuł 25	Artykuł 27
Artykuł 26 ust. 1–2	Artykuł 28 ust. 1
Artykuł 26 ust. 3–4	Artykuł 28 ust. 2–3
Artykuł 27 ust. 1	Artykuł 29 ust. 1
_____	Artykuł 29 ust. 2

Artykuł 27 ust. 2	Artykuł 29 ust. 3
_____	Artykuł 29 ust. 4
Artykuł 28	Artykuł 30
_____	Artykuł 31
Artykuł 29	Artykuł 32 ust. 1
_____	Artykuł 32 ust. 2
Artykuł 30	Artykuł 33 ust. 1 lit. a) i b)
_____	Artykuł 33 ust. 1 akapit drugi
_____	Artykuł 33 ust. 2–3
_____	Artykuł 34
_____	Artykuł 35
Artykuł 31	Artykuł 36
Artykuł 32	Artykuł 2 lit. a)
_____	Artykuł 37
_____	Artykuł 38
_____	Artykuł 39
_____	Artykuł 40
_____	Artykuł 41
_____	Artykuł 42
_____	Artykuł 43
_____	Artykuł 44
_____	Artykuł 45
_____	Artykuł 46
Artykuł 33	Artykuł 47
Artykuł 34	Artykuł 48
Artykuł 35	_____

Artykuł 36	Artykuł 64
Artykuł 37 ust. 1	Artykuł 49
Artykuł 37 ust. 2	_____
Artykuł 38 ust. 1	Artykuł 50
Artykuł 38 ust. 2	_____
Artykuł 39	Artykuł 51
Artykuł 40 ust. 1	Artykuł 52 ust. 1
Artykuł 40 ust. 2	Artykuł 65
Artykuł 40 ust. 3	Artykuł 52 ust. 2
Artykuł 41	Artykuł 54
Artykuł 42	Artykuł 55
Artykuł 43	Artykuł 56
Artykuł 44	Artykuł 57
Artykuł 45 ust. 1	Artykuł 58 ust. 1 i 3
Artykuł 45 ust. 2	Artykuł 64
_____	Artykuł 58 ust. 2
Artykuł 46 ust. 1	Artykuł 59
Artykuł 46 ust. 2–3	_____
Artykuł 47	Artykuł 60
Artykuł 48	Artykuł 61
Artykuł 49	Artykuł 67
Artykuł 50	Artykuł 62
Artykuł 51	Artykuł 68
Artykuł 52	Artykuł 63
_____	Artykuł 66
_____	Artykuł 69

Artykuł 53	Artykuł 52 ust. 2 lit. a)
Artykuł 54	Artykuł 52 ust. 2 lit. b)
Artykuł 55	Artykuł 53
Artykuł 56	Artykuł 72
Artykuł 57 ust. 1	Artykuł 70 ust. 1
Artykuł 57 ust. 2	_____
Artykuł 57 ust. 3	Artykuł 70 ust. 2
Artykuł 57 ust. 4	Artykuł 70 ust. 3
Artykuł 58	Artykuł 71
Artykuł 59 ust. 1	Artykuł 73
Artykuł 59 ust. 2	_____
Artykuł 60	Artykuł 74
Artykuł 61	Artykuł 75
Artykuł 62	_____
Artykuł 63	_____
Artykuł 64	_____
Artykuł 65 ust. 1	Artykuł 76 ust. 1
_____	Artykuł 76 ust. 1, akapit drugi
Artykuł 65 ust. 2	Artykuł 76 ust. 2
Artykuł 66	Artykuł 77
Artykuł 67	Artykuł 78
Artykuł 68	Artykuł 79
Artykuł 69	Artykuł 80
Artykuł 70	Artykuł 81
Artykuł 71	Artykuł 82
Artykuł 72	Artykuł 83

_____	Artykuł 84
Artykuł 73	_____
_____	Artykuł 85
_____	Artykuł 86
_____	Artykuł 87
Artykuł 74 ust. 1	Artykuł 88 ust. 1
Artykuł 74 ust. 2	Artykuł 88 ust. 2
_____	Artykuł 89
_____	Artykuł 90
_____	Artykuł 91
_____	Artykuł 92
Artykuł 75	_____
Artykuł 76	Artykuł 93
Załączniki I–III	_____
Załącznik IV	_____
_____	Załączniki I–IV
Załącznik V	Załącznik VI
Załącznik VI	Załącznik VII
_____	Załączniki VIII–XI